

SE DET OSYNLIGA

SE DET OSYNLIGA

ANITA BARKER ANDERSEN

SE DET OSYNLIGA

© 2014, Anita Barker Andersen

Omslagsdesign: Simon Wester, Sjöbergs Förlag AB

Bibelcitaten är hämtade från Svenska Folkbibeln 1998

Tryck: ScandBook, Falun 2014

ISBN 978-91-981373-1-6

Förlag:

OmegaSkrift, Box 151, 451 16 Uddevalla

www.omegaskrift.nu

www.junia.se

Innehåll

Förord	7
Inledning	9
1 Livsattityder	13
2 "En liden tös fra Skaune"	16
3 Ingen kan hjälpa alla, men alla kan hjälpa någon	22
4 Hopp där allt mänskligt hopp var ute	27
5 Övernaturliga fenomen	31
6 Vilka är dina utmaningar?	35
7 Reste sig ur rullstolen	39
8 Osannolika möten	43
9 Upprättelse och revansch	47
10 Finns änglar på riktigt?	52
11 Marsvin och mardrömmar	56
12 Mirakulöst räddad	60
13 Helt oförklarligt	65
14 Änglars hjälp	68
15 Se och lär av barnen	73
16 Faderlös	77
17 Drömmen förändrade allt	81
18 När ekonomin skakar	85
19 Tacka Gud under alla livets förhållanden	89
20 Oförklarlig hjälp från ovan	92
21 Hole-in-one	96
22 En dröm förvandlade Fatimehs liv	99

Innehåll forts.

23 Barnens tro	104
24 Mirakler i Sydostasien	107
25 Vilken revansch!	112
26 David, min diamant	117
27 Efter 14 år med rullstol	120
28 Din vän för alltid	124
29 Google Earth	128
30 Porten till den himmelska friden	131
31 Änglar på uppdrag	135
32 Helad från whiplashskada	139
33 Hoppa högt	143
34 Tack för livet	146
35 Guds omsorg i en svår tid	150
36 Vad speglar du dig i?	154
37 Fri från skuld	159
38 I himlen är vi väntade	163
39 Medaljer och segerkransar	167
40 Mirjam, 18 år, blev blind	171
41 Kreativitet och stress krockar	176
42 Miraklet i Rydaholm	181
43 Oavsett omständigheter vill jag glädja mig	185
44 Morot, ägg eller kaffeböna	190
45 Förlåta istället för att hata	193
46 Vad är kärlek?	196
47 Värderingar	199
48 Fångad av hopp	203
Avslutning	207
Några av de mest kända psalmerna i Psaltaren	210

Förord

Året var 2002 då jag första gången träffade Anita Barker Andersen. Vi skulle ha en kvinnokonferens där Anita var en av talarna. Efter det så har vi haft glädjen att följas åt på många konferenser runt hela vårt land och även ett flertal "Må bra resor" till Tunisien där vi arbetat tillsammans som reseledare.

Att Anita är synskadad med bara två procent syn, kan nog inte många förstå. Jag har själv många gånger inte ens tänkt på det när vi varit tillsammans. Sin "blindkäpp" har hon aldrig använt och det en journalist en gång skrev om Anita, kan jag instämma i: "Jag är fortfarande fundersam när vi skiljs åt. Är Anita verkligen synskadad som hon säger? Jag tittar lite extra på henne då hon med raska och frimodiga steg går nerför trappan. Är det så att hon bara har två procent syn och rör sig som en fullt seende, då är det ett större under än om hon hade fått hundraprocentig syn."

Visserligen har det hänt en del tokigheter på grund av att Anita inte kan se allt. Jag kommer ihåg ett tillfälle då Anita och maken Erik var hemma hos oss. Vi hade då en gråsvart katt som låg och sov på golvet i hallen. Plötsligt skriker Anita till när hon helt ovetandes råkar "kliva på katten" och inte visste vad det var. För mig var katten helt synlig, men inte för Anita. Efter det höll sig katten undan för henne.

Under åren som gått har jag fått lära känna Anita och hon är nu en av mina närmaste vänner. Hon är en liten, kortväxt kvinna men med ett inre som är fyllt av kraft,

mod, kärlek och omsorg. Hennes ögon strålar av glädje och livslust. Hon vågar vara sig själv, är kreativ och vill alltid andra människors bästa. Varje gång telefonen ringer och jag ser att det är hon, så vet jag att det kommer bli ett samtal fyllt med uppmuntran, tro och skratt. Hon lever det liv hon förkunnar, ja, hennes liv talar mer än ord. Men livet har inte alltid varit lätt för henne. Hon har, precis som alla vi andra, mött tider av svårigheter och prövningar. Men i allt detta har hon bjudit in Gud och fått se det omöjliga bli synligt. För henne är varje dag ett mirakel.

Boken *Se det osynliga* som du nu håller i din hand kommer att ge dig hopp. Oavsett hur ditt liv ser ut finns det en Gud som kan gripa in och förvandla på det mest oväntade sätt.

Livet pågår oavbrutet och Guds kärlek kommer alltid vara verksam i människors liv. Det finns en osynlig värld som är verksam och i den finns Gud! Jag önskar att det du nu läser ska få visa vilken kärlek Han har – också till dig!

Marie Arnfjell

Chefredaktör Junia och ordförande Sisters International

Inledning

En inbrottstjuv i Los Angeles mötte i en trappa en kraft som var större än hans egen.

En ung kvinna hade läst att Bibeln kallas Andens svärd och brukade därför möta tuffa situationer med att tänka på eller säga ett bibelord. En dag när hon kom hem mötte hon vid dörren en tjuv som var på väg ut med hennes TV. Det enda som kom ur hennes mun var orden: "Acts two thirteight!" (Apostlagärningarna 2:38)

Sedan sprang hon in och ringde polisen som inom fem minuter var på plats. Tjuven stod då fortfarande kvar orörig utanför hennes dörr med TV:n i famnen. Poliserna undrade varför han inte ställt ner TV:n och sprungit iväg. Han svarade:

"Are you kidding? She said she had an axe and two thirteights!" Vilket betyder: "Är du inte klok? Hon sa att hon hade en yxa och två trettioåttor!" (En trettioåtta är en sorts revolver.)

Från media blir våra sinnen dagligen fyllda av allt elände som händer. Nästan varje kvadratmeter av oroshärdar bevakas runt om i världen. Rapporteringen är i huvudsak mycket dystert och destruktiv och det är svårt att värja sig för den.

Nyhetsflödet påverkar oss nog mycket mer än vad vi tror.

Jag har valt att fokusera på det som är positivt i min omgivning. Även om jag fysiskt har mina begränsningar i serietittandet så har jag valt att inte stirra mig blind på de negativa

omständigheter som finns i den här världen och inte heller på de svårigheter som tornar upp sig.

Trots ondskan i världen, finns det ändå mycket som är gott. Trots den uppfinningsrikedom i destruktivitet som människor uppvisar, finns det ändå mycket som är oföränderligt gott i världen. Trots mörker, finns det ljus, och trots hopplösheten, finns det hopp.

Det är där jag vill befinna mig, i en värld fylld av möjligheter och förhoppningar, en värld som inte alltid är synlig för våra fysiska ögon. Och kanske behöver man ha ett annat seende för att upptäcka den.

En del av min livsuppgift har blivit att dela med mig av sådant som vi har att vara tacksamma för i livet. Och ibland, om inte rätt så ofta, behöver vi hjälp för att se det som är positivt i vår omgivning.

Under mer än trettio år har jag mött människor i de mest skiftande svårigheter och omständigheter och fått se hur Gud kan förändra livsöden. Jag har dokumenterat och publicerat omkring åttahundra berättelser om övernaturliga händelser och änglavakt, människor som har fått uppleva både fysiska och själsliga helanden, ekonomiska under och mirakulösa ingripanden.

På den vägen har det blivit en del böcker under årens lopp. Sedan tio år har jag också fått förmånen att vara krönikör i tidningen *Junia*.¹⁾

Med den här samlingsboken vill jag uppmuntra dig att lyfta blicken och se bortom det negativa, att se möjligheterna i den hjälp som finns i det osynliga - hos Gud.

Anita Barker Andersen

¹⁾ Den finns bland annat på landets vårdcentraler och folkthanvårder. Många av krönikorna har även publicerats i tidningen *INBLICK*.

1

Livsattityder

Världens sju underverk

En grupp elever fick i uppgift att göra en lista över vad de ansåg vara de dagsaktuella "Världens sju underverk".

Även om listorna inbördes var lite olika, fick följande de flesta rösterna:

Egyptens pyramider

Taj Mahal

Grand Canyon

Panamakanalen

Empire State Building

St. Peters basilika

Den kinesiska muren

Medan rösterna räknades märkte läraren att en elev inte skrivit färdigt sin lista. Hon frågade flickan om hon hade problem med uppgiften. Flickan svarade: "Ja lite. Jag kunde inte bestämma mig, de var så många".

Läraren sade: "Berätta vad du har så kanske vi kan hjälpa dig". Flickan tvekade, sedan läste hon från sin lista:

"Jag tror att Världens sju underverk är:

att se

att höra

att beröra

att smaka

att känna

att skratta

att älska"

Det var så tyst i rummet att man kunde höra en knappnål falla. Dessa enkla, vardagliga saker som vi oftast tar för givet och lätt förbiser är verkligen underverk!

En liten påminnelse – livets mest dyrbara ting kan inte köpas för pengar eller byggas av människor.

Så länge jag kan öppna mina ögon

En liten, nätt kvinna på 92 år skulle flytta till ett äldreboende. Hennes man hade nyligen dött och det hade gjort denna flyttning nödvändig. Hon var en mycket "proper" kvinna, noga med att varje morgon klockan åtta vara färdigklädd för dagen med vacker frisyr och en perfekt makeup, trots att hon var synskadad.

Efter många timmars tålmodig väntan i vårdhemmets hall fick hon veta att hennes rum var färdigt. Hon log vänligt mot sköterskan som visade henne vägen. Medan hon manöverade sin rullator mot hissen försökte sköterskan sig på en beskrivning av hennes lilla rum, inklusive de "tju-siga" gardinerna.

"Jag älskar det", sade hon med en entusiasm som en åttåring som just fått en valp.

"Men fru Jones, vänta lite ni har ju inte ens sett rummet", invände sköterskan.

"Det har ingenting med det att göra", svarade hon. "Lycka är någonting du bestämmer i förväg. Om jag skall tycka om mitt rum eller inte, beror inte på hur möblerna är arrangerade – det beror på hur jag arrangerar mitt sinne. Jag har redan bestämt mig för att tycka om det.

Jag tar ett nytt beslut varje morgon när jag vaknar. Jag har ett val, jag kan tillbringa dagen i min säng och tänka på alla svårigheter jag har med de delar av min kropp som

inte längre vill fungera eller jag kan gå upp ur sängen och vara tacksam för det som fortfarande fungerar.

Varje dag är en gåva och så länge jag kan öppna mina ögon, vill jag fokusera på den nya dagen med tacksamhet.”

Vilken livsinställning, hon har verkligen mycket att lära oss! Det har också den unga tjejen, som så tidigt i livet upptäckt vad som är stort och viktigt.

Det är inte alltid så lätt att vara människa och få till allt i livet. En person uttryckte det så här:

*Käre Gud, så här långt har jag klarat mig bra.
Jag har inte skvallrat, inte tappat humöret, inte varit snål,
purken, elak, självisk eller njutningslysten.
jag har inte gnällt, klagat, svurit eller ätit choklad.
Jag har inte använt mina kreditkort.
Men om några minuter kliver jag upp ur sängen
och då kommer jag verkligen att behöva din hjälp!*

2

”En liden tös fra Skaune”

Väldigt få av oss människor upplever att livet är som att ”segla fram på en räkmacka”.

Alla möts vi av motgångar och svårigheter. Skillnaden är vad vi gör med allt som händer oss i livet. Tycker vi synd om oss själva, fylls av hopplöshet och vill ge upp, eller...

Jag älskar dikten om grodorna.¹⁾

Ge inte upp

Två grodor ramlade ner i ett krus

där gumman förvarar grädden.

Den situationen var alls inte ljus.

De tittade upp emot brädden.

Den ena hon sade: ”Det här går ej alls.

Jag dör och jag sjunker till botten.”

Hon lade sin arm om sin älskades hals

Beklagande ödet och lotten.

Sen sjönk hon och kvävdes i grädden så söt,

och ensam blev genast kamraten.

Men han var kavat och på stubben beslöt

försöka att leva i maten.

Med grädde i ögon och grädde på nos

han simmade runt, runt i kruset.

Han tänkte på henne som farit sin kos

Men sneglade uppåt mot ljuset.

1) Erik Bernspång

*”Vad hjälper det världen om jag också dör?”
han tänkte och fortsatte simma.
Hans livhank väl hängde på silkestråd skör.
Dock såg han av hoppet en strimma.*

*Han simmade runt en timme, ja, två.
Han tappade inte humöret.
Och plötsligt, nu hände det något ändå.
Han satt där nu mitt upp i smöret.*

*Han rätade på sig och andades ut
och måttade upp emot ljuset.
Sen tog han ett skutt upp från smöret till slut
och hoppade bort ifrån kruset.*

Obotlig ögonsjukdom som 15-åring

Som 15-åring fick jag en obotlig ögonsjukdom och förlorade snabbt nästan all syn. Det gjorde att jag bestämde mig för att be Gud om hjälp i alla situationer jag inte kunde klara ensam. Det blev början till ett mycket rikt och spännande liv!

Jag fick inte längre fortsätta gå i skolan, för man trodde att ansträngning av ögonen kunde försämra synen ytterligare. Istället ägnade jag mig i fyra år åt sång, musik och turnéliv runt om i landet med team i kristen regi.

USA-stipendier

Efter att ha börjat studera med talböcker blev det så småningom socialhögskola och USA-stipendier för att studera kristna rehabiliteringscentra.

Språklektion

När jag först kom till USA upptäckte jag att till och med djuren talar annorlunda.

Grisen säger inte alls "nöff, nöff" på engelska, utan "oink, oink".

Fåglarna säger "chirp" och hundarna "bow wow".

Tuppen säger "cock-a-doodle-doo". Förresten visste jag inte vad tupp heter på engelska så jag kallade den "the male hen".

När man slår sig säger man inte "aj" utan "ouch" fick jag veta.

Det blev så många nya ord att hälften vore nog. Så när jag sedan slog mig, sa jag snabbt: "Oink, oink". Som grisen alltså!

Halvåret i USA blev till nio år. Med pastorsutbildning, familj, tre barn och två procents syn kom jag tillbaka till Sverige och började arbeta som ungdomspastor i EFS i Skåne.

FN:s handikappår 1981

Några år senare kom FN:s handikappår. Den dagen jag fick veta detta kändes det jobbigt. Nu skulle en massa fokus riktas på oss med handikapp. Alla våra krav, vad vi kostar och allt vad samhället borde göra för handikappade.

På vägen hem i färdtjänst-taxin den dagen kom tilltalet från Gud: "Gör en inspelning med handikappade som visar något positivt!" Det resulterade i produktionen av kassetten *HEL MÄNNISKA – 60 minuter med livsglada handikappade*. Både musiker, sångare, ljudtekniker och de som talade hade olika slags handikapp. Det året såldes det tusentals kassetter och de kristna tidningarna hade stora reportage.

Det året kom också erbjudandet om att handikappade kunde få 90 procent lönebidragstjänst i ideella organisationer. Min distriktsföreståndare bad då om min tillåtelse att söka ett sådant bidrag för mig. När sedan alla formalia var avklarade, frågade jag om jag fick göra vad jag ville nu?

Lite bestört undrade han vad jag tänkte ta mig för. ”Bygga studio och i samarbete med skivbolagen, fortsätta att producera kassetter med tal och musik för olika målgrupper, samt att resa runt och predika”, sa jag då.

Kreativiteten tog sig nya uttryck

I tonåren var teckning mitt bästa ämne i skolan, men det fick jag sluta med när jag förlorade synen. Istället för att teckna och måla med pensel, fick jag nu skapa med ljud och ord.

Därför startade jag 1981 förlaget Alpha Omega för att producera, sälja och sedan förmedla vinsten till mission. Nu har vi hållit på i mer än 30 år, fast namnet ändrats till OmegaSkrift. Det har under åren blivit mer än 80 produktioner, därav en rad böcker. Hur är detta möjligt? För mig personligen känns det ofattbart. Jag som inte kunnat läsa en bok på över 50 år.

Så här började bokskrivandet

Efter många år av arbete med inspelningar och musik kände jag att Herren manade mig att skriva en bok om frihet. Jag skulle aldrig ha kommit på idén att själv skriva den på grund av min synskada. När jag gick med dessa tankar fick jag nya problem med mina ögon. Ögonkliniken gav mig en akuttid samma dag och diagnosen blev glaskroppsavlossning. I en månad skulle jag hålla mig stilla så att näthinnan inte lossnade för då skulle det bli mycket allvarligare. Jag fick inte lyfta, inte röra hastigt på huvudet, inte hoppa eller springa. Jag är en livlig person som rör mig mycket, så jag blev jättetrött bara av att försöka komma ihåg att ta det lugnt varje minut.

Efter en vecka satte jag mig framför mitt optiska hjälpmedel, en videokamera med skärm som förstorar texten

kraftigt. Jag började skriva för hand en liten stund, men dittills hade jag inte kunnat använda apparaten mer än en kort stund utan att bli illamående och få stark huvudvärk. Jag kunde nu sitta i timmar och skriva – ett mirakel började växa fram.

Min livsinställning är att med Guds hjälp vända det som är negativt så att det blir till något positivt. Med den livsfilosofin är det lättare att klara sig genom svåra tider. Så startade mitt bokskrivande, och varje sida som skrivs kommer till helt övernaturligt. Jag har fått bli helt beroende av att Herren kopplar på kraften och förmågan för att jag ska orka skriva framför skärmen.

Denna första bok *Det finns frihet* tog tre år att slutföra och är sedan översatt till snart tio språk. Sedan dess har det blivit ytterligare åtta böcker.

Jag som inte kan läsa, titta på TV, shoppa eller använda en dator och surfa på nätet kan istället använda min tid till skapande kreativitet för att uppmuntra andra.

Min drivkraft i allt detta har varit bibelodet:

*Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.*¹⁾

Förutom övernaturlig hjälp är försoning, både med Gud, mig själv och andra, ett viktigt tema i mitt liv.

Winston Churchill har sagt:

”Framgång är att gå från misslyckande till misslyckande utan att tappa entusiasmen.”

Då är det viktigt att man inte tar sig själv på så stort allvar, utan skrattar åt det som blir galet. Det har jag haft många tillfällen till och här är ett exempel på det:

Det var sista mötet på en konferens. Jag hade just avslutat predikan och gick till min plats på första bänken, där

1) Filippobrevet 4:13

min make satt. Jag hade sett fram emot hemresan, eftersom vi några dagar senare skulle leda en ”Må bra resa” till Tunisien och strax därefter åka till Kina. Med en suck av lättnad gav jag maken en kram och sa: ”Nu är det över. Nu åker vi hem.” Utan att jag hade märkt det hade han emellertid lämnat sin plats och det var en annan man på första bänken som fick den kramen och inbjudan. Jag fick kliva upp på scenen igen och be om ursäkt för mitt misstag, och lokalen fylldes av ett hjärtligt skratt.

3

Ingen kan hjälpa alla, men alla kan hjälpa någon

Sjöstjärnor

En man vandrade längs havsstranden då han fick se en pojke som gick där och plockade upp någonting och slängde det försiktigt ut i vattnet. Mannen gick fram till pojken och frågade: "Vad gör du?"

"Pojken svarade: "Jag kastar tillbaka sjöstjärnor i havet. Vattnet är på väg ut och om jag inte slänger tillbaka dem i vattnet kommer de att torka och dö."

"Men kära barn", sa mannen, "inser du inte att det finns mil efter mil med strand och tusentals sjöstjärnor? Du kan inte göra någon skillnad för dem."

Pojken lyssnade artigt men böjde sig ned och plockade upp ytterligare en sjöstjärna och kastade den i vågorna. Han log och sa: "Men för den här sjöstjärnan gör det skillnad."

Denna klassiska berättelse är verkligen tänkvärd.

Flyktingar

För många år sedan var jag involverad i arbetet bland utländska studenter och berikades av mötet med många underbara människor från hela världen. På senare år har jag och min make blivit engagerade bland flyktingar här i Sverige och vi har ofta utlandsfödda i vårt hem. När Pernilla, en god vän till mig, berättade om den 12-årige irakiske

pojken, Ronsy, blev vi starkt berörda. Jag vill ge denna berättelse vidare till dig.

Flydde från sitt hemland

Familjen bodde i Irak. Pappan var frisör och klippte amerikanska soldater. Detta gjorde honom inte populär. Att familjen dessutom var kristen gjorde det inte bättre. Till slut kände de att de inte vågade stanna kvar i landet och flydde till Turkiet. Mamman och de två barnen fortsatte därifrån till Sverige. Pappan skulle några dagar senare fly med en båt via Cypern men den sjönk och man tror att alla omkom.

Innan familjen skildes åt hade mamman blivit gravid och hon födde sitt tredje barn i Sverige. Hon ansökte om asyl för sig och de tre barnen, men fick avslag. Hon fruktade att bli avrättad enligt sharialag om hon kom tillbaka. Efter flera överklaganden fick de beskedet: Utvisningen till Irak var nära förestående.

Äldste sonen försvann

Då försvann den äldste sonen, tolv år gammal. Han lämnade ett brev där han förklarade att han var rädd för att komma till Irak och att han var rädd för vad som skulle hända med familjen. En månad senare sände han ett brev till sin mamma: "Hej mamma. Jag saknar dig och är orolig för er. Jag offerar mig för er, kanske får ni stanna i Sverige. Puss och kram till mina syskon. Från din son, jag älskar dig!"

Mamman var förtvivlad och hon var rädd att sonen skulle försöka ta sitt liv.

Enligt UD:s officiella statistik försvinner minst två barn i veckan i Sverige, men mörkertalet är enormt. Det finns säkert tre eller fyra gånger så många fall där föräldrar inte vågar anmäla. Man tror att de flesta barn finns kvar i Sverige

och att de där utnyttjas på olika vis, som arbetsslavar eller inom barnsexindustrin.¹⁾

Uppehållstillstånd

Fyra månader efter Ronsys försvinnande fick mamman ett ultimatum från Migrationsverket om att resa hem till Irak – utan sin äldste son. Hon skulle få 10.000 dollar i startbidrag. Alternativet var tvångsutvisning. Vid ungefär samma tid bombades sju kristna kyrkor i Irak av muslimska grupper. Mammans bror befann sig i en av kyrkorna men klarade sig och flydde till Turkiet. Nu fanns inga anhöriga kvar i Irak och som ensamstående, kristen kvinna och mor skulle hon vara mycket sårbar i sitt gamla hemland. Mamman fick nu hjälp att skicka in en ny ansökan eftersom hon kunde hänvisa till att hon var utan någon mans beskydd i Irak.

Ungefär ett år senare fick mamman äntligen det efterlängtrade uppehållstillståndet. Men var fanns hennes son Ronsy? Hon hade inte hört något från honom på ett och ett halvt år. I det desperata läget bad hon den kristna tidningen *DAGEN* om hjälp och ett fotografi på Ronsy och hans dramatiska livsberättelse publicerades. Mammans böner var nu på väg att bli besvarade.

Ett leende på spårvagnen

Pernilla, som gick socionomutbildning i Göteborg, var en dag tillsammans med några klasskompisar på ett studiebesök. Hon berättar att hon tog en spårvagn som hon annars aldrig åker med. I gången gick två killar som spelade musik och samlade in pengar i en mugg. Hennes ögon fästes

¹⁾ Citat från tidningen *DAGEN* 2010-12-17, <http://www.dagen.se/nyheter/pernilla-sag-ronsy-tack-vare-hans-blick-sa-kande-jag-igen-honom/>

på en av killarna, samtidigt som hon tänkte på hur hemskt det är att barn måste gå runt och tigga pengar. Plötsligt såg hon hur pojken som hon tittade på stirrade tillbaka och hon hoppade nästan till av förvåning. Han såg först väldigt allvarlig ut, men när hon log emot honom log han tillbaka. Hans ögon var så sorgsna.”

Någon dag senare läste Pernilla berättelsen i *DAGEN* om en irakisk familj som flytt till Sverige och att mamman nu letade förtvivlat efter sin försvunne son för att berätta att de fått uppehållstillstånd. Pernilla hajade till när hon såg hans bild. Där fanns samma ögon som hon stirrat in i bara någon dag tidigare! Skulle hon ta kontakt med tidningen? Var det säkert att det var samme pojke? Pernilla kände att om hon kunde göra något för att en pojke skulle återförenas med sin mamma så måste hon göra det. Hon ringde därför tidningen *DAGEN* och berättade.

Återföreningen

Någon vecka senare ringde en man från tidningen och berättade att pojken återförenats med sin mamma – mycket tack vare hennes tips.

Ronsy hade fått mammans telefonnummer, men när han ringde upp henne hörde han bara en skräll. Då tog Ronsy sina sparade slantar och åkte tåg hem till Stockholm. Han fick då höra att mamman hade svimmat när hon hörde hans röst och tappat telefonen som gått i bitar. Pernilla berättade att hon brukar be att Gud skall leda hennes steg varje dag. ”Nu var tajmingen helt perfekt – att jag skulle få syn på pojken och minnas honom så tydligt.”

Jag frågar Pernilla om hennes leende som Ronsy besvarade gjorde att hon kom ihåg hans ansikte. ”Absolut”, blev svaret, ”jag har så svårt att minnas utseenden i vanliga fall.”

Tänk att ett leende mot en okänd tiggarpojke kunde få betydelse så mycket!

Liksom pojken med sjöstjärnorna vill jag göra skillnad för någon!

På flera ställen i Bibeln läser vi om att främlingar, änkor och faderlösa ligger speciellt på Guds hjärta och att det utlovas välsignelse för dem som hjälper.

Gud i sin heliga boning är de faderlösas fader och änkors försvarare, en Gud som ger de ensamma ett hem ... ¹⁾

Herren bevarar främlingar och styrker faderlösa och änkor ... ²⁾

Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig. ³⁾

¹⁾ Psaltaren 68:6-7a

²⁾ Psaltaren 146:9

³⁾ Matteusevangeliet 25:40b

4

Hopp där allt mänskligt hopp var ute

Vattenskalle och cancer

Min äldste son Michael föddes med vattenskalle och cancer. Mänskligt sett var han ett hopplost fall. När man hade diagnostiserat problemet med huvudet var Michael sex veckor gammal och man gjorde då en rutinmässig bröst-röntgen på honom. Det var då de fann tumören, stor som ett hjärta, alldeles vid ryggraden. Jag satt på sjukhuset och grät då följande bibelord kom in i mina tankar:

Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önsknings genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus.¹⁾

Orden kom på svenska, så jag förstod att det var från Herren. Jag tänkte nämligen annars bara på engelska. All min fruktan byttes mot frid! På kvällen överlät vi Michael till Herren. Vi sa: "Nu får Du göra vad Du vill, antingen hela honom eller låta honom flytta hem till Dig." En förunderlig frid och glädje fyllde oss och vi satt i flera timmar och sjöng lovsånger.

Innan vi gick och lade oss den kvällen kom en stark förvisning: Många läkare kommer att få bevittna ett under.

Och så blev det. Genom ett Guds mirakel blev huvudet normalt. Något dräneringsrör behövde inte opereras in;

1) Filippobrevet 4:6-7

detta var oförklarligt för läkarna! Man opererade bort cancer tumören och gav Michael strålbehandlingar. Läkarna berättade att om det inte varit för vattenskallen, hade man inte upptäckt tumören i tid.

Tvärt emot läkarnas förutsägelser utvecklades Michael helt normalt och 200 barnspecialister följde mirakelbarnet. I läkarrapporten stod det, att av de många specialister som undersökt Michael, fanns det ingen som hade en bättre förklaring än föräldrarnas egen, nämligen att det är Gud som helat Michael.

Han har nu bland annat varit yrkesmilitär i sju år.

En son i himlen

På samma sätt som jag kände mig buren av Gud under hela sjukhustiden med Michael blev det också ett och ett halvt år senare, men den händelsen fick en annan utgång. Jag var i sjunde månaden med andra barnet när jag kom till sjukhusets akutmottagning. Efter ett dygn föddes en liten pojke, som om han fått leva, hade blivit svårt handikappad eftersom hjärnan inte hade utvecklats. Moderkakan hade nämligen delat sig och inte gett någon näring. Att ha en son i himlen som väntar på att vi ska få mötas är en alldeles speciell känsla.

Krossade fingrar

Ett år senare fick vi en härlig liten flicka som heter Christy. Sju år senare fick vi ytterligare en son, Jonathan. När han var ett år gammal hände något helt förskräckligt. Efter att ha pratat med lantbrevbäraren stängde jag vår tunga ytterdörr med en rejäl smäll. Då hörde jag något som krasade. "Oj!" tänkte jag, "vad var det som kom emellan och gick sönder?" Jag tittade ner och upptäckte till min förskräckelse att Jonathan stod bredvid mig med handen inne vid

gångjärnet. Han var först tyst, troligen chockad, men skrek sedan så han blev mörkröd i ansiktet. Jag tittade inte på hans hand men tog upp honom i famnen och började be. Efter några minuter slutade han att gråta, lyfte upp handen och böjde fingrarna upp och ner flera gånger. Sedan sade han "happy", som på svenska betyder lycklig, och sprang och lekte som om ingenting hade hänt. En kvart senare kom pappan ut från rummet intill. Han visste ingenting om vad som hade hänt, för han hade inte hört några skrik. Detta var ännu ett under som besparade oss alla diskussioner om akuten. Av Jonathans säkerligen krossade fingrar fanns det nu bara märken kvar över knogarna och efter ytterligare några minuter var också de helt borta. Efter den dagen ville Jonathan gärna be och han lyfte ofta upp handen, böjde fingrarna upp och ner och sade antingen "happy" eller "halleluja"!

Ännu ett mirakelbarn

När min dotter Christy väntade sitt andra barn mådde hon inte så bra fysiskt. En dag när jag bad för henne här hemma hörde jag mig själv säga: "This is going to be another miraclebaby." Detta kommer att bli ytterligare ett mirakelbarn.

Jag var förvånad över det som kommit över mina läppar, men det kändes bra och all oro släppte. Nästa gång jag pratade med Christy, som då bodde i Texas, berättade jag om orden som kommit ur min mun. Hennes respons var: "Men det var ju det Michael kallades."

"Allt jag vet är att det kommer att bli bra med ditt barn", svarade jag.

Senare, på en ultraljudsundersökning, konstaterades det att barnet hade alldeles för höga ventriklar, något som tydde på vattenskalle. Anlag finns på både mammans och pappans sida. Därför remitterade man dem till en specialistklinik.

När Christy ringde mig och berättade, sa hon: "Jag grät och var helt förtvivlad i två timmar efteråt. Sedan tänkte jag på det du sagt och då blev jag alldeles lugn." Efter att ha tänkt och pratat igenom det hela ytterligare, frågade Christy om hon fick komma hem till mig tills barnet fötts. Hon kände sig trygg i att Gud skulle ta hand om barnet, men eftersom hon inte visste när helandet skulle ske ville hon ha den tiden tillsammans med mig, som redan gått igenom hur Michael blev helad från vattenskalle.

I sjunde månaden gjorde läkarna en stor ultraljudsundersökning i Sverige, baserad på journalerna från USA! Då hade, tack och lov, undret redan skett. Ventriklarna var helt normala och man såg inte ens något behov av ytterligare undersökningar efter att barnet var fött. "Another miracle-baby." Ännu ett mirakelbarn! Idag är Nick tio år och helt frisk.

Livet är fullt av utmaningar av olika slag. Vi möter dem alla, inte bara jag och min familj.

Jag är tacksam över att vara buren av Någon som är större än jag själv och som orkar och klarar allt! Det är en oerhörd trygghet och styrka!

Lovad vare Herren! Dag efter dag bär han oss ...¹⁾

Kanske Du också behöver någon större än du själv? Du kan med en enkel bön vända dig till Jesus och be om Hans hjälp i ditt liv.

Kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er.²⁾

1) Psaltaren 68:20

2) 1 Petrus brev 5:7

5

Övernaturliga fenomen

Jag kan se tillbaka på ett helt liv av oförklarliga händelser där det övernaturliga varit och fortfarande är naturligt. En av mina böcker fick också titeln *Naturligt Övernaturligt*.

Ibland när jag eller någon i min familj varit i en till synes omöjlig situation har plötsligt oförklarlig hjälp kommit. När jag nu ser tillbaka på alla dessa tillfällen tror jag faktiskt att det mesta varit änglars hjälp.

Här kommer några glimtar från den osynliga världen, den som är kopplad till min tro på Gud, Han som är änglarnas uppdragsgivare.

Körde bil med tom tank

Nyligen blev Gunilla, en av mina nära vänner, inspirerad av ett bensinunder som jag varit med om. Hon ringde och sa:

”Du har berättat om när du och en släkting för många år sedan i USA fick bensinstopp. Ni bad, bensinmätaren steg, och ni kunde köra flera mil till närmaste bensinmack.”

”Ja”, sa jag, ”och dessutom räckte det precis så att vi kunde rulla fram den sista lilla biten till macken.

Gunilla berättade då att hon var i Trollhättan, tre mil hemifrån, bensintanken var tom och hon hade glömt plånbocken hemma. Hon ville nu att vi skulle be och prata tills hon kom hem, hade hämtat plånboken och tagit sig till en mack i Uddevalla. Jag kan inte säga att jag hade särskilt mycket tro för detta, för bön hade inte fungerat när jag för några år

sedan var med i en bil som fick "soppatorsk". Men tro det eller ej, med tom tank tog hon sig hela vägen till OK-macken i Uddevalla och jag var med per telefon. Till saken hör att när hon var tretton år fick hennes pappa slut på bensinen i sin traktor sent en kväll och han var tvungen att plöja färdigt på åkern. Trött efter en hel dags arbete på åkern hällde han av misstag i en dunk vatten istället för besin. När han upptäckte sitt ödesdigra misstag utbrast han: "Gud om Du finns, så har jag just nu hållt vatten i tanken. Om Du kan göra något åt det ska jag överlåta mitt liv till Dig." Han vevade sedan igång traktorn, den startade, och han kunde plöja klart åkern. Nästa morgon fick han dock tömma tanken på vatten. Följande söndag gick han till kyrkan och tog emot Jesus. Minnet av den händelsen hjälpte nog Gunilla att tro på bönesvar för de tre milen hem på en tom tank.

Vår första bil

För många år sedan var det någon som gav oss en bil, det var också vår första. Vi gjorde ganska snart en längre resa genom halva USA. Högt uppe i West-Virginias berg slutade bromsarna att fungera!

Vi lyckades stanna bilen och bad Gud om hjälp. Bromsarna började fungera igen och vi körde i ytterligare två dagar utan problem. När vi så träffade en bilkunnig släkting kollade han genast om det fanns bromsolja. Vilket det inte gjorde – det var kruttorr!

"Bromsarna fungerar inte alls utan olja", sa han. Alltså ett Guds under! Gud är barmhärtig som ger oss mirakler mitt i våra misstag.

Det tappade fiskespöet

Vi ett annat tillfälle gick det till så här: Vi hade lånat en sommarstuga i Skåne en vecka. Där fick vi också låna

en roddbåt och fiskespön så vi kunde åka ut på sjön och fiska. Vår son, Michael, var då fem år. När vi kom ut på sjön sa någon: "Kasta!" Michael gjorde som vi sa och kastade hela spöet i sjön så att det sjönk till botten. Vad skulle vi nu ta oss till? Vi prövade med en förlängd kratta men sjön var ganska stor, det var strömt och vi visste inte exakt var spöet låg. Då bad vi Gud om hjälp och gjorde sedan ett kast med det andra spöet. Jublet blev stort när vi fick napp. Kroken hade fastnat i draget på det tappade spöet. Michael hade inte frigjort linan innan han kastade så hela spöet kom upp direkt. Hur stora är oddsen att något sådant händer?

TV-spel, baseboll och bowling

En annan gång skulle vi hälsa på släktingar i USA under några dagar. De tyckte inte om att prata om Gud. Därför bad jag på vägen dit, att om Gud ville att jag skulle säga något om Honom, fick Han fixa det.

Familjen hade ett Nintendo-spel och den här dagen var det "duck-hunt" som gällde. Ankor hoppade upp på skärmen och man skulle träffa dem med en elektrisk pistol. Mannen i familjen var jägare och min man hade vunnit priser i skyttetävlingar. På blodigaste allvar tävlade de om att få mest poäng. Efter några intensiva omgångar frågade jag om jag fick försöka.

"Det kommer bara att ta några minuter", sa jag, "för jag ser ju inga ankor."

Killarna siktade noga när de sköt, men eftersom det kvittade för mig satte jag pistolen på höften som i Vilda Västernfilmerna. Till allas förvåning, även min, prickade jag hela tiden och missade inte en enda anka. Mitt resultat blev tjugo gånger högre än jägarens och skyttens. Då kom såklart frågan: "Hur bar du dig åt?"

Jag undrade om de verkligen ville veta det. Men deras nyfikenhet var väckt och här var tillfället att säga något om Gud. Jag talade om hur jag brukade "fuska" i tävlingar och sporter. "Jag ber en tyst bön till Gud att Han ska hjälpa mig", avslöjade jag. Jag berättade också att jag spelade amerikansk baseboll en hel säsong på college och träffade bollen utan att kunna se den. Man sa att jag spelade bättre än de flesta i teamet som alla var seende.

Det var särskilt roligt att berätta för dem om mitt livs första bowlingrunda. Jag fick nämligen 225 poäng som nästan är professionellt. Managern för bowlinghallen sa:

"Jag har tittat på dig och undrar om du vill representera vår hall i tävlingar?"

"Jag ser inga käglor, har aldrig bowlat förut och är nästan helt blind", sa jag. "Men tack för erbjudandet!"

Jag tror att änglar gillar att spela boll! Tänk att Gud bryr sig om sådant! När jag väl förstod att Han bryr sig om mina bollspel var det inte svårt att lita på Honom när det gällde min svårt sjuke son och andra viktiga saker i livet.

*Ty för Gud är ingenting omöjligt.*¹⁾

¹⁾ Lukasevangeliet 1:37

6

Vilka är dina utmaningar?

Kör bil utan armar

När jag sitter bredvid sångerskan Lena Maria Klingvall i hennes bil och ser hur hon går till väga när hon kör, blir jag helt fascinerad. Lena Maria är född utan armar och på hennes vänstra ben sitter knäleden vid höften och en mindre fot med fyra tår vid knähöjden. Hon har en benprotes som den lilla foten står på, fastspänd med ett brett elastiskt band. Hur gör hon då när hon kör bil? Lena Maria använder höger ben och fot till det mesta där vi använder armar och händer.

Efter att ha satt på säkerhetsbältet med munnen startar hon bilen som har en helt vanlig ratt. På den placerar hon höger fot och sköter sedan gas och broms med den lilla foten som sticker ut över protesen. Anpassningen av bilen är alltså att gas och broms sitter i knähöjd. Jag var lite nervös men också förundrad första gången jag åkte med, men snart slappnade jag av. Hon älskar att köra bil och är en skicklig bilförare. Hon turnerar dessutom ofta själv i landet.

Jag frågade hur hon klarar resväskan. Den lyfter hon i handtaget med munnen. Skrattande berättar hon att då kommer alltid folk och undrar om de kan hjälpa till – och det får de gärna.

Mobiltelefonen som hänger runt halsen i ett band, svänger hon galant upp på axeln och slår numret med

tungan och läpparna. Ofattbart! Jag var helt fascinerad när jag såg henne sitta på en förhöjd pall i köket och laga mat med foten. Hon är en av de mest positiva och glada människor jag känner. Jag är så tacksam över hennes vänskap och jag kan förstå att hennes konserter är oerhört populära ut över världen.

Nedsatt syn

Som synskadad har jag också utmaningar i vardagslivet. Men både Lena Maria och jag har hittat samma källa till styrka, hjälp och inspiration. Vi litar på Någon som är större än oss själva, Jesus. Jag vill berätta för Dig att Han håller att lita på.

Gud sa till mig för mer än 40 år sedan att om jag levde som om jag redan kunde se skulle Han ta hand om resten. Detta fantastiska samarbete har gett mig ett nytt spännande liv. Jag behöver dagligen räkna med Hans hjälp att korsagator, hitta i affärer osv. Ibland blir det helt tokigt, men då måste man skratta åt sina misstag. Som när jag var på en bank och skulle lämna fram ett kontoutdrag. "Kallelse till mammografi", läste banktjänstemannen. Fel papper!

En annan gång skulle jag lämna in ett morgonurinprov till labbet på vårdcentralen. Jag lade tills vidare provröret i en plastpåse i kylen. När jag senare var och lämnade provet på labbet kom sköterskan snabbt tillbaka och talade om att hon inte kunde använda det. Det var en bit brieost. Fel påse!

Aktiv mormor

Innan mitt första barnbarn föddes, sa jag till min dotter Christy: "Med min dåliga syn kommer jag inte att kunna vara barnvakt, men jag håller gärna i baby'n om jag har någon med mig."

Christy blev glad över att jag sa det själv, för hon hade tänkt på det, men inte velat föra det på tal av rädsla för att såra mig. Hon ville inte ha mig som barnvakt på grund av alla tänkbara faror som skulle kunna uppstå. Så vi var överens innan pojken föddes: Ingen barnpassning!

Verkligheten blev dock en helt annan. Pojken fick spädbarnskolik och min dotter behövde sannerligen få sova ut ibland! Av allt vyssande och gungande i mina armar, blev jag snart en person som mitt lilla barnbarn litade på. Den bara några veckor gamla babyn följde med mormor i bärsele under såväl möten som bibelskolundervisning och det fungerade alldeles utmärkt.

När han var åtta månader var jag "dagmamma" medan min dotter studerade. Hon avslutade studierna med 14 dagar i USA och under den tiden fick jag semester och tog hand om honom på heltid. Tänk att jag fick nåd att kunna vara mormor – dygnet runt! Åh, vad jag har njutit! För den som vet hur det är att ha småbarn är det lätt att förstå hur knepigt det kan bli när man inte ser. Tröjan har ibland kommit på bak och fram, men det är ju en bagatell. Den enda stora tabben (som jag vet om) var när nappflaskan hamnade i örat istället för i munnen! Det är ju väl att det inte finns något "sug" i örat, så någon större skada var det inte. Dessutom är jag övertygad om att mormors kärlek är viktigare än absolut exakta mått på vällingpulvret.

Jesus gjorde det omöjliga möjligt, och jag fick uppleva den fantastiska njutningen av att vara "aktiv" mormor. Om jag och min dotter hade hållit fast vid att det var omöjligt, hade jag missat den välsignelsen. Bestäm dig inte i förväg för vad du klarar eller inte klarar av. Vi människor har betydligt större kapacitet än vad vi ibland anar – och alldeles särskilt om vi räknar med Guds hjälp!

Vad är din utmaning?

Kanske är din utmaning inte att klara ett fysiskt handikapp, utan något som handlar om studier, arbete eller familj? Vad det än gäller, räkna med Guds hjälp och våga anta utmaningar.

Kanske längtar du efter att på olika sätt stå till Guds föfogande. Gud söker inte efter speciellt duktiga människor, utan överlåtna kvinnor och män som är villiga att bli använda av Gud. Då handlar det inte om dina egna resurser, talanger, din vältalighet etc.

Tänk dig en verktygslåda med ett antal verktyg för olika ändamål, hammare, borrar, olika storlekar av skruvmejslar och så vidare. Hur bra verktygen än är gör de ingen nytta förrän hantverkaren tar dem i sin hand och använder dem.

Våga anta utmaningen att släppa kontroll, prestationskrav och jämförelse med andra och säg: "Gud om Du vill får Du använda mig som ett redskap. Jag är tillgänglig men det är Du som får göra det genom mig."

Vi fixerar oss så lätt vid hur vi ser ut, hur vi uttrycker oss och vilket intryck vi gör på andra. Betydligt viktigare är att med Guds hjälp säga rätt saker och vara på rätt plats i rätt tid.

*Inte genom någon människas styrka, eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger HERREN Sebaot.*¹⁾

*Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.*²⁾

Någon uttryckte det så här:

"När jag ser på mig själv blir jag förtvivlad. När jag ser på andra blir jag förvirrad. När jag ser på Jesus blir jag förvandlad."

1) Sakarja 4:6, (Rev. 1917 års översättning)

2) Filipperbrevet 4:13

7

Reste sig ur rullstolen

Finns det en verklighet som vetenskapen inte kan förklara? Sker det verkligen mirakler, sådant som inte läkare kan tillskriva kroppens självläkedom?

Halvsidesförlamad

En helg när jag var på besök i en församling utanför Umeå hände något oförklarligt.

Man hade delat ut min bok *Det finns frihet* till alla hushåll i kommunen och ville följa upp detta med ett författarbesök. En diakonissa hade tagit med sig ett ungt tvillingpar med stora behov. Första dagen blev den ena systemen helad från mycket allvarliga ryggproblem.

Nästa kväll kom tvillingarna tillbaka. Det var först då jag upptäckte att det handlade om två systrar. Den ena systemen, Kattis, var rullstolsburen. Hon hade fått en stroke sju månader tidigare. Hon var halvsides förlamad och sluddrade i talet, kunde inte längre läsa och hade fått dåligt minne. Jag hälsade på henne i foajén innan gudstjänsten och bad en kort bön: "Jesus, jag ber att du helar Kattis, amen!" Vid gudstjänstens slut berättade Kattis: "Det har pirrat i benet och armen hela kvällen."

Vi bad då att pirrandet skulle fortsätta, för om det känns så efter förbön i en kroppsdel som varit utan känsel, då är det ett mirakel på gång.

Kattis reste sig och började gå

Nästa morgon kom Kattis tillbaka och berättade att det också hade pirrat i sidan hela natten, och nu kunde hon även känna smärta i benet. Det lät ju bra, eftersom det innebar att hon hade fått sin känsel tillbaka!

De båda systrarna satte sig längst fram på andra bänkraden i kyrkan. Kattis klev ur rullstolen och satte sig i bänken hon också. Under sången ställde sig alla upp, så även Kattis. När folket lyfte händerna, gjorde Kattis likadant – fast bara den ena. Den andra armen var ju förlamad. Jag ställde mig bredvid Kattis, lade armen bakom ryggen på henne och lyfte upp hennes lamma arm. Efter fem minuter släppte jag armen, och då höll hon själv kvar den i luften – ett under hade skett!

Strax innan jag skulle gå fram för att predika reste sig Kattis upp och gick genom hela kyrkan, ut i foajén och tillbaka hela vägen. Helt fantastiskt! Tidigare hade hon fallit handlöst till golvet efter bara ett par steg. Det var första gången jag sett någon resa sig ur en rullstol efter att ha varit förlamad. Vilket mirakel!

Några dagar senare talade Kattis och jag med varandra i telefon. Hon berättade att hon haft högläsning för sin syster ur min bok. Hon hade fått tillbaka full syn och kunde också tala obehindrat. När vi träffades några år senare gick hon och jag en långpromenad på cirka tre km.

Svår uppväxt

Kattis har sedan berättat om flera händelser som betytt mycket för henne. Båda föräldrarna dog när systrarna var fyra år. De hade en svår barndom, med uppväxt i både barnhem och fosterhem. När Kattis var 14 år utsattes hon för misshandel vid en fyllefest i fosterhemmet. Hon blev

förtvivlad och gick in på sitt rum, grät och bad till Gud: "Gud, om du finns, så låt min mamma krama om mig!"

Plötsligt förvandlades rummet och dörren stängdes. Radion som skrålat tystnade och det blev alldeles ljust och fridfullt i rummet. Hon såg ingen, men hon kände påtagligt en närvaro. Någon lade armen om henne och strök henne på kinden. Det varade i cirka 10 minuter. Hennes mamma kunde naturligtvis inte komma tillbaka, men Herren skickade en ängel som svar på hennes bön. Det gav henne välbehövlig tröst i en svår stund.

Tusentals änglar

När Kattis fyllde 30 år, var hon under en period väldigt ledsen och deprimerad. Hon gick till en kyrka och smög in under gudstjänsten för hon ville inte bli sedd av någon. Hon tog sig upp till en liten läktarplats där ingen kunde se henne. Där bad hon: "Gud, om Du finns och Du bryr Dig om mig, visa Dig på något sätt!"

Plötsligt tändes många ljus i kyrkan och ljusstyrkan bara stegrades tills kyrkan badade i ljus. När hon flyttade närmare läktarens kant för att se bättre ut över kyrkan såg hon tusentals änglar! De var genomskinliga, men hon kunde urskilja några ansikten.

Ängelnärvaron fortsatte, och hon fylldes av frid, samtidigt som hon upplevde hur allt själsligt mörker försvann. Kattis är konstnär och målar sedan dess gärna änglar så som hon såg dem i kyrkan. Alltid då vi talas vid är hon väldigt noga med att visa sin tacksamhet till Jesus. Hon är så tacksam för att Han har gjort henne frisk och sänt änglar till hennes hjälp.

Guds kärlek och omsorg om varje människa är så stor, och när vi vänder oss till Honom vill Han hjälpa oss. Genom Hans Son Jesus Kristus kan förvandlingen ske.

Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet. ¹⁾

¹⁾ Hebreerbrevet 13:8

8

Osannolika möten

Min ögonsjukdom, Stargardts sjukdom är sällsynt. Genom åren har jag inte träffat någon ögonläkare i Sverige som sett den tidigare. Eftersom den ändå är obotlig (för människor i alla fall) har jag enbart uppsökt ögonklinik ungefär vart tionde år, och då av andra orsaker.

Ett makalöst sammanträffande

En dag hände något mycket märkligt. Jag satt på en bänk utmed strandpromenaden i Uddevalla och lyssnade på en kassett via hörlurar. En till synes ung kvinna i shorts och långt hår satte sig bredvid mig. När jag lyssnat färdigt och tog av lurarna började hon prata. Jag sa ganska snart att jag skulle gå hem och jobba. Genast ville hon veta vad jag jobbade med? "Jag håller på att skriva en bok", svarade jag. "Vad då för bok?" undrade hon. Så började jag berätta om hur det går till när jag skriver, eftersom jag är synskadad. Då sträckte hon fram sin hand, hälsade och sade: "Jag är ögonläkare."

Vi var båda exalterade över att ha träffats. Hon är överläkare på S:t Eriks Ögonsjukhus i Stockholm och har doktorerat i USA – med inriktning på Stargardts sjukdom! Vilket makalöst sammanträffande! Hon tillhör därmed en av världens ledande forskare på just den ögonsjukdom jag har. Hon var inte så ung som jag först trodde. Vi träffades alltså under de två veckor som hon befann sig tillfälligt

på ögonkliniken i Uddevalla. Hon skulle åka tillbaka till Stockholm redan nästa morgon. Innan hon slutade jobbet den dagen hade hon bestämt sig för att gå till just den här bänken. Vi tillbringade hela tre timmar tillsammans och delade livet med varandra.

Efter att ha fikat hemma hos mig, ville hon gärna ha ett exemplar av alla mina böcker. Senare lämnade jag blodprov på S:t Eriks i Stockholm, och det utgör nu forskningsmaterial i USA. Ambitionen är att man så småningom ska kunna hindra sjukdomen att bryta ut hos barn som bär på anlagen.

Hur stora var oddsen att hon och jag skulle mötas så här?

Inom sjukvården hade vi aldrig hittat varandra, eftersom jag aldrig behandlas för Stargardts. Nu håller vi kontakten på ett mer personligt plan.

Återigen påminns jag om löftet i Psaltaren 32:8 att Gud vakar över mig. Bara Han kan orkestrera ett sådant möte mellan två människor som är så unika i världen.

Tack gode Gud för Din omsorg om en liten människa som jag.

Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra, jag vill ge dig råd och låta mitt öga vaka över dig.¹⁾

Kvinna lyfte hela bilen

Låt mig fortsätta berätta om märkliga möten. Jag hörde nyligen om en händelse en snörik vinter. En ung kvinna fick av någon vår bok *Änglavakt, 101 berättelser om Änglavakt och övernaturliga ingripanden*. Efter att ha läst den var hon en dag ute i trafiken tillsammans med två yngre tjejer. Det var snöstorm och bilen fastnade i en snödriva. Ingen av dem

¹⁾ Psaltaren 32:8

var klädd för snöovädret. Vad skulle de nu göra? Plötsligt kommer en kvinna gående fram till bilen, öppnar framdörren och frågar tjejerna om de behöver hjälp. Efter att de svarat ja, lyfter hon hela bilen ut ur snödrivan! Tjejerna kliver ur bilen för att tacka, men då är kvinnan borta. Himmelska sändebud brukar försvinna snabbt efter utförda uppdrag! Behöver det sägas att de nog alla tre fick lite att fundera över.

Bibeln berättar om vem som är änglarnas uppdragsgivare.

Lova HERREN, ni hans änglar, ni starka hjältar som utför hans befallning, så snart ni hör ljudet av hans befallning. Lova HERREN, ni alla hans härskaror, ni hans tjänare som utträttat hans vilja.¹⁾

Himmelska sändebud

Ytterligare en märklig händelse inträffade när Kattis skulle byta tåg i Stockholm.

I föregående avsnitt berättade jag om Kattis som blev övernaturligt helad efter att ha varit halvsidesförklarad på grund av en stroke. Tre år senare var hon på väg till västkusten med ett tågbyte i Stockholm på 20 minuter. Det var första gången hon reste själv och hon visste inte vart hon skulle ta vägen på Stockholms Central. Hon var orolig och nervös över tågbytet och bad både Gud och konduktören om hjälp. Av den senare fick hon bara hjälp att komma av tåget med sin väska.

Väl ute på plattformen frågade hon flera personer om de visste var hon kunde hitta Göteborgståget, men ingen visste. Då kom en kvinna fram till henne och frågade om hon behövde hjälp. Kvinnan, som hade långt, lockigt, blont

¹⁾ Psaltaren 103:20-21

hår, tog Kattis under armen och tillsammans åkte de nedför rulltrappan till den lägre nivån. Väl framme vid Göteborgståget kramade Kattis om kvinnan, tackade och sa: "Vad gullig du är, du är ju som en ängel." Då log kvinnan och försvann.

Inne på tåget kom Kattis att tänka på att kvinnan faktiskt varit vitklädd, och när hon senare berättade om händelsen för mig kommenterade jag: "Det finns ingen tågpersonal som är vitklädd, de är mörkblå, och de som hjälper till på perrongerna har starkt gula västar. Dessutom är det fortfarande mörka vinterkläder som gäller. Det måste ha varit en ängel."

En stund senare kom en kvinna och slog sig ner bredvid Kattis. Hon hade sittplats i en annan vagn men satt och pratade med Kattis hela vägen till Herrljunga där Kattis skulle kliva av. Samtalet var mycket trevligt och när Kattis undrade vad kvinnan jobbade med berättade hon att hon var präst. Också hon hade halvlångt blondt hår, och det tog mig nästan en vecka att ta reda på om detta också varit en ängel, eftersom det verkade så. Med hjälp av hennes förnamn och ett signalement lyckades jag dock till sist hitta en kvinnlig präst som åkt tåg från Stockholm den dagen.

Du håller säkert med mig om att samtliga händelser har ett starkt inslag av det övernaturliga.

Uppenbarligen finns det en Gud som bryr sig om oss och har omsorg om våra liv.

*Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand.*¹⁾

1) Psaltaren 139:5

9

Upprättelse och revansch

Jag har lärt känna ett medelålders amerikanskt par som sedan några år bor i Sverige. De har en oerhört stark livsberättelse som handlar om upprättelse och revansch.

Misshandlad och utnyttjad

Frun har en mycket tragisk bakgrund. Som barn blev hon misshandlad både fysiskt och psykiskt av båda sina föräldrar. Dessutom utnyttjade pappan henne sexuellt. Hennes systrar var sju och tio år äldre än hon och senare förstod hon att även de blivit utnyttjade.

Föräldrarna arbetade mycket och hade stort umgänge, så det var hennes äldsta syster som ofta hade ansvaret att ta hand om henne, vilket systemen motvilligt gjorde. Som barn kände hon sig värdelös, dum och mycket rädd. En dag tittrade hon på sin mamma och undrade vad hon kunde göra för att få mamma att älska henne.

Hon gick fram till henne och sa: "Mamma, jag älskar dig", och gav henne en stor kram.

Mamman sa: "Sluta med det där!", och brände henne på handen med cigaretten.

Nästan varje kväll kom pappan över till hennes rum. Hon kunde höra honom komma tvärs över hallen och visste att det var dags att stiga upp och gömma sig. Det var säkrare att tillbringa natten utomhus. Hon höll sig ofta vaken på nätterna och presterade förstås inte så bra i skolan.

Hon hade få vänner och de hon hade kom aldrig hem till henne.

I många år undvek hon sin pappa om han var hemma före mamman. Han hotade att döda henne om hon berättade något. Hon fick höra att hon var en hora och slampa, att hon inte dög någonting till och aldrig borde ha blivit född. Hon blev slagen med bälten och hammarskaft, stucken med gafflar och en gång fick hon ett slag i ansiktet så att det tog flera år innan käkbenet hade läkt. Hon hatade sin far så mycket att hon kunde ha slitit ut hans hjärta ur kroppen med sina bara händer.

Röda bokstäver i Bibeln

När hon var så full av smärta att hon inte orkade leva med det längre, ropade hon till slut ut sin nöd till Gud. Inte länge efter det råkade hon titta i en bibel och de röda bokstäverna fångade hennes intresse (i somliga biblar är Jesus-orden skrivna med rött). Hon började läsa det röda och Gud drog henne till den bibeln och talade genom den. Hon berättade för Honom hur mycket hon längtade efter en pappa som älskade henne och beskyddade henne. Hon ville vara en liten flicka som någon kunde älska. Många, långa kvällar upplevde hon hur hon satt i Guds famn och hur Han höll om henne, strök henne över håret och talade om för henne hur mycket hon betydde för Honom. Hon ropade och Han kom. Inte långt därefter rymde hon hemifrån.

När hon och hennes systrar talade om för mamman vad de varit utsatta för, blev svaret: "Jag är för gammal för att börja ett nytt liv. Då är det bättre ni flyttar."

Sexton år gammal var hon övergiven och bitter.

Gifte sig

Ett tag bodde hon hos sin moster och morbror. Sedan träffade hon en man och tre månader senare gifte de sig. Hennes man hade också blivit misshandlad som barn och blev utslängd hemifrån när han var 15 år.

Trots att deras första år tillsammans var tuffa, höll de ändå ihop. Eftersom de båda kom från svåra hemförhållanden beslöt de sig för att om de någonsin fick barn skulle de verkligen älska dem och finnas till för dem. Efter fem år fick de sin första son och de älskade honom så gott de kunde.

Första sonen mirakulöst helad

När pojken var tre år hjälpte pappan en vän att bygga ett hus. Plötsligt kom vännens barn med den skrikande pojken. Han höll sig för halsen och grät för att det gjorde ont. Han hade fradga runt munnen och ögonen började rulla bakåt. De andra barnen sa att han hade ätit av en giftig växt, som kunde döda får och kreatur.

Pojken fördes i ilfart till sjukhus där man dessvärre inte hade något motgift. Hans hjärta slog bara fyrtio slag i minuten. Pojkens mamma ropade till Gud: "Snälla Gud, rädda honom!"

Tydligt hörde hon då Gud säga att pojken var Hans barn och att Han ville att de skulle lära pojken gå Hans vägar. Vännerna, som var kristna, ringde runt för att folk skulle be för pojken medan hon berättade för sin man vad hon hört Gud säga. Fem minuter senare hoppade pojken upp och ner i sin säng på intensivvårdsavdelningen, fullständigt helad. Läkaren kunde inte förklara vad som hänt. Paret gav sina liv till Gud och med tacksamhet i sina hjärtan försökte de ge pojken en kristen fostran.

Många år senare, när de just fått sitt tredje barn, stod mamman en natt vid babyens bädd och bara såg på honom. När hennes man vaknade och såg dem konstaterade han: "Han kommer att få det bra!"

Det var inte första gången hon var uppe på nätterna för att vaka över barnen. Hon var så rädd att något skulle hända dem. På grund av egna upplevelser i barndomen var hon full av fruktan.

Inte länge efter att detta hände överlät hon allt till Gud, även sina barn. Då sa Gud att om hon var villig att överlåta allt, måste hon också förlåta sin pappa. Hon trodde knappt sina öron, men Gud förklarade att bitterhet bara förstör den person som hyser den. Efter en tid förmådde hon ringa upp sin pappa och berätta att hon blivit kristen och att en av de saker Gud ville att hon skulle göra var att förlåta honom. Han bröt ihop och sa gråtande: "Älskling, jag är så ledsen."

Hon ringde även upp sina systrar och talade om hur hon känt sig, vad Gud gjort i hennes liv och att hon ville säga att hon förlät dem.

Idag hjälper paret människor som har det svårt. De har fyra vuxna barn som alla är kristna. Två av dem är gifta och tre av dem arbetar heltid med mission.

Vilken revansch!

Många människor har gått igenom svåra tider och svåra saker och upplever sig ha blivit bestulna på det mesta i livet och förlorat allt. Kanske är du en av dem? Låt dig uppmuntras av vad Gud kan göra när du vänder dig till Honom och tar emot Hans förlåtelse och förlåter dem som har sårat och skadat dig. Du kan också få ta emot Guds helande och upprättelse till ett helt nytt liv.

Jag vill avsluta med några bibelord som talar om detta.

*Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.*¹⁾

*Tänk inte på det som har hänt, bry er inte om det som förr har varit. Se, jag gör något nytt. Redan nu visar det sig. Märker ni det inte? Jag skall göra en väg i vildmarken och strömmar i öknen.*²⁾

1) 2 Korintierbrevet 5:17 (Bibel 2000)

2) Jesaja 43:18-19

10

Finns änglar på riktigt?

I jultid ser man många bilder av änglar i olika former. Är detta sagofigurer som tomtar, troll och smurfar eller finns änglar på riktigt?

Änglar i baksätet

En 80-årig dam körde bil tillsammans med en väninna för att besöka sin mångåriga vän Greta. Körningen gjorde henne orolig och hon var nervös inför hemfärden. När hennes vän Greta vinkade av dem såg hon att det satt två män i baksätet och hon kunde inte begripa var de kommit ifrån. Några timmar senare ringde hon därför och frågade: "Vad var det för karlar ni hade i baksätet?" Det blev alldeles tyst i telefonen, till slut kom svaret: "Åh, det måste ha varit änglar!" Hon berättade då om hur hon kommit in i fel körriktning på motorvägen utanför Helsingborg och hade varit tvungen köra mot trafiken i flera kilometer i värsta rusningstid innan det gick att köra av. Själv hade de inte sett några änglar men tackade Gud för att dessa hade varit med och förmodligen räddat deras liv. Gretas barn berättade händelsen för mig.

Fler änglar i trafiken

För några månader sedan var vänner till mig, ett ungt par, med om en mycket omskakande händelse. Under en omkörning på motorvägen körde en buss över i deras fil, vilket

gjorde att bilen blev klämd mellan mitträcket och bussen. I samma ögonblick som sidospeglarna slets loss, den ena av mitträcket och den andra av bussen, befann sig deras bil plötsligt framför bussen. Det dröjde länge innan någon av dem sa något. Om inte sidospeglarna försvunnit hade det hela kunnat förklaras med inbillning men det fullständigt oförklarliga hade hänt. Bilen hade helt övernaturligt lyfts ur en svår olycka. Troligtvis hade det också räddat deras liv!

Genom hela Bibeln finns åtskilliga ord och berättelser om änglar både i den himmelska världen och här på jorden. Några exempel:

*Ty han skall ge sina änglar befallning om dig att bevara dig på alla dina vägar. De skall bära dig på händerna, så att du inte stöter din fot mot någon sten.*¹⁾

*Herrens ängel håller vakt kring Hans trogna och räddar dem.*²⁾

Vi ber inte till änglar utan vi ber till Gud att Han sänder änglar till vår hjälp.

Under hela mitt vuxna liv har jag varje dag bett om änglavakt över mig och min familj, speciellt när en resa påbörjats.

Förra året körde min dotter Christy i den snabba filen på en motorväg i rusningstrafik. Plötsligt flög motorhuvven upp och krossade vindrutan. Christy blev överöst med glasbitar och kunde inte se någonting. I samma ögonblick som det skedde, berättar hon, tog "någon" över körningen, saktade ned bilen och körde in på gräset mellan vägbanorna. Helt överväldigad ringde hon sin bror och frågade: "Vad gör jag nu?"

1) Psaltaren 91:11-12

2) Psaltaren 34:8 (1917 års översättning)

”Stäng motorhuven, starta bilen och kör till närmaste parkeringsplats så kommer jag”, blev svaret. När Christy senare ringde mig var hon tacksam men skakad och hade ont i nacke och rygg. Jag bad en kort bön för henne. Nästa morgon var hon helt återställd både till kropp och själ och ägnade sig åt att hitta en ny bil.

Tims skyddsängel

Med min dåliga syn är jag mycket medveten om änglars hjälp varje dag, och ibland vinkar jag åt dem när vi tillsammans har korsat en trafikerad gata. I mina böcker har jag ofta skrivit om änglahjälp i alla möjliga situationer. Låt mig nu berätta ytterligare upplevelser av människor som jag känner.

Synliga eller osynliga – änglar finns! En kvinna i vår församling har berättat om hur hon bad att få se sitt första barns skyddsängel. Några år senare, med två barn i baksätet, kom en stor älg upp på vägen där de körde. En storvuxen man dök upp, i vita byxor, ljusblå T-shirt denna vinterdag, och höll fast älgen medan de körde förbi. Efter att hon stannat bilen kom mannen in och satte sig i framsätet och presenterade sig: ”Jag heter Zeit och är Tims skyddsängel”. Helt överväldigad mindes inte mamman på vilket sätt ängeln kom ut ur bilen, men förundrades över att ängeln var klädd i ljusblått som var sonens favoritfärg.

När samma kvinna två dagar senare kom körande på den hala vägen vid Sollebrunn, mellan Trollhättan och Borås, hade en bil åkt i diket. En bärgare höll på att dra upp den, och kvinnan saktade in. Bakom henne kom en långtradare som inte kunde stanna, chauffören tutade och hon tittade i backspeglarna beredd på det värsta. Då såg hon vitklädda män som stoppade lastbilen en meter bakom hennes bil. En av männen hade ljusblå T-shirt. Släpet åkte på

tvären över vägen av den kraftiga inbromsningen och en skakad chaufför hoppade ur och sa: "Jag fattar inte hur jag kunde få stopp på bilen!"

"Det var inte du", blev kvinnans svar. "Jag såg änglarna i backspegeln!"

Rapporter har kommit från människor som hört en lastbilschaufför berätta i gudstjänster om denna händelse. Han blev så skakad och fascinerad av det inträffade att han senare blev en personlig kristen.

I en otrygg värld fylld av olyckor, våld och ondska är jag så tacksam att få sätta min tillit till Någon som är större än jag själv. Jag har en personlig relation med Jesus, och den tryggheten för både tiden här och evigheten vill jag önska varje läsare. Detta går inte att köpa för pengar men får tas emot som en gåva.

11

Marsvin och mardrömmar

En av de mest osannolika berättelser jag hört kommer från radioprogrammet Karlavagnen på P4. (Jag har själv efter tips lyssnat till berättelsen på Youtube.¹⁾) En man som heter Anders ringde och berättade om ett av upptågen i hans barndom.

Marsvin i fallskärm

Anders och kompisen Einar bodde i Stockholm. När de var tio år gamla gjorde de en fallskärm till sitt marsvin. Anders berättade hur han åkte upp till tionde våningen på hög-
huset där de bodde och släppte marsvinet från balkongen. Fallskärmen som var tillverkad av en plastpåse fungerade fint, men en häftig vindpust kom och marsvinet lyfte över taken och seglade in mot centrala Stockholm. De hade ingen aning om vart den tog vägen.

När Anders blev vuxen berättade han om marsvinet i radioprogrammet Karlavagnen i P4.

Efter ett tag gick programmet i repris. Då ringde en äldre dam från Umeå och berättade att på den tiden bodde hon med sin familj i Stockholm och deras dotter ville så gärna ha ett marsvin. Hon hade bett till Gud om ett marsvin och varje kväll avslutade hon sin aftonbön med: "Gud glöm inte bort att jag vill ha ett marsvin!"

1) Sök på Youtube: "Marsvin hoppar fallskärm, en radioberättelse"

En dag var familjen på Hötorget när flickan plötsligt ropade: "Pappa titta däruppe kommer mitt marsvin! Gud har skickat mitt marsvin!" När de såg mot himlen upptäckte de ett marsvin som sakta dalade neråt i en liten fallskärm. Ett träd stod i vägen och där landade fallskärmen. Med hjälp av en stegbil från brandkåren kunde marsvinet överlämnas till flickan.

Vänner till mig hade hört flickan som vuxen berätta om marsvinet ett antal gånger, långt innan berättelsen kom till Karlavagnen där den fick sin osannolika förklaring.

Under flera år har jag samlat på berättelser om barns upplevelser av Gud och övernaturliga saker. I Norrland träffade jag en lantbrukarfamilj som berättade följande händelse om en flicka jag känner.

Kalven med det brutna benet

Kristina, tio år, tyckte mycket om djur och brukade ofta gå till en bondgård efter skolan. En dag när hon var där kom bonden körande med traktor och vagn och lyfte av en kalv med ett brutet ben. Det hängde löst nedanför knäleden. Bonden hade nu beställt nödslakt. Kristina fick sitta en stund med kalven bakom ladugården.

Ett par dagar senare kom hon tillbaka till bondgården tillsammans med sin pappa. Då frågade bonden: "Vad gjorde du egentligen häromdagen när du satt hos den där kalven? Bad du till Gud?" Kristina nickade. Bonden berättade då att när han kommit för att titta till kalven, stod den på alla fyra benen och han kunde avbeställa nödslakten. Kalven växte upp till en stor, stilig tjur, men märket efter benbrottet fanns alltid kvar.

Det är nog inte så många som kan berätta om så här dramatiska och oförklarliga saker, men vanliga och

vardagsnära bekymmer, som till exempel mardrömmar, är lika viktiga böner för Gud att svara på.

*Herre, du hjälper både människor och djur.*¹⁾

Mardrömmar

Nathalie var ingen fegis utan en ganska modig nioåring som vågade pröva nya saker. När hon såg en spännande film eller ett läskigt TV-program, så visste hon ju att det inte var på riktigt. Inget att vara rädd för! Ändå kröp rädslan närmare. På kvällen när hon låg i mörkret under täcket, kändes det som om rädslan reste sig upp omkring henne. Det var som om mardrömmarna stod runt hennes säng. De väntade på att hon skulle somna och var beredda att kasta sig över henne. Mardrömmarna var hemska. Läskiga människomonster, utklädda till snälla, goda människor, jagade henne när hon sov.

”Jag har alltid trott på Gud och förstod att Han var den ende som kunde göra mig trygg och beskydda mig på riktigt”, berättar Nathalie.

En kväll bad hon Jesus att ta bort hennes mardrömmar. Den natten sov hon gott! Nästa kväll bad hon igen, och nästa och nästa. Hon märkte att varje gång hon bad, hade hon inga mardrömmar. De försvann!

Detta var Nathalies första stora bönesvar. ”Jag kände att jag kunde lita på Gud. Han var större än mina mardrömmar.”

Detta är några exempel på barns upplevelser med Gud. Vi har mycket att lära av deras enkla tro och tillit.

¹⁾ Psaltaren 36:7b (Bibel 2000)

Bibeln berättar:

*Efter det bad Jesus den här bönen: "Jag tackar dig Far, du som är Herre över himlen och jorden, för att du gömmer sanningen för dem som tror sig vara lärda och kloka, men visar den för dem som är som barn."*¹⁾

Kristen tro är inte religion utan relation.

¹⁾ Matteusevangeliet 11:25 (Nya Levande Bibeln)

12

Mirakulöst räddad

Ett samtal i rätt tid

Att ett telefonsamtal kan rädda liv fick en vän till mig nyligen uppleva. Hon höll på att vika tvätt i källaren när hon kände en stark inre maning att ringa en äldre kvinna i församlingen. Jag ringer när jag burit upp tvätten, tänkte hon, men maningen att ringa omedelbart blev väldigt stark. Hon hade kvinnans nummer i mobilen och ringde upp, men blev snopen när kvinnan inte genast svarade. Hon lät signalerna fortsätta och till sist svarade den äldre kvinnan med orden: "Oj, jag somnade visst!" Signalerna hade väckt henne i rätt stund – hon körde bil på motorvägen! Tack gode Gud för Hans omsorg och beskydd och för väninnan som lydde maningen!

Gud använder verkligen både änglar och människor för att rädda liv! Jag fick ta del av följande berättelse som en kvinna skickade. Hon tackade för förböner från vår församling och berättade:

Ingen svarade

"I maj 2011 runt 18-tiden åkte min man Roger för att göra några justeringar inför besiktningen av vår bil.

Jag bäddade ner mig i soffan och tittade på TV. Vid 21-tiden tyckte jag det var konstigt att jag inte hört något från honom. Vi brukar alltid sms:a eller ringa varandra med jämna mellanrum. Jag sms:ade honom och skrev: Hur

går det? Jag fick inget svar så jag provade att ringa. Det gick fram signaler, men ingen svarade. Jag provade igen och då var det telesvar.

Efter en liten stund gick jag och lade mig, men jag kände en sådan nöd för min man att jag började be. Och min bön var: 'Jag vill ha min man tillbaka!' Jag förstod ingenting, varför bad jag så? Hela jag kände att något var galet och jag hade ingen ro att ligga kvar i sängen. Jag gick upp och in i köket. När jag tittade ut genom köksfönstret såg jag en polisbil som körde fram till vårt hus. Mitt hjärta nästan stannade och jag skrek: 'Gud, nej Gud!' Mitt bröst blev tungt och det kändes som om jag andades syra. Jag sprang till telefonen, ringde min mamma och skrek i luren: 'Snälla mamma kom, polisen är utanför!'

Polisen berättar om olyckan

Efter att ha lagt på luren sprang jag ut. Polis mannen mötte mig på grusplanen och berättade att min man varit med om en bilolycka.

Han skulle ju vara i verkstaden? Jag förstod ingenting. Poliserna var helt underbara, kramade mig och sa att de kunde stanna om jag ville men jag kände att jag ville vara ensam med mamma och min syster. När poliserna åkt ringde jag till min mans syster och vi åkte till sjukhuset. Resan dit var fruktansvärd. Det var mörkt, det regnade och många tankar for genom huvudet.

Skulle han överleva

Med darrande steg gick vi in på IVA – där låg han, min man, mitt i ett stort rum med en massa slangar och maskiner kopplade till sig. (Gråter i skrivande stund).

Jag gick fram och smekte honom på kinden. Han tittade upp, log och frågade om jag var arg! (Hjärtat!) Jag visste

ännu inte hur illa det var med honom. Han levde nu – men skulle han komma att överleva?

Vad hade hänt?

Personalen på IVA berättade att min man hade åkt mot Åmål och plötsligt hade ett rådjur korsat vägen. Roger hade väjtt och kört ner i diket på höger sida, plöjt ner en skylt och sen frontalkrockat med en bergvägg. Den smällen var så kraftig att motorn flög ur bilen och bilen fattade eld.

Brinnande hade bilen flugit tillbaka över körbanan och slagit i en andra bergvägg för att slutligen hamna på taket.

Jag har varit på olycksplatsen och tittat på vår lilla guld-färgade Golf, utspridd på säkert 50 meters radie. Jag hittade bland annat vår åttaårige sons solglasögon.

Roger krånglade sig ut själv

Innan olyckan ens var fullbordad kom det två bilar. De fanns alltså på plats direkt. Roger minns att han hörde en röst som sa: 'Det brinner! Det är för varmt!'

De som först kom till olycksplatsen kunde inte hjälpa Roger för bilen var övertänd och det var för varmt för att närma sig bilen.

Ur detta inferno krånglar sig alltså min man ut själv.

Hur kom han loss från bältet?

Hur kommer det sig att han inte hade mer än små, små skärsår?

Hur kunde han komma ut ur en övertänd bil utan tillstymmelse till brännskada?

Hur kunde han vakna, liggande i taket på bilen, vänd åt 'rätt' håll, vid det enda fönster där han kunde ta sig ut – som dessutom var krossat?

Roger tog sig ur bilen och fick hjälp från de som stannat och lite senare kom också hans kollegor i Åmåls

räddningstjänst. (Roger är lastbilsmechaniker men också deltidsbrandman.)

Ambulanshelikopter

Han förlorade medvetandet och fick transport med ambulanshelikopter till sjukhuset. Skadan han fått av olyckan var en densfraktur på andra kotan. Han fick gå med en styv nackkrage i över tre månader. Vi har åkt fram och tillbaka till både Näl och Uddevalla sjukhus. Nu är han helt återställd förutom stela muskler, efter att ha varit fixerad av nackkragen så länge. Fyra månader efter olyckan återgick han till sitt arbete!

Vad hände med telefonen?

Roger har berättat från olyckskvällen att han var ute och provkörde bilen. Han hade sett mitt sms men beslutade att inte svara, (på grund av krockrisk vid bilkörning) han skulle ju snart vara hemma. Han tror det var när jag ringde som han vaknade upp och tog sig ut! Roger kommer ihåg hur han fumlade efter något i fickan där han hade telefonen. När jag ringde andra gången och det var telesvar, hade telefonen brunnit.

Du hade änglavakt

En sjukgymnast har visat Roger hur hans fraktur på andra kotan i nacken såg ut. Den första kotan är formad som en hästsko, den andra likaså fast med en pigg uppåt. Runt just denna kota ligger all muskulatur vi behöver för att kunna vrida på huvudet. Rogers tillfrisknande är ett mirakel. Chansen att överleva denna skada och dessutom bli helt återställd är inte stor.

Alla vi mötte under denna period, ambulansförare, läkare, brandmän och ortopedier har sagt samma sak: 'Du hade änglavakt!!' "

Du kanske tänker så här: Jag har svårt att tro att det finns en Gud som bryr sig för jag känner någon som omkom i trafiken eller fick permanenta skador. Själv har jag inga färdiga svar.

Min pappa avled av skadorna efter att ha blivit påkörd på ett övergångsställe av en drogpåverkad man. Efter att ha varit i koma och sövd i tre veckor var dessa ord de första jag hörde från honom: "Vilken underbar lovsång!" Han hade hört änglarnas sång och snart fick han flytta till himlen, 88 år gammal.

Att slå ifrån sig Gud för att inte alla mirakulöst räddas är som att ta avstånd från läkare och sjukvård därför att de inte lyckas göra alla friska.

Hjälpen finns hos Herren.

*Jag lyfter mina ögon upp till bergen.
Varifrån skall min hjälp komma?
Min hjälp kommer från HERREN,
som har gjort himmel och jord.
Inte skall han låta din fot vackla,
inte slumrar han som bevarar dig.
HERREN skall bevara din utgång
och din ingång
från nu och till evig tid.¹⁾*

1) Psaltaren 121:1-3,8

13

Helt oförklarligt

När man är ovan är det inte alltid så lätt att veta hur man gör när man ber till Gud. Tänk vad skönt att veta att Gud inte bara bryr sig om människor som vet och kan allt och gör och säger allting på rätt sätt. Han möter oss precis där vi är. Följande härliga och lite komiska berättelser illustrerar detta:

En dunk matolja

En kvinna var svårt sjuk. Några troende väninnor läste bibelordet:

*Är någon bland er sjuk, skall han kalla på församlingens äldste, och de skall be över honom och i Herrens namn smörja honom med olja. Trons bön skall bota den sjuke, och Herren skall resa upp honom.*¹⁾

Kvinnorna började tro att den sjuke skulle kunna bli frisk. De visste inte mycket om hur det skulle gå till, men köpte en dunk med fyra liter matolja för att smörja den sjuka kvinnan enligt vad de sett i Ordet. De hällde ut hela dunken med olja över henne där hon låg i sängen! De bar sig lite tokigt åt, men Gud var där och helade kvinnan. Sedan bar det av till duschen. Helande har inte med teknik eller metoder att göra.

1) Jakobs brev 5:14-15

De äldsta på ålderdomshemmet

En annan kvinna, som själv var sjuk, läste samma bibelord om att man skulle kalla till sig församlingens äldste. Hon hade ingen undervisning om orden i Jakobs brev 5, men hon handlade efter bästa förstånd. Hon ringde ålderdomshemmet och bad de äldsta komma hem till henne. En farbror på 95 år och en på 97, blev glada över att få komma ut en stund. Den eftermiddagen var säkert helt olik alla andra. När farbröderna smort kvinnan med olja, blev hon helad! ¹⁾

Desperata föräldrar

Dessa händelser inträffade i USA, men följande berättelse är från Uddevalla. Mitt pastorspar var för många år sedan med om något mycket dramatiskt.

Deras dotter var två år gammal när hon drabbades av oförklarlig hög feber och frossa. Hon blev inlagd på sjukhus. Febern gav inte med sig och den lilla flickan blev allt svagare. Läkarna var maktlösa och hade ingen förklaring. Flickan hade inte kunnat äta på flera veckor och sondmatningen hjälpte inte till att ge nya krafter.

Mamman skrev en dikt där hon uttryckte sin tacksamhet till Gud för den tid de fått ha flickan. Hon tänkte att flickan nog var "för god för denna världen". Båda föräldrarna upplevde en djup förtvivlan och maktlöshet. De hade varit officerare i Frälsningsarmén och stod fortfarande i aktiv tjänst för Herren, men i den här situationen vacklade de och det fanns ingen större tro för helande.

En dag innan mamman skulle resa till sjukhuset kom dessa ord till henne: "Jairus dotter". Hon förstod att detta syftade på den dotter till en synagogföreståndare som Jesus uppväckte från de döda. ²⁾

1) Hämtat ur "Att hela de sjuka" av Charles och Francis Hunter

2) Markusevangeliet 5:22-43

När föräldrarna sedan tillsammans åkte till flickan, sa pappan: "Jag har fått till mig orden: Jairus dotter." Herren hade talat samma sak till båda två!

De bad en broder i den kristna gemenskapen att följa med för att tillsammans med dem be och smörja flickan med olja.

Trots tilltalet om Jairus dotter hade de inte mycket tro. Men efter bönen fick flickan plötsligt styrka i kroppen, ställde sig upp i sängen och sade: "Mat!"

Förmågan att gå fick flickan öva upp på nytt. Föräldrarna började genast träna henne. Sjukvårdspersonalen var helt förundrad och läkarna kallade det ett mirakel.

Väl hemkommen från sjukhuset skulle mamman byta lakan i spjäsängen och hittade då en bit av "High Chaparral", en kaktus som stod i fönstret. Den växten är mycket giftig. Flickan hade ätit av kaktusen och blivit förgiftad, men eftersom ingen upptäckt det tidigare hade hon inte kunnat få rätt behandling.

Flickan är nu själv småbarnsmamma.

Pastorsparet har under alla år som gått sedan dess bett för många sjuka som blivit helade.

Gud är inte ett dugg intresserad eller imponerad av att vi säger och gör på ett visst sätt när vi ber. Han vill bara att vi verkligen menar det vi säger eller tänker i bönen. Han kan gripa in i de mest omöjliga situationer. Det har jag själv upplevt många gånger.

Jesus Kristus är densamme igår och idag och i evighet.¹⁾

1) Hebreerbrevet 13:8

14

Änglars hjälp

Jag har tidigare berättat om änglavakt i trafiken och fortsätter nu på änglatemat, men berättelserna handlar om andra situationer. Jag tror mer på det övernaturliga än på tur.

Min goda vän Titti berättar följande två händelser:

Inga spår i snön

"När jag var elva år satte min mor upp en ny nattlampan åt mig vid sängen. Kontakten var känslig och lätt åtkomlig och det hände att man kom åt den med armbågen, något som i kombination med en alltför stark glödlampa och eldfängd skärm inte var så lyckat. Jag stötte förstås till knappen en natt, och märkte inte att lampan tändes. Det jag vaknade av så småningom, var att det bultade och slog så hemskt hårt på min fönsterruta. Jag hoppade reflexmässigt ur sängen och sprang fram mot fönstret, utan att tänka på lampan. Framme vid fönstret blev jag stående alldeles perplex. Jag såg hur rutan bågnade inåt för varje slag så att det såg ut som om glaset var helt mjukt.

Min mamma rusade in i rummet och blev lika förundrad över den märkliga synen av ett fönster som såg ut att vara gjort av mjukplast snarare än glas. Men vem eller vad var det som slog på fönstret – det syntes ju inget?! Min mamma vände sig då mot min säng där lampan precis börjat ryka och fatta eld! Vi hann precis avstyra en eldsvåda. Vi kikade ut genom fönstret för att se efter vem som varnat oss, men

det enda vi såg var en massa snö. Ingen människa, inga spår. Ingenting. Och fönstret var märkligt nog helt. Med så hårda slag borde det ha spruckit, men icke. Till saken hör att det var nyfallen snö ute denna stjärnklara februarinatt. Mitt sovrumsfönster satt på en yttervägg som vette mot en trädgårdsgång. Mellan gången och fönstret fanns en väldigt bred och hög rabatt, som man knappast kunde sträcka sig över för att nå fram till fönstret. Och fönstret satt så högt, att man behövde vara minst 250 cm lång för att ens nå upp till fönsterbrädet. Det föll ingen mer snö fram till morgonen, och mamma var förstås väldigt nyfiken på att titta lite noggrannare efter spår i snön. Om nu någon var lång nog – vilket inte var möjligt i och för sig – så borde denne ha lämnat spår efter sig. Men det syntes ingenting, och vi enades om att det enda möjliga var att en skyddsängel besökt oss.”

En osynlig räddare

Titti fortsätter: ”När min son var tre år och hade massor av spring i benen, stod jag en gång och talade med en granne nere i trapphuset till vår lägenhet. Under tiden lekte gossen i trappan, och leken blev allt djärvare. Jag förlorade för några ögonblick uppsikten över honom och just då tappade han taget om räcket längst uppe i trappan. Han störtade med huvudet före, rakt ner mot de nedersta stegen i stentrappan! Det var ett fall på drygt två meter. Både jag och min granne blev alldeles paralyserade. Vi hann inte göra något, men jag sträckte mig reflexmässigt framåt i samma ögonblick som något märkligt hände. Pojkens huvud närmade sig det näst nedersta trappsteget, med kroppen utsträckt, huvudet rakt ner och fötterna rätt upp. Där och då borde han ha dunsat ner om tyngdlagen hade fått göra sitt. I samma ögonblick hejdade jag mig i min rörelse. Både jag och grannen såg

hur hela kroppen plötsligt roterade i luften, som om någon tog tag i honom och vände honom rätt. Med en lätt duns i rumpan blev gossen sittande på det nedersta trappsteget, helt oberörd av händelsen. Grannkvinnan, som inte var troende, sa uppskärрад och stammande: "Såg du? Såg du vad som hände? Förstår du? Det var änglavakt, det!"

Hon fortsatte upprepa samma ord flera gånger, för hon trodde nog inte sina ögon. Jag hade nog inte heller riktigt förstått just då. Jag var omtumlad jag med men gränslöst tacksam, och kommenterade inte det som skett så mycket just då. Men det behövdes inte heller. Det var tydligt att grannkvinnan förstått att en skyddsängel agerat mitt framför ögonen på oss!"

Guldlockigt hår och vit tunika

Jag har själv aldrig sett en "klassisk ängel" med vingar, men jag har hört en änglakör stämma in när en kvinna i vår församling sjöng solo på en gudstjänst. Det var fler än jag som hörde änglakören. Andra upplevde vingslag av änglar. Däremot har jag sett en mänsklig gestalt som utan tvekan var en ängel.

Det var vid en lägeravslutning i vår församling och många människor var samlade vid stranden.

Många döptes, däribland en nyfrälst kvinna med en mycket brokig bakgrund. Vår pastor bad alla pastorer och andliga ledare att komma fram och be för dem som döpts. En okänd person i vita långbyxor, vit tunika och långt, lockigt, guldgult hår kom fram till den nyfrälsta kvinnan, kramade om henne och talade rakt in i hennes liv om det som låg bakom och vad Gud hade för henne i framtiden. Jag stod bredvid och både hörde och såg detta. Personen bad också för en ung pojke innan han eller hon försvann och var spårlöst borta. Inget av detta fanns med på det som

fotograferats eller filmats, och ingen av oss kände någon pastor eller ledare med det utseendet.

Hjälpare i ödsliga trakter

Under min pastorsutbildning i USA skulle några elever på skolan åka till en församling långt bort för att hjälpa till en kväll. De hade inga pengar och den här kvällen fick de inte någon reseersättning. De visste inte om bensinen skulle räcka hela vägen tillbaka och därför beslöt de att ta en genväg genom ödsliga skogsområden. När de kört ca 50 km från sista huset tog bensinen slut. Ingen av dem var klädd för den stränga januarikylan mitt i natten, så situationen var livshotande. Chauffören hade lämnat bilen och börjat gå i färdriktningen när han fick se billyktor närma sig. En liten lastbil stannade och en man i cowboystövlar, hatt och jeans steg ur och frågade hur det var fatt. Han fick problemet förklarad för sig och sade: "Jag har bensin!" Ur en stor bensintank på flaket fyllde han upp deras tank men han ville inte ha någon ersättning. "Jag åker runt och hjälper människor i fara", förklarade han och fortsatte: "Dessa trakter är så ödsliga." Så satte han sig i sin bil och körde iväg. Platsen där de stod var en mycket lång raksträcka och de borde ha sett lastbilen med den hjälpsamme mannen köra iväg. Men plötsligt och oförklarligt, var han bara borta! Änglahjälpen hade med all sannolikhet räddat deras liv!

Änglar uppträder ibland som vanliga människor:

... genom gästfrihet har somliga fått änglar till gäster utan att veta om det.¹⁾

Gud ger oss löften om änglars beskydd:

1) Hebreerbrevet 13:2

Ty Han skall ge sina änglar befallning om dig att de skall bevara dig på alla dina vägar. ¹⁾

Det är viktigt att poängtera att man aldrig ber till änglar utan att bönen riktas till Gud om att sända änglar till hjälp.

Lova Herren, ni Hans änglar, ni starka hjältar, som utför Hans befallning, så snart ni hör ljudet av Hans befallning. ²⁾

1) Psaltaren 91:11

2) Psaltaren 103:20

15

Se och lär av barnen

Jag håller just nu på att samla berättelser om det övernaturliga till en bok för barn i mellanstadieåldern. Det är helt fascinerande att höra vad Gud kan förmedla genom barn eftersom de inte är bundna av vuxenvärldens kunskaper om vad som är möjligt och inte möjligt. Vad sägs om den här berättelsen?

En man fick ett nytt öga

Det hände i Spanien under en stor fotbollsturnering. Ett internationellt King's Kids-team med cirka 50 deltagare i åldern 3-25 år, framträdde med sång, dans och berättelser om Jesus.

En elvaåring upplevde inför en konsert att hon efteråt skulle be för någon som var sjuk. Hon gick ut i publiken tillsammans med en tonåring i teamet men kom snart storgråtande tillbaka till ledaren. Han frågade vad som hade hänt. Hon berättade då att hon gått fram till en man som bara hade ett öga och ett skadat ansikte och frågat om hon fick be för honom att han skulle få ett nytt öga. Det fick hon och då lade hon sin hand på hans ansikte, blundade och bad. När hon sen tittade upp såg han likadan ut som förut. Då blev hon så ledsen och besviken. Ledaren frågade vad Gud hade sagt till henne. "Be för någon som är sjuk", blev svaret:

"Då har du gjort vad Han sa och ditt uppdrag är utfört."

När hon förstod detta blev hon genast lättad och sprang vidare.

Efter tre dagars turné i Spanien kom de tillbaka till samma park och hade ännu en konsert. Efteråt blev det stor uppståndelse och högljudda skrik från flickan som blev omkramad av en främmande man. Ledarna rusade dit, men förstod att det var glädjetjut från dem båda. "Han BLEV helad", ropade flickan.

Mannen berättade om flickans bön och att han två morgnar senare vaknade och upptäckte att kudden fastnat på ansiktet. Den satt så hårt att hud fastnade på kudden när han drog loss den. När han tittade sig i spegeln hade han fått ett nytt öga och ett normalt ansikte. På frågan hur hans ansikte skadats, berättade han att han som tonåring stulit pengar från sin pappa. Denne hade blivit så arg att han hade kommit in på natten när sonen sov och bränt ut hans öga med en svetslåga.

Mannen berättade vidare att när han upptäckte att han blivit helad, böjde han och flickvännen sina knän vid sängen och tog emot Jesus, så som man hade berättat på konserten att man kunde göra.

Ledarna talade med mannen om att förlåta pappan och man bad tillsammans. Paret gifte sig sedan.

Besök på kvinnofängelse

Det är Kiersten, numera bosatt i Norge, som har berättat om miraklet med ögat i Spanien för mig. Hennes pappa, Dale Kauffman, är förresten mannen bakom King's Kids. Hon har också en egen upplevelse som inträffade när hon var nio år gammal och reste tillsammans med familjen i King's Kids regi.

Under bönen innan de skulle besöka ett kvinnofängelse såg hon när hon blundade en kvinnas ansikte tydligt

framför sig. När de senare sjöng på fängelset, kände hon igen kvinnan som hon sett under bönen. Hon gick fram till henne efteråt och berättade att hon var så glad att träffa henne och att Gud hade visat att de skulle träffas. Hon berättade för kvinnan att Gud älskade henne och tänkte på henne. Kvinnan började storgråta och efter en stund berättade hon att hon hade försökt ta sitt liv flera gånger och hade tänkt försöka göra det denna dag igen. Hon betydde ju ingenting för någon i hela världen. Men nu förstod hon att hon betydde något för Gud och att Han älskade henne eftersom Han hade låtit den lilla flickan se henne. Därför ville hon nu fortsätta att leva. Nioåringen var så lycklig över att ha fått vara med om att rädda någons liv.

Det är lärorikt att ha barn omkring sig. Jag har fått många djupa andliga insikter genom barns enkla inställning till de himmelska tingen. Bön är ofta barnens första utväg. Vi vuxna kan lära oss mycket av deras okomplicerade tro.

Ett märkligt bönesvar

Ibland när vi som familj inte hade råd att köpa saker som barnen önskade, uppmuntrade vi dem att själva be till Gud. Vi såg bönesvar på märkliga sätt, som till exempel den gången då Michael bad Gud om hjälp med att hitta begagnade rullskridskor. Helt ovetande om detta ringde en familj nästa dag och undrade om vi hade användning för ett par sådana. Det var exakt Michaels storlek, och just den modell som han önskat sig. Tänk att Gud bryr sig om sådant! Vi vuxna krånglar gärna till saker, men kristen tro handlar inte om prestationer och duktighet. Som ett barn får vi komma till Gud och be om hjälp.

Jesus bad:

Jag tackar dig Far, du som är Herre över himlen och jorden, för att du gömmer sanningen för dem som tror sig vara lärda och kloka, men visar den för dem som är som barn.¹⁾

Den viktigaste bönen i livet handlar varken om rullskridskor eller helanden. Den handlar om att vi överlåter oss till Gud.

Fakta om King's Kids

King's Kids²⁾ är en internationell, kristen organisation där barn och föräldrar tillsammans lär känna Jesus och verkar för att göra Honom känd. Man arbetar i team, bland annat dans- och dramateam, där man uppträder tillsammans och berättar om sin tro på Jesus.

¹⁾ Markusevangeliet 11:25 (Nya Levande Bibeln)

²⁾ www.kingskids.se

16

Faderlös

Den norska fängelsevakten Rita såg tillbaka på sitt liv som varit väldigt tufft ända sen starten. Ett år gammal miste hon sin far. Han var pilot och förolyckades i ett "Vampire" bombplan utanför Tönsberg i Norge 1953.

Hela uppväxttiden längtade Rita väldigt mycket efter sin far. Hon var bitter och arg på Gud över det som hänt, frågade ofta varför, och tyckte att hon behövde honom bättre än vad Gud gjorde. Som vuxen fortsatte hon sitt frågande och sökande utan att få ro. Hon var bara bitter och upprorisk mot Gud.

År 1988, 37 år gammal, besökte hon en ekumenisk gudstjänst i domkyrkan i Tönsberg. Där gick hon mittgången ända fram till altaret och överlät sitt liv till Jesus och bad om Hans hjälp. Nu kunde upprättelsen börja i hennes liv.

Hjälp från en annan värld

Ett halvår senare hände så det som skulle bli livsförvandlande för Rita. Fängelsepersonalens tjänstebostäder låg bara några kilometer från berget där pappan störtat. Av kommunen fick hon reda på var det skett, och begav sig upp för att leta efter något – vad visste hon inte. På vägen mötte hon en äldre man och frågade om han kände till flygolyckan. Han kunde beskriva exakt hur hon skulle gå för att komma dit. På hans fråga om hon trodde att hon skulle hitta något sa hon: "Nej, jag vill bara hitta platsen."

Väl uppe på toppen satte hon sig på en sten och bad en djup och innerlig bön till Gud att Han skulle möta henne på ett eller annat sätt. Sedan gick hon neråt igen och efter ett par hundra meter fick hon på en stor sten syn på en liten bricka till en mutter. Hon stannade och undersökte den och såg också en bit nät under stenen som hon drog fram. Det här kan ju vara vad som helst, tänkte hon.

Medan hon sitter där på huk hör hon Guds stämman som säger: "Flytta på benen!"

Till saken hör att hon under hela sitt liv i sitt uppror mot Gud sagt: "Du har skapat mig med två ben, så om Du vill att jag skall flytta på mig, får du säga vilket ben." Detta hade liksom varit hennes grej.

Det här var första gången hon hörde Gud tala till henne och där och då bara visste hon att det var det vänstra benet hon skulle flytta på. Hon gjorde det, men såg ingenting i gräset. Då började hon gräva, och 2-4 cm ner hittade hon ett metallföremål i nästan samma storlek som sin fot. Det var två böjda metalldelar som satt ihop. Omedelbart förstod hon vad hon hade hittat och kände en stark förvisning om att Gud hade omsorg om henne. Hon började gråta och bad om förlåtelse för sin attityd mot Honom och tackade för allt Han gjort för henne. Hon upplevde i ett nu att hon hade fått både sin jordiske och sin himmelske far som en gåva. Efter en lång stund av både sorg och tacksamhet begav hon sig till den flygplats pappan startat flygningen från. Inom några dagar kunde man bekräfta att detta faktiskt var en del av den Vampire som störtat 36 år tidigare. Den flygplanstypen var sammanfogad på ett speciellt sätt.

Hela denna episod blev som en uppenbarelse från Gud och några dagar senare föll hennes blick på ett bibelord som blev en ytterligare bekräftelse:

*Hör dotter, se och lyssna! Glöm ditt folk och din faders hus!
Låt Konungen ha sin glädje i din skönhet, ty han är din
herre, för honom skall du falla ner.¹⁾*

Helandeprocessen fortsatte. Följande bibelord talade också mäktigt till henne under den här tiden:

*Se, jag skall hela dess sår och skaffa läkedom och bota dem,
och jag skall låta dem se frid och trofasthet i överflöd.²⁾*

Hon kände att hon blev som en ny människa.

Hittade flygplanslucka

Ett år senare träffade hon sin man och de gifte sig. Fyra år senare, på årsdagen av pappans död, gick hon återigen upp på berget för att tacka Gud för att hennes liv hade blivit förvandlat.

Det var barmark, ingen snö, och på en gräsplätt fick hon syn på något som hon skrapade rent och undersökte. Det var en lucka där det står VF325, planets beteckning. Den hade legat där i alla år men nu var den som serverad för henne personligen. Hon upplevde återigen Guds stora omsorg.

Tomrummet efter pappan fylldes med Guds stora kärlek.

Rita och hennes man bor idag i Sverige och finns bland Eriks och mina vänner. Det du nu läser har varit så dyrbart för henne att det är först nu, 20 år senare, som hon berättat offentligt vad som hänt.

Vilka omöjliga livssituationer man än befinner sig i finns det hjälp när man vänder sig till Gud. Eftersom vi har en fri vilja tvingar Han inte sin hjälp på någon av oss, utan kommer på inbjudan, det vill säga som svar på bön. Ritas

1) Psaltaren 45:11-12

2) Jeremia 33:6

ilska och bitterhet mot Gud hade i många år hindrat den övernaturliga hjälpen.

När hon som 37-åring inbjöd Jesus att ändra hennes liv började förvandlingen. Äntligen fylldes tomrummet på insidan efter alla årens sökande.

Jesus säger:

Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.¹⁾

På hjärtats dörr finns det bara handtag på insidan.

¹⁾ Uppenbarelseboken 3:20

17

Drömmen förändrade allt

Meryam har upplevt ett liv fyllt av både våld, skräck och lidande, men också värme, kärlek och mirakler. För cirka 20 år sedan kom den muslimska familjen som flyktingar till Sverige från Mellanöstern.

Ett våldsamt bråk

Som nioåring hamnade Meryam mitt i ett våldsamt bråk och när hon försökte ingripa blev hon misshandlad av en manlig släkting. Skadorna blev så allvarliga att hon måste vistas på sjukhus i tre månader. Hon förlorade funktionen i sin högra arm och hand på grund av nervskador och hade ständig värk. Handen var knuten och helt stel, armbågen böjd och hon kunde bara röra armen några centimeter ut från kroppen.

En dröm om natten

I sitt hemland, när Meryam var sju år gammal, fick hon en dröm om natten. Hon såg ett starkt ljus komma från himlen och upplevde att Gud sa till henne: "Mitt barn, Jag älskar dig". Hon hade tidigare bett Gud att Han skulle tala till henne, för hon tänkte: Han måste ju kunna tala till mig om Han finns.

Hon berättade om drömmen för sin farmor och farfar. De tog henne till imamen i moskén så att han skulle driva ut det onda ur henne, eftersom de inte trodde på en gud som kan tala till människor.

När Meryam var 15 år berättade en kristen tjej för henne om Jesus och då förstod hon att det var Honom hon hade mött i drömmen när hon var liten. Hon fick då också höra de välkända orden från Bibeln:

*Jesus sade till honom: Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.*¹⁾

*Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.*²⁾

Efter att ha funderat över detta budskap en tid, gick hon en dag in i en kyrka i Stockholmstrakten och fick där personligen ta emot Jesus.

När hon berättade detta för sin mamma, blev hon utkörd fast det var mitt i vintern. Hon sov på en parkbänk. Hon kände att hon bara skulle fortsätta att be för sin mamma och sina syskon. Meryam upplevde hur Gud uppmunttrade och beskyddade henne. Efter två nätter fick mamman dåligt samvete, bad om förlåtelse och sa: "Meryam, jag vill också lära känna din Jesus". Sedan dess har Meryam fått leda nästan hela sin familj till tro på Jesus. Hon har förlåtit den släkting som misshandlade henne och ber för honom att han också ska få komma till tro på Jesus.

För mer än 30 år sedan började Västvärldens kristna att be strategiskt för det man kallar "10-40 fönstret", det vill säga länderna mellan 10:e och 40:e breddgraderna – muslimska länder dit man knappast kan åka för att berätta om Jesus. Resultatet har blivit att Jesus själv uppenbarar sig för dessa människor i drömmar, särskilt efter att de sett *Jesus-filmen* eller filmen *The Passion of the Christ*³⁾. Förr eller sena-

1) Johanneevangeliet 14:6

2) Johanneevangeliet 3:16

3) www.jesusfilmen.se / www.thepassionofthechrist.se

re får de höra mer, numera ofta genom kristen satellit-TV och internet. I dessa länder finns därför många som idag är hemligt kristna.

Tänk att inga myndigheter, hotelser eller straff kan utestänga Jesus!

Meryam har förmånen att få finnas i Sverige, där hon och hennes familj fritt kan få utöva sin kristna tro.

Ingen amputation

När Meryam var 23 år gammal sa läkarna till henne att det inte fanns något mer de kunde göra för hennes arm. Med tanke på den smärta och orörlighet hon hade i armen föreslog läkarna att de skulle amputera den och ge henne en protes.

En vecka senare kom Jenny, en kristen jämnårig kompis, på besök. De hade nyss lärt känna varandra, och Jenny visste ingenting om Meryams arm mer än att hon alltid höll den stilla intill kroppen.

Jenny hade nyligen varit på en två månaders resa i Indien tillsammans med en grupp kristna ungdomar. De hade haft gudstjänster och sett många sjuka bli helade vid förbön. Jenny som själv fått be för många var fylld av trosvishet.

Hemma hos Meryam upplevde Jenny en inre maning att hon skulle be för sin vän innan hon gick hem den kvällen. Därför frågade hon: "Meryam, får jag be för din arm?"

En enkel bön följdes av ett häftigt knakande i både armen och fingrarna, när de böjdes ut och rättades till. Inom loppet av några minuter var Meryam fullständigt helad och smärtfri. Det blev ingen amputation och idag har hon två väl fungerande armar och händer.

Jenny tillhör idag samma församling som jag och genom henne har jag träffat Meryam som berättat om sitt liv.

De hälsar båda till dig som läser detta med orden från Bibeln:

Jag vet vilka tankar jag har för er, säger HERREN, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp. Ni skall kalla på mig och komma och be till mig, och jag skall höra er. Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta.¹⁾

¹⁾ Jeremia 29:11-13

18

När ekonomin skakar

Ingen av oss kan undgå att på ett eller annat sätt bli berörda av skakningarna i finansvärlden och på arbetsmarknaden. Nedskärningar och besparingar ger överallt ringar på vatt-net. Inte många av oss som idag växer upp i Sverige har någonsin upplevt de riktigt svåra tider som tidigare generationer kunnat berätta om.

Under ett innehållsrikt liv med många tuffa utmaningar, har jag personligen gång på gång fått uppleva Guds hjälp när jag vänt mig till Honom.

23 år gammal

Jag vill dela några upplevelser av Guds hjälp inom det område som nu är aktuellt för många, nämligen ekonomi och försörjning. Som 23-åring åkte jag till USA på stipendier jag fått när jag gick på socialhögskolan. Detta gav mig både resa och uppehälle i sex månader. Efter ett tag växte övertygelsen om att stanna kvar i USA, byta inriktning och istället läsa teologi.

Efter ett halvår med Teen Challenge, en kristen drog-rehabilitering, var stipendiepengarna slut. Jag hade inget arbetstillstånd och ville inte skriva hem till mina föräldrar och be om pengar. Jag glömmer aldrig upplevelsen framför ett skyltfönster i Detroit. Guds tilltal inom mig gick inte att ta miste på:

Jag är din himmelske Far och jag ska ta hand om dig och ge dig allt du behöver.

Följande bibelord blev också levade för mig:

Så skall min Gud, efter sin rikedom på ett härligt sätt i Kristus Jesus ge er allt vad ni behöver.¹⁾

Gud bryr sig om nylonstrumpor

Strax efter denna händelse fick jag en söndagsmorgon följa med ledaren för Teen Challenge till ett möte i Detroit, den stad i USA där jag tillbringade största delen av året. Han skulle predika i en församling och jag skulle sjunga några sånger. I bilen på vägen dit upptäckte jag att det hade gått maskor på mina nylonstrumpor. Så kunde jag inte se ut när jag stod på plattformen. Jag hade inga extra strumpor med mig, inga pengar och vågade inget säga till ledaren. Jag bad att Gud skulle fixa det åt mig men hur det skulle gå till kunde jag inte räkna ut. Innan gudstjänsten var det söndagsskola för alla åldrar. Jag satte mig på sista bänken. Genast vände sig en man om som satt på bänken framför. Han räckte mig en dollarsedel och sa: "Detta är till dina personliga behov." Överväldigad och tacksam funderade jag ändå på om pengarna skulle räcka och om det fanns någon affär som var öppen en söndagsmorgon. Jodå, på andra sidan gatan fanns en öppen affär och de billigaste strumporna kostade 99 cent. Vilken omsorg Gud har!

Sedan följde två år där jag inte hade någon inkomst, men fick se hur Gud försåg mig med allt jag behövde, resor, studiekostnader och uppehälle.

¹⁾ Filipperbrevet 4:19

Nygifta och fattiga

Efter att ha gift mig med Ed, en ung amerikan, flyttade vi till Oklahoma för studier. Vi kände ingen och pengarna var helt slut. Första kvällen besökte vi en kyrka och när vi efter gudstjänsten kom till bilen som stod parkerad på ett torg, satt det en dollarsedel under vindrutetorkaren. Vi vet inte hur den hamnat där, men en ängel måste ha vaktat den tills vi kom. Sedeln räckte till tio burkar soppa. Nästa dag fick Ed ett jobb men förstås ingen lön än. När helgen kom var soppan slut och vi var hungriga. Tidigt på morgonen tittrade vi på en TV-gudstjänst som handlade om hur Herren förser. Då ringde det på dörren. Utanför stod Eds chef med tre stora kartonger. Han sa: "Jag upplevde att Herren sa till mig att ni inte har någon mat. Stämmer det?" Efter att vi nickat jakande, rörda till tårar, bars all maten in i vårt kök. Där fanns allt vi kunde önska. Kan du tänka dig hur det kändes? Jag blir rörd bara jag tänker på det.

Andra terminen fick Ed ett bättre betalt jobb på en fabrik och vi köpte ett "mobile home" – en stor husvagn med fyra rum och kök. Det skulle pengarna räcka till. Problemet var bara att samma dag som han skulle börja sin anställning meddelades att materialet till produktionen tyvärr inte kommit, och att anställningen blivit uppskjuten. Han hade förstås redan slutat sitt förra jobb och nu följde flera månader utan inkomst, men med fler räkningar än tidigare. Jag brukade ta räkningshögen, kolla förfallodag och säga till Herren att det skulle bli spännande att se hur han skulle ordna med betalningen. Varje räkning blev betald i tid! Det var helt oförklarligt. Så bra har det inte alltid gått när vi själva skött om finanserna.

Vid ett tillfälle skulle vi till ett visst datum amortera 250 dollar på husvagnen. Det var mycket pengar på den tiden. Två dagar innan förfalldatum kom ett brev från en familj i

en annan del av USA. De skrev att Herren väckt dem klockan två den morgonen och sagt att vi behövde 250 dollar. "Vi vet inte vad ni behöver det till, men varsågod, här är pengarna." I kuvertet låg checken och den kom i tid.

Gör er inga bekymmer

Jesus säger:

Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka? eller: Vad skall vi klä oss med? Efter allt detta söker hedningarna, men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.¹⁾

Ge och ni ska få

Till sist en kommentar till bibelordet som jag upplevde att Herren gav mig som ung, löftet att Han skulle ge mig allt vad jag behöver:

Så skall min Gud, efter sin rikedom på ett härligt sätt i Kristus Jesus ge er allt vad ni behöver.²⁾

Verserna innan i samma kapitel handlar om att dela med sig till andra som har behov.

Jesus själv säger:

Ge, och ni skall få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall Gud ge er i famnen. Ty med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.³⁾

1) Matteusevangeliet 6:31-33

2) Filipperbrevet 4:19

3) Lukasevangeliet 6:38

19

Tacka Gud under alla livets förhållanden

Flytten till Sverige

För mer än 30 år sedan fick jag en upplevelse som jag aldrig glömmer. Det var när jag med min familj förberedde flytten från USA till Sverige.

Det mesta av våra ägodelar måste skickas i kartonger via posten. Jag hade fått alla instruktioner om paketsdimensioner samt blanketter att fylla i för innehåll och värde i varje kartong. Det var minst sagt ett hästjobb med 25 kartonger. Att jag är synskadad gjorde det inte enklare med blanketterna.

Så kom dagen när allt var klart och vår granne lastade alla lådorna på sin lastbil och åkte till posten. Äntligen skulle allt utom våra resväskor vara på väg till Sverige. Samma kväll skulle jag undervisa i en kyrka om den andliga kraften i lovsång och tacksägelse. Jag skulle nu få mitt livs starkaste illustration till detta ämne.

Fullständigt kaos

Grannen återvände med hälften av lådorna och berättade att de hade fel storlek och måste göras om. Nu var det lilla vardagsrummet återigen fullt av lådor.

Maximalt upprörd ringde jag till postchefen och inledde en lång diskussion om felaktiga instruktioner. Just då kom kvällens barnvakt för att ta med sig barnen hem

till sig. Barnen var då två och fyra år och ingen av dem var samarbetsvillig utan de grät och protesterade högljutt. I samma stund öppnades ytterdörren och in kom pappa Ed som var hungrig. Maten var inte klar så nu var han också på dåligt humör. Allt detta utspelade sig medan jag fortfarande försökte prata med postchefen i telefonen.

Som om inte detta kaos skulle räcka ringde dörrklockan igen. Utanför stod ett för mig okänt par som skulle hämta mig till kvällens möte. De kom två timmar för tidigt, men sade att de kunde vänta tills jag blev klar.

Just då hade jag papiljotter i håret och jag kände det som om jag skulle kunna slita bort dem med hår och allt. Det var en fullständigt kaotisk eftermiddag. Jag gav upp samtalet med postchefen och gick in i sovrummet och stängde dörren.

Utän att i detta kaos uppleva några känslor av tacksamhet, bestämde jag mig för att praktisera det jag skulle undervisa om på kvällen. Jag lyfte mina händer och sa: "Thank you, Jesus! Tack Jesus!" Plötsligt hände något i mitt inre. Helt oförklarligt fylldes jag av lugn och frid och all ilska och frustration sköljdes bort. Snabbt bytte jag kläder, fixade håret och återvände till vardagsrummet. Då hade både barnen och pappan lugnat ner sig och deras samarbete blev jättebra. Ed fixade mat på egen hand och barnen följde med barnvakten utan protester. Själv tänkte jag: "Det kan väl kvitta med lite extra packjobb. Allt löser sig nog."

Jag kunde skratta tillsammans med paret som bevittnat det hela, och under bilresan tackade vi Herren för makten i lovsång och tacksägelse. Jag förstod att uppmaningen i 1 Tessalonikerbrevet 5:18 om att tacka Herren under livets alla förhållanden är kraftfull och ger resultat. Gissa om det eftermiddagskaoset fanns med i kvällens predikan.

Hur gick det med postchefen och kartongerna?

Samme Gud som lugnade ner mig gav mig också tålmod att packa om och göra nya innehållsförteckningar.

En gammal sång lyder: "*... som din dag är, kraft skall du få. Det har Gud lovat ge oss ändå ...*"

Dessutom fick jag en lärdom för livet om hur tacksamhet och "lovets offer" kan förvandla.

Jag tolkar "lovets offer" som att man börjar tacka och lovprisa Herren utan att för tillfället känna för det. Därför blir det ett offer. Annars bubblar det bara över av känslor därför att allting är så underbart. "Lovets offer" är något annat.

Så vill vi genom honom ständigt frambära lovsång som ett offer till Gud ...¹⁾

Jag har fått mycket uppmuntran från Bibeln och speciellt från Paulus som skrev Filipperbrevet från en fängelsehåla. Man tror att stadens avlopp gick rakt igenom fängelset och att Paulus kunde ha befunnit sig mitt i avloppet i en vidrig stank med råttor och ohyra. Där, under omänskliga omständigheter, skriver Paulus det som kallas för Glädjebrevet. Inte mindre än tretton gånger i fyra kapitel skriver han om glädje.

Ett av mina favoritställen i Bibeln kommer från detta brev:

Jag säger inte att jag har saknat något, för jag har lärt mig att vara nöjd med det jag har. Jag kan leva enkelt och jag kan leva i överflöd. Med allt och med alla är jag förtrogen. Jag kan vara mätt och jag kan vara hungrig, leva i överflöd och lida brist. Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.²⁾

Detta är livsförvandlande och kan bli en nyckel för många i svåra tider!

¹⁾ Hebreerbrevet 13:15 (Bibel 2000)

²⁾ Filipperbrevet 4:11-13

20

Oförklarlig hjälp från ovan

Änglar finns på riktigt.

Efter att vi för några år sedan gav ut en mycket populär bok med 101 berättelser om änglavakt och övernaturliga ingripanden får vi ofta nya berättelser. Det är många som upplevt oförklarlig hjälp.

Det måste finnas någon däruppe som gillar mig

En kvinna jag känner skickade en berättelse från sitt liv:

“Jag var 18 år gammal och min pojkvän Måns skulle skjutsa mig till mina föräldrar på morgonen.

Kvällen innan hade vi varit på studentfest hos en kompis, och när vi nu åkte i Måns fars splitter nya, sköna Volvo, dröjde det inte länge förrän jag somnade. Tydligt nickade Måns också till, för plötsligt vaknade jag till ljudet av att bilens metall slog emot träd och buskar. Vi åkte av vägen på en raksträcka i 110 km/tim. Det fanns inga bromsspår alls på vägen, så det blev en rejäl krasch! Bilen voltade – hur vet jag inte – men precis bakom förarsätet hade bilen landat på en stor sten som tryckte in taket en bra bit. Hade den hamnat lite längre fram hade Måns antagligen inte överlevt. Bilen blev liggande på sidan. Jag minns att min röda konfirmationsbibel låg framför mig. Det gjorde lite ont i ena tummen men för övrigt var vi helt oskadda! Väldigt omskakade kravlade vi oss ur bilen och fick så småningom lift hem till mina föräldrar, där vi berättade vad som hade

hänt. När pappa skjutsade oss tillbaka till olycksplatsen, hade någon redan larmat polisen som nu också hade kommit dit. Vi fick svara på en del frågor som poliserna ställde, och jag minns att en av dem sa: 'Jag har varit polis i 15 år, men aldrig varit med om en sådan här olycka utan dödlig utgång eller med väldigt allvarliga skador. Är det kanske som Lasse Berghagen sjunger, att det måste finnas någon där uppe som gillar mig?'

'Ja, det vet jag att det gör', svarade jag.

'Så du är troende?' frågade polismannen mig, och jag svarade 'ja'.

Denna händelse är för mig ett starkt bevis på Guds beskydd.

Gud har behövt aktivera sina änglar fler gånger när det gäller mig i trafiken. Strax efter händelsen gifte vi oss och några år senare när jag själv körde bilen med vår nyfödde son i baksätet hörde jag plötsligt ett väldigt starkt tutande från ett tåg. I backspeglarna såg jag tåget som passerade i hög hastighet precis bakom bilen. Jag hade inte märkt att det lyste rött vid den järnvägsövergång vi precis korsat. Om tåget kommit någon sekund tidigare hade våra liv hade varit slut. Jag är enormt tacksam för Guds godhet mot oss. Utan Honom hade vi inte funnits här idag''.

Så långt Britts berättelse.

En osynlig hand

Min man och jag ber dagligen om beskydd och änglavakt över våra barn och barnbarn. Min dotter Christy som bor i USA har haft flera tillbud i rusningstrafik. Nyligen stängdes motorn på bilen av under hög hastighet och därmed låstes ratten. En osynlig hand förde bilen till vägrenen. Verkstan upplyste henne om att detta var ett fabriktionsfel och när det inträffar måste man omedelbart vrida om startnyckeln

för att kunna fortsätta att manövrera bilen. Tack Gud för beskydd! Det kunde gått riktigt illa.

En farlig simskola

I Sverige har vi bra simundervisning men många som vuxit upp i andra länder har inte fått lära sig simma i skolan. En sommardag satt jag på stranden och pratade med en kvinna från Sydamerika. Hon berättade om en kvinna som bott i Sverige i många år men vuxit upp i Sydamerika. När hon var tio år gammal frågade hon någon hur man lär sig simma och fick det hemska svaret: "Det är bara att hoppa i vattnet där det är djupt, då lär man sig direkt." Hon planerade då sin egen "simskola" med att gå till sjön när ingen människa skulle finnas i närheten och titta på. Efter att ha försäkrat sig om att hon var helt ensam hoppade hon i där det var djupt. Hon minns hur hon sjönk och stod på botten, tittade upp mot ljuset och lyfte upp sina armar. Då tog någon henne i händerna och lyfte upp henne. Mannen berättade att han var bonde och just hade kommit gående förbi på vägen. Den bonden hade flickan aldrig sett förut och gjorde det inte senare heller. Hon är övertygad om att det var en ängel som räddade henne från att drunkna. Det fanns förresten ingen annan som kunde vara på plats så snabbt.

Det står i Bibeln om änglarnas uppdragsgivare.

*Lova HERREN, ni hans änglar, ni starka hjältar som utför hans befallning, så snart ni hör ljudet av hans befallning.*¹⁾

Vi ber aldrig till änglar, men vi ber till Gud om hjälp och beskydd. Ibland sänder Han änglar till vår hjälp. De kan uppträda som en vanlig människa eller som en ljusgestalt, men oftast ser vi dem inte alls.

1) Psaltaren 103:20

Jag upplever själv ofta änglars hjälp och närvaro. Som synskadad är jag ju i behov av extra mycket hjälp.

Det stora tacket går alltid till Gud som ligger bakom den övernaturliga hjälpen.

Tänk att det finns Någon som är större än vad vi själva är!

Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad. Därför skall vi inte frukta ...¹⁾

1) Psaltaren 46:2-3

21

Hole-in-one

En tänkvärd historia

På en fest nyligen hörde jag den här tänkvärda historien:

Mose, Jesus och en annan man var ute och spelade golf. Mose började och gick upp på tee. Han slog ut bollen och den hamnade i vattenhindret. Mose lät sig inte nedslås av detta utan gick fram till vattenhindret, tog sin klubba, delade på vattnet och gick fram och slog till bollen. Den gick fint i hål på två slag totalt.

Nu var det Jesus tur. Han går upp på tee och slår ut bollen. Bollen åker rakt ut i vattenhindret men stannar på vattenytan. Jesus går ut på vattnet och slår till bollen som går rakt i hål, även han på två slag totalt.

Så är det den siste mannens tur. Han går upp på tee och slår ut bollen. Bollen flyger rätt ut i skogen och studsar runt på alla träden innan den till sist studsar på en stor sten. Från stenen kommer bollen i fin båge och landar på klubbhusets tak. Bollen rullar ner från taket in i stupröret. När bollen kommer ut rullar den ner för en backe och ut över en brant. Nedanför branten åker en lastbil med sand förbi och bollen hamnar mitt i sanden. Längre fram på vägen är ett stort gupp som lastbilen kör över alldeles för fort, bollen flyger av släpet och hamnar i gräset vid sidan av vägen. En stor groda kommer då och äter upp bollen. Precis när grodan har svält bollen kommer en örn och fångar grodan och flyger iväg. När de sedan är över hålet klämmer örnen

till grodan så bollen dalar ner i en perfekt hole-in-one¹⁾. Då säger Mose till Jesus: "Det är inte roligt att spela golf med din far!"

Med facit i handen kan många av oss se tillbaka och berätta om hisnande turer på livets golfbana. Själv skrattar jag gott när jag tänker på situationer liknande golfbollens stuprörsfärd, svalt av en groda, fångad av en örn och så vidare. Men till sist blir det en "hole-in-one". Det känns som mycket av mitt liv är så här – och det är jättespännande! Ett sådant exempel är följande:

Två års studier i USA

Efter att ha bott i USA i nio år flyttade vi som familj till Sverige. Några år senare flyttade vi tillfälligt tillbaka till USA för två års studier.

Boendet måste naturligtvis vara klart i förväg, så att vi vet vart vi ska ta vägen vid framkomsten och har en adress att i förväg skicka packningen till. Överallt gällde nio månaders kontrakt men bara ett uthyrningsställe kunde tänka sig att reservera en lägenhet per telefon. Vi var tacksamma för detta och bilder på stället såg bra ut. Flyttkartongerna kom först, men när vi själva anlände konstaterades att den check från en amerikansk bank, som skulle vara till våra boendekostnader, ännu inte anlät. Vi fick ändå flytta in och man gav oss lite möbler som andra lämnat. Snart upptäckte vi att det var ett skumt ställe med många missbrukare som grannar och loppor och löss i lägenheten. Den detektiv som anlätades för att spåra checken var pojkvän till den som delade ut posten – minst sagt hisnande.

Men vår Herre planerade "Hole-in-one".

1) Hole-in-one betyder att golfbollen hamnar i hålet på ett enda slag

Efter några veckor kom en ny check, och då kunde vi flytta därifrån eftersom inget kontrakt kunnat skrivas utan pengar. Vi hade fått en plats att landa på, en nödvändighet för att kunna flytta till USA eftersom vi inte kände någon i förväg i den här staten. Dessutom involverades barnen under tiden i en fantastisk söndagsskola med 400 barn. En kyrka flera mil bort körde med bussar och hämtade upp barnen från slumområdena.

Varje lördag besökte ledarna hemmen och berättade för barnen vilka spännande saker de skulle få göra på söndagen. Till våra barns stora förtjusning blev de upphämtade även efter flytten till en bättre statsdel. Allt detta blev verkligen "Hole-in-one"!

När vi har lagt våra liv i Guds händer kan vi lita på att Han tar hand om oss.

Detta kan beskrivas genom några bibelord som dessutom är mycket uppmuntrande.

Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.

Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna.¹⁾

Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra, jag vill ge dig råd och låta mitt öga vaka över dig.²⁾

Det som händer i mitt liv är inte ödet eller slumpen. Gud själv har mig i sin hand.

Vilken trygghet!

1) Ordspråksboken 3:5-6

2) Psaltaren 32:8

22

En dröm förvandlade Fatimehs liv

Uppväxten

Fatimeh är 34 år gammal och uppväxt i Iran i en starkt sunnimuslimsk familj, där islam naturligtvis ansågs vara det enda rätta. Hon följde religionen slaviskt. Men hennes man lämnade henne och familjen började kontrollera henne alltmer. Hon kände att hon behövde komma bort. En natt hade hon en dröm, som blev början på en flykt bort från både Iran och islam.

Fatimehs pappa är imam i en moské och familjen tillhör de privilegierade. Detta innebar att det kunde bli problem för dem att umgås med andra familjer som inte hade samma rang.

Eftersom Fatimeh var från en muslimsk familj bad hon mycket och hon tänkte att Allah var centrum i hennes liv. Hon bad fem gånger om dagen. Ofta fastade hon på måndagar och torsdagar, precis som trogna muslimer ska göra. Hon tänkte att hon på det sättet kunde komma närmare Allah. Trots detta berättar Fatimeh att hon under denna tid aldrig kände att Allah var nära och hon hade aldrig några andliga upplevelser. Och även om det står om kärlek i Koranen, så upplevde Fatimeh aldrig att Allah älskade henne.

Fatimeh berättar: "Jag försökte vara en tjänare åt Allah på islamiskt sätt. Jag läste ofta Koranen och undervisade barn. Som vuxen lärde jag andra kvinnor hur de kunde växa i sin islamska tro.

Varje dag bar jag en nikab som alla rätttrogna muslimska kvinnor i södra Iran bär. Jag var strikt hållen och fick nästan aldrig gå till affären. De få gånger jag var ute på offentliga platser var jag tvungen att ha någon manlig familjemedlem med mig.”

Trots att Fatimehs stora dröm var att studera på universitetet, förbjöds hon att göra det av sin familj eftersom män och kvinnor blandas i lektionssalarna, något som familjen tyckte var olämpligt.

Svår familjesituation

Fatimehs familjesituation var under en tid väldigt svår, hennes man hade lämnat henne och hon kände sig övergiven och utan hopp. En kväll när hon kände sig totalt slutkörd och upplevde att hon inte längre kunde hantera den kaotiska situationen ropade hon desperat till Allah om hjälp och undrade om han överhuvudtaget existerade. Samma natt hade hon en dröm.

”I drömmen satt jag med mina vänner när tre män visade sig.

Mannen i mitten sa: ’Kom och följ mig, du har ropat på mig och jag kommer att hjälpa dig!’

Men Fatimeh hade lärt sig att kvinnor inte får följa män, så i drömmen minns hon att hon vägrade följa mannen.

När männen hade gått frågade jag mina vänner i drömmen: ’Vem var han?’

’Jesus’, svarade de.

Då sprang jag efter och ropade: ’Jesus, jag skall komma och följa Dig.’

Han log mot mig och kom närmare. Det var kärlek i Hans röst när Han sa: ’Gå och säg till alla de andra att de

ska samlas på en plats, så ska jag komma och berätta för dem om vem jag är och visa min kärlek till dem.' ”

Fatimeh minns hur hon innan hon vaknade pratade med Jesus en längre stund i drömmen.

Flydde från familjen

Vid samma tid hade Fatimehs familj börjat kontrollera henne allt mer och en månad efter drömmen rymde hon. Hon kände sig inte längre trygg och ville fly landet. Efter det att hon rest runt i 40 dagar i olika länder kom hon, 30 år gammal, till Sverige. Då mådde hon dåligt till både kropp och själ och en månad efter att hon anlät och fått en lägenhet i Norrland kände hon sig helt förtvivlad.

Hon bad på muslimskt sätt och fortsatte fasta eftersom hon var rädd för Allahs straff. Drömmen som hon haft om Jesus hemma i Iran hade hon redan glömt.

Under denna tid var Fatimeh mycket deprimerad och grät ofta. Hon kunde inte berätta för någon i omgivningen om hur hon kände det eftersom hon inte talade varken svenska eller engelska och ingen i hennes närhet kunde persiska. Två kristna kvinnor hjälpte henne och tog hand om henne från början och hon tänkte att de var som änglar. Hon hade lärt sig att man skulle avsky kristna eftersom de säger att Jesus är Gud. Men hon förvånades över hur dessa kristna kvinnor hjälpte henne och visade henne så mycket kärlek. Hon undrade hur de kunde vara dåliga människor.

De svenska kvinnorna trodde att Fatimeh var deprimerad eftersom hon saknade sitt land och någon att prata med. Därför hjälpte de henne att köpa en parabol så att hon skulle kunna se TV-program på sitt hemspråk. På parabolens hittade Fatimeh en kristen kanal på persiska. Hon låg sjuk på soffan, lyssnade och bad med pastorn i det kristna programmet, trots att hon fortfarande inte trodde på Jesus.

När hon bad kände hon sig bättre. Hon fick hopp, ny kraft och kunde ta tag i sitt liv. Men hon vågade ändå inte tro på Jesus, eftersom hon fortfarande kände sig som muslim och var rädd för Allahs straff om hon accepterade Jesus som Gud.

Blev sjuk och helad

Tiden gick men Fatimeh mådde fortfarande inte bra. Hon visste inte vad en vårdcentral var och trodde att sjukdomen var Allahs straff. Hon bad både till Allah och till Jesus, men en hel månad gick utan förändring. Tack vare bönerna hände dock något inom Fatimeh. Hennes hårda hjärta mjuknade och en kväll när hon hade som mest ont, ropade hon i förtvivlan: "Jesus, Du har visat Din kraft för mig, nu vill jag att Du helar mig!"

Efter att hon ropat till Jesus gick hon och tittade på den persiska TV-kanalen från USA som visade ett program om helande. Hon hade hört många vittnesbörd om hur människor blev helade, så nu sa hon till Gud: "Visa mig!"

Då började pastorn i programmet att be och Fatimeh bad med honom. Efter bönen berättade pastorn plötsligt att han såg en kvinna som satt hemma, och han beskrev exakt den situation som Fatimeh var i och de symtom hon hade.

"Jesus vill hela dig och ta bort alla dina tvivel", sa pastorn i programmet.

En varm ström gick genom Fatimehs kropp och hon blev helad och uppfylldes av orden: "Jesus är Gud." Hon blev också befriad från alla tvivel och all fruktan för straff:

"Efter att jag kommit till tro på Jesus har jag blivit fylld av kärlek och helad från svår migrän som jag haft sedan barndomen. Jag har också hela livet varit mörkrädd och fylld av fruktan. Nu kan jag känna mig trygg. Jesus är med och tar hand om mig."

Fatimeh fick senare en bibel på persiska och blev också döpt. Allt detta hände inom ett halvår efter ankomsten till Sverige. Hon har också förlåtit sin familj i Iran som sårat henne mycket och hon har fått uppleva hur hennes själ he-lats. Istället för sin biologiska familj känner hon nu att hon fått en Guds familj som stöttar henne och ger en kärlek som hon aldrig känt i sin egen familj.

Efter bara en kort tids väntan fick Fatimeh som i ett mirakel beskedet om att hon fått uppehållstillstånd i Sve-rige. Samtidigt som hon nu läser teologi på persiska på distans genom ett universitet i London, gör hon också sin andra sexmånaderspraktik i en svensk församling. Fatimeh sprudlar av glädje och entusiasm och längtar efter att få hjälpa andra att hitta vägen till Jesus.

Hon citerar gärna Jesu ord:

*Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.*¹⁾

1) Johannesevangeliet 14:6

23

Barnens tro

Käre Jesus, amen!

Nyligen besökte min man Erik och jag de två äldsta barnen, numera bosatta i USA med sina familjer. Vi ses inte så ofta, men det blir desto kärare, och vi får kvalitetstid tillsammans, särskilt med barnbarnen.

Jag tänker tillbaka på när Michael och Christy växte upp och vill dela några händelser om barns enkla tro.

Under de fyra år vi bodde i Kansas (1974-78) hade vi en del starka upplevelser av helanden i familjen. Christy var bara två år gammal, när hon en natt började skrika alldeles våldsamt. Det gick inte att hejda henne, och jag var just då ensam hemma med henne. Att anlita läkare mitt i natten kostade hur mycket som helst i USA, så det var inte att tänka på, och jag kan ju inte köra bil. Under de fyra timmar som följde hann jag praktisera precis allt jag visste om bön och kloka småbarnsråd.

Till sist lyckades jag få hennes uppmärksamhet under några sekunder och sa till henne: "Be till Jesus!"

Hon bad: "Käre Jesus. Amen."

Ögonblickligen blev hon frisk och pigg! Hon var uppe i en hel timme och lekte som om ingenting hade hänt. Men då var jag trött! Nästa dag fick Michael, då fyra år, hög feber. Jag berättade för honom om Christys enkla bön, och han följde hennes exempel. Inom några minuter var febern borta! Det är fascinerande med barns böner.

Det är lärorikt att ha barn omkring sig. Jag har fått många, djupa andliga insikter genom barns enkla inställning till de himmelska tingen.

Vid ett tillfälle hade låset gått sönder på vår bildörr. Den andra dörren hade vi aldrig någonsin kunnat låsa upp utifrån, för den hade gått i baklås sedan lång tid tillbaka. När vi vid det här tillfället befann oss mitt i stan, låste vi av gammal vana bildörren – utan att tänka på att vi sedan inte skulle kunna låsa upp den igen! När vi väl upptäckte misstaget, visste vi inte vad vi skulle ta oss till. Vår dotter Christy var då sex år, inte så gammal, men absolut inte rädlös! Mitt i folkvimlet på trottoaren tog hon tag i våra händer, böjde huvudet och bad spontant: "Käre Jesus, vill du låsa upp dörren åt oss?" När vi sedan tog i handtaget, gick dörren upp direkt!

Ofta har vi upplevt hur barnen har bätt små enkla böner och fått svar direkt. Bön är ofta barnens första utväg. Deras okomplicerade tro kan vi vuxna lära oss mycket av.

Ingen ambulansfärd

Medan vi bodde i Lund, blev pappa Ed akut sjuk i något som verkade ha med hjärtat att göra. Han låg helt orörlig. Jag var på väg att ringa ambulansen när våra barn, då fem och åtta år gamla, sa: "Men ska vi inte be till Jesus?"

I paniken hade jag missat det! Barnen lade händerna på honom och sade: "Käre Jesus, gör pappa bra!"

Ögonblickligen släppte alla symtom och det blev ingen ambulansfärd. Det som såg hopplöst ut, fick en snabb och positiv vändning tack vare barnens enkla tro!

Bibeln säger:

*Kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er.*¹⁾

1) 1 Petrus brev 5:7

Efter att tidigare ha sammanställt en hel bok om änglavaktsberättelser, är det nu roligt att få berätta några nya upplevelser.

Änglaeskort ner för trappan

Under ett sommarbesök hemma hos Michael i USA, fick vi vid ett tillfälle uppleva ett trosstärkande gudsingripande. Min man och jag ber dagligen om änglavakt över våra barn och barnbarn, och då nämner vi dem alla vid namn. Clayton, Michaels yngste son, var vid tillfället 14 månader gammal och full av upptäckariver och klätterglädje. Sådant kräver extra mycket änglavakt! Huset hemma hos Michael har en lång och ganska brant källartrappa. Källardörren från hallen är barnsäkrad, men en dag hade dörren av misstag lämnats öppen. Hur länge den varit obevakad vet ingen, men jag hörde hur någon från hallen plötsligt ropade förtvivlat: "Oh, my God!"

Vi såg Clayton ligga på mage nedanför trappan – utan att gråta. Att barnen gråter när de ramlat riktigt illa brukar ju vara ett hoppfullt tecken. Men tysta barn kan vara allvarligt skadade. Mamma Heather rusade ner för trappan, men då satte sig pojken upp – helt oskadd! Hade han på vanligt sätt ramlat nerför trappan, borde man ha hört både dunsar och skrik, och han skulle säkerligen ha blivit skadad. Det finns ingen annan förklaring än att en ängel tog en flygtur med honom nerför trappan.

Tack, Gud – änglarnas uppdragsgivare!

Vilken trygghet det är att under alla livets förhållanden räkna med Gud och Hans hjälp. Vi slipper inte undan problem och svårigheter, men vi är inte ensamma med dem. Bibeln uppmanar oss att bli som barn i vår relation till Gud, och ju mer vi blir som barn, i enkel tillit, desto mer får vi uppleva.

24

Mirakler i Sydostasien

Massmedias nyhetsflöde kring flodvågskatastrofen har varit enormt, både kring tragedierna och hjälpinsatserna. Många är oerhört tacksamma för hur de blev räddade och jag är övertygad om att det finns tusentals berättelser om detta. En del har också nått mig och jag vill dela dem med dig.

Phuket – Thailand

SAS-piloten Per-Arne med hustru Karin och tre tonårsbarn var på Phi Phi Island.

Karin är vanligtvis inte orolig, men under semestern på Phi Phi Island hade hon hela tiden en stark oro. Dagen före julafton satt hon på balkongen och tänkte: "Jag kan ju inte sitta här och vara så här orolig." Hon bläddrade i Bibeln och fick ett ord från Psaltaren som gjorde henne lugn.

Därför skall vi inte frukta, om än jorden skakar och bergen störtar ner i havsdjupet, om än havets vågor brusar och svallar, så att bergen bävar vid dess uppror.¹⁾

Genast var oron borta. På julafton åkte de på en lång båt-tur och återvände på juldagen till Phuket för att tillbringa natten där. De tänkte bada nästa morgon och sedan flyga till Bangkok efter lunch. När Per-Arne ringde för att beställa biljetter fick han beskedet att alla flyg var fullbokade

1) Psaltaren 46:3-4

den dagen, men de kunde åka stand-by tidigt på morgonen. Familjen lämnade hotellet kl 08.00 – under tiden de var i luften kom flodvågen.

Det oförklarliga i situationen var att flygplanen inte alls var fullbokade under dagen. Bokningspersonalens ”miss-tag” räddade dem från katastrofen.

Hela familjen är oerhört tacksamma till Gud för Hans beskydd.

Sri Lanka

Från den amerikanska nyhetskanalen CNN kommer följande berättelse från ett litet barnhem i Sri Lanka.

Föreståndaren stod i fören på barnhemmets lilla båt när han såg flodvågen komma, han lyfte sina händer och bad om ett mirakel. Han styrde rakt in i flodvågen medan barnen låg ner i båten och bad. På flaggan uppe på masten stod det skrivet: ”Jesus is Lord.” De mötte vågen och miraklet skedde. Alla klarade sig!

När föreståndarens släktingar och vänner i USA hörde om detta gjordes spontana insamlingar och åtskilliga miljoner dollar kom in. Nu kunde man bygga ett stort barnhem för 350 barn.

En pastor i Sri Lanka upplevde tidigt en morgon ett starkt tilltal av Gud att gå runt bland folket i bygden och uppmana dem att komma tidigare till dagens gudstjänst. Alla som var i kyrkan blev räddade eftersom den låg på en kulle.

Andamanerna

Missionsorganisationen Trosnistan har en vänförsamling på den drabbade ögruppen Andamanerna. Göran Duveskog som leder arbetet, berättar att det dröjde länge innan

de fick höra något därifrån och befarade det värsta. Så småningom kom rapporten att den lilla församlingen på ungefär 100 medlemmar varit samlad till gudstjänst i kyrkan och att alla hade klarat sig. Bara en medlem omkom och fem miste sina hem.

Sammanlagt har man tio vänförsamlingar i de drabbade områdena och i stort sett har alla i församlingarna klarat sig eftersom det var gudstjänsttid och kyrkorna inte ligger vid stränderna. Många har dock förlorat sina hem.

Indien

En ung kille på Trosnistan's bibelskola i södra Indien var hemma på jullov. Hela familjen på sex personer var samlad i hemmet vid stranden när flodvågen kom. De ropade till Gud om hjälp och alla sex klarade sig mirakulöst, men det fanns inget kvar av deras hus och hela området var fullständigt skövlut. Man begravde 2 000 personer i massgravar. Göran besökte området efter katastrofen och såg den enorma förödelsen.

Klockan halv nio på morgonen startade gudstjänsten i Karaikal med cirka 200 besökare i en kyrkobyggnad på två våningar nära stranden. Några sena gudstjänstbesökare ropade att de sett en enorm våg i havet. Många greps av fruktan, en del klättrade upp på taket, andra sprang ut på gatorna, men närmare 100 personer hann inte undan utan sköljdes ut i havet av vågen. Helt oförklarligt spolades alla upp på en sandbank. De unga hjälpte de äldre och samtliga överlevde. Vilket Guds mirakel!

Indonesien

Ett fantastiskt vittnesbörd kommer från Meulaboh i Acehprovinsen, Indonesien.

Staden Meulaboh blev till stor del förstörd av flodvågen och 80 % av befolkningen omkom. Detta är ett av de allra värst drabbade områdena.

Staden har omkring 400 kristna. De ville fira jul men tilläts inte detta av Meulabohs muslimer. Om de absolut ville fira sin högtid måste det ske på ett högt berg utanför stadens område.

De kristna accepterade detta och firade Jesu födelsedag den 25 dec uppe på berget där de också stannade över natten. När flodvågen drabbade Meulaboh befann sig alla kristna på berget och alla blev därför räddade.

Tidningen Missionsmagasinet berättar: För fem år sedan infördes Sharialagar i Acehprovinsen och alla utlänningar förbjöds i området. Tre år senare fick alla kristna order om att lämna Aceh, de fick tre månader på sig, annars skulle de dödas. De flesta hann fly men ett 100-tal blev mördade.

När så Tsunamin kom och lämnade provinsen i spillror, var de inhemska kristna de allra första att återvända och ge hjälp och visa barmhärtighet, något som inte undgått gemene man på gatan:

”Våra egna vänner i de muslimska länderna kom inte till vår hjälp, men ni kristna kom.”

I en tid då allting skakar – inte bara jordskorpan, utan hela samhället och tillvaron – behöver vi något större än det mänskliga och materiella att lita på.

*Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad.*¹⁾

Som kristen slipper man inte undan svårigheter, men man är inte ensam. Vilken trygghet!

1) Psaltaren 46:2

Den största tryggheten är att efter detta livet väntar en evighet i himlen. Alla kristna räddades inte till livet i katastrofen, men de är räddade för evigheten.

Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.¹⁾

¹⁾ Johannesevangeliet 3:16

25

Vilken revansch!

På bröllopsresa

Erik och jag möttes för lite mer än ett år sedan, efter att Herren under ett helt år låtit mig förstå att Han skulle ställa någon vid min sida. Det blev i många avseenden ett år av förberedelse. Bland annat började jag laga mat igen efter många års uppehåll. Jag bad också mycket både för min egen själsliga förberedelse och för den man som skulle komma in i mitt liv. Jag upplevde att han var änkeman, och bad för hans sorgearbete.

På helt övernaturliga vägar möttes vi och idag är mitt efternamn Barker Andersen! Tillsammans har vi nio vuxna barn och ett helt gäng barnbarn!

För åtta år sedan blev jag lämnad ensam efter 27 års äktenskap. Snart förstod jag att nyckeln till min överlevnad och en sund framtid var att förlåta och välsigna min före detta man och så småningom hans nya fru. Vi har sedan genom åren fått en god relation. Efter försoningen i mitt hjärta, som tog nästan ett år, kunde Gud börja skapa något nytt med de nya förutsättningarna.

Jag, som var helt inställd på att leva ensam resten av livet och resa ut i missionsarbete, fick från Herren den livskamrat och medarbetare i tjänsten som jag behövde! Gud är god!

Många människor har gått igenom svåra tider och svåra saker och upplever sig ha förlorat allt och blivit bestulna på det mesta i livet. Kanske är du en av dem?

Nycklar för att kunna gå vidare

Samma bibelord och sanningar som tagit mig igenom de svåra åren vill jag ge vidare till dig. De gäller ju alla typer av situationer och svårigheter i livet.

Vändpunkten för ilskan, sorgen och förtvivlan, är när vi väljer att förlåta hur det än känns.

Kanske behöver bönen börja så här: "Gud, hjälp mig! Jag är villig att bli villig att förlåta!"

Eller: "Jag har all rätt att vara besviken och bitter över det som har hänt, men bitterheten förstör mitt liv – både socialt, själsligt och andligt. Därför väljer jag att lägga ner min rätt att vara besviken och bitter och väljer i stället att förlåta. Det betyder inte att jag godkänner det som hänt och kallar det för rätt, men jag väljer att förlåta."

Kom ihåg att detta inte handlar om känslor. Att förlåta är ett viljebeslut och det kan behöva upprepas många gånger. När man dessutom börjar välsigna personen som förorättat en håller man lättare sitt hjärta rent från bitterhet.

Detta är början till helande och upprättelse. Så var det för mig.

Tortyrskadad läkare

Ett av de starkaste skeenden av försoning, upprättelse och helande jag bevittnat är följande:

Det var under en seminariedag i Svenska Kyrkan, då jag var kallad att undervisa om försoning och förlåtelse. Efter förmiddagspasset var det dags för lunch. Vi fick höra att maten tillagats av tre asiatiska flyktingar med muslimsk bakgrund. De hade fått utvisningsbeslut. Två av dem var ett gift par. Vi fick höra att de torterats i hemlandet och att deras lilla dotter dödats under tortyren. De var inte kristna, men kyrkan och biskopen hjälpte dem att överklaga beslutet.

Efter den goda och välkryddade lunchen gick jag ut i köket för att prata med dem. Den gifte mannen talade väldigt bra engelska. Då jag frågade var han lärt sig det, berättade han att han studerat medicin i USA under många år. Efter att ha samtalat en stund visade han sig vara intresserad av att lyssna på min undervisning under eftermiddagen.

Han satte sig längst fram, medan de andra två höll sig vid dörren. Efter en timmes undervisning om makten i försoning och förlåtelse började vi be för sjuka.

Jag upplevde då att Herren talade till mig och sade: "Någon har ont i vänster axel."

Vad jag inte visste – och väl var väl det – var att den manlige flykting jag talat med tidigare blivit svårt skadad under tortyr. Han hade förlorat förmågan att använda vänster arm och hand, och kunde inte lyfta armen eller hålla något med handen. Ryggen och ena benet var också skadade och han klarade bara av att gå korta sträckor. Värken var mycket svår. I omgångar hade han varit på tortyrklinik och smärtklinik för smärtlindring, men inget hjälpte.

Han reste sig på tilltalet om "ont i vänster axel" och ur min mun kom då ord som jag inte skulle sagt av mig själv: "Är du villig att förlåta dem som torterat och dödat ditt barn?"

Tårarna strömmade ner för hans kinder, när han nickade. Han bad en kort bön efter mig. Han bad om förlåtelse för sitt hat och sin bitterhet, samt uttalade att han förlät dem som torterat honom. När jag sedan lade min hand på hans axel och bad om helande, flög armen upp i luften. "Smärtan är borta", sade han. Han satt en lång stund med båda armarna lyfta, som man ofta gör när man prisar Herren.

Vi fortsatte att be för andra. Efter en lång stund frågade någon om vi kunde be för den torterade mannens rygg, där han också hade ont. Vi bad och undret skedde. Smärtan

försvann och han blev fullständigt helad från tortyrskadorna. Han sa: "Nu har jag mött min Gud, efter alla dessa år av sökande!" Där tog han emot Jesus.

Han berättade efteråt att när han vaknade följande morgon tittade han sig i spegeln och sade: "I'm a new man!" (Jag är en ny människa!) Han rakade av sig det buskiga skägget och trimmade sin rufsiga frisyr. Senare gick han en åtta kilometer lång promenad med frun och mekade med bilen tre dagar inför besiktningen. Nu kunde han hantera verktygen även med vänster hand.

En högre väg

Den naturliga reaktionen för oss människor när vi blir utsatta för övergrepp, svek och orättvisor är ilska. Det är inte fel, vi behöver sätta gränser för vad vi accepterar. Att däremot leva kvar i ilskan kan leda till hat, bitterhet och hämndlystnad och det blir bara nedbrytande och destruktivt.

Gud kallar oss till en högre väg – förlåtelsens väg. Min upprättelse är inte kopplad till att den som förorättat mig får sitt straff, eller att det går riktigt illa för personen ifråga.

När jag istället ber Gud om förlåtelse för hat, bitterhet och hämndkänslor och går in i processen av att förlåta den som förorättat mig, då förlöses korsets kraft över mitt liv till upprättelse och helande.

När Jesus dog på korset betalade Han priset för att vi skulle bli frälsta, fria, helade och upprättade, men inget är automatiskt. Vi har en fri vilja och Jesus tvingar ingenting på oss. Nycklarna till korsets kraft är förlåtelse och försoning med Gud, sig själv och andra. Där börjar den övernaturliga processen av upprättelse och helande.

Den torterade mannen hade all rätt i världen att vara bitter och hatisk efter att man dödat hans barn och gjort

honom handikappad. Men när han valde att förlåta förvandlades hans liv totalt.

Så till ett av mina favoritbibelställen, där orden har gett mig så mycket tröst och hjälp. Det är en Messiasprofetia som beskriver Jesu tjänst:

Herrens, HERRENS Ande är över mig, ty HERREN har smort mig till att predika glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna ... för att trösta alla sörjande, för att låta de sörjande i Sion få huvudprydnad i stället för aska, glädjens olja i stället för sorg, lovprisningens klädnad i stället för en modfälld ande.¹⁾

Med detta vill jag uttrycka min stora tacksamhet till Jesus för Hans förlåtelse och förvandlande kraft, Hans kärlek, tröst och upprättelse.

¹⁾ Jesaja 61:1-3

26

David, min diamant

Downs syndrom

I en tid och ett samhälle med allt större prestationskrav ska jag berätta några upplevelser från en annan värld – en annan dimension, där helt andra "spelregler" gäller än de vi är vana vid.

Min make Erik har en 30-årig son som föddes med Downs syndrom, har autistiska drag och saknar tal.

När Erik och jag träffades och jag fick höra om David tänkte jag: Jag behöver inte få någon diamantring – David blir min "diamant"!

Vem kan Gud använda

Under några höstdagar var vi assistenter åt David och tog med honom till en möteshelg där jag talade. Vi har märkt att han är oerhört känslig i andliga sammanhang och älskar möten, sång och musik. Under avslutningen av helgens sista gudstjänst hände något som kom att förändra min inställning till prestationer och vem Gud kan använda.

På inbjudan kom en del av församlingen fram för att i tyst bön överlåta vissa situationer i sitt liv åt Herren och be om Hans hjälp. Jag uppmanade sedan de få som satt kvar i bänkarna att komma fram, om de ville, och välsigna dessa personer. Erik och David satt längst bak och hade gjort så hela helgen. Nu gick Erik fram och då följde David med.

Efteråt fick jag höra vad som hänt. David hade ställt sig bakom två kvinnor och lagt sina händer på axeln på dem.

Den ena kvinnan som hade det ganska jobbigt på insidan, berättade att när David lade sin hand på hennes axel gick en varm ström genom henne och hon blev alldeles lugn inombords!

Vem kan Gud använda? – Jo, den som är tillgänglig och inte uppfylld med prestationskrav och egna försök att få till det. Davids sinne är helt fritt från sådana tankar och han fick bli en helt tom kanal för Gud att använda.

Prestationsångest

Strax efter denna händelse skulle jag undervisa på Arkens bibelskola i Kungsängen. Med 200 elever som ägnat hela hösten åt helandeundervisning undrade jag vad jag kunde tillägga och fick prestationsångest. Då kom jag att tänka på upplevelsen med David, som fick förmedla ett vidrörande från Herren, och det löste upp knuten inom mig. Om Gud kan använda David så kan Han använda mig. Jag inledde dagarna på Arken med berättelsen om David och min önskan att vara tillgänglig för Gud istället för att prestera och leva upp till andras och egna förväntningar.

David – min diamant – fick bli ett redskap till att de tio lektioner och gudstjänster vi hade på Arken blev något av det starkaste jag upplevt i min tjänst.

Bäras på Guds arm

Jag vill uppmuntra dig inför framtiden, som säkert är fylld av utmaningar, att lyfta blicken från alla prestationskrav. Räkna med Honom som är större än du och som längtar efter en relation med dig.

När det gäller Guds-relationen vill jag dela med mig av något som hjälpt mig mycket. På hebreiska som är grundtexten i Gamla Testamentet kan ordet tro också översättas med uttrycket "bäras på armen". Med andra ord – tro är att

låta sig bäras på Guds arm. Ju mer man slappnar av desto lättare är det att bli buren!

*Som när ett barn kommer hem om kvällen
och möts av en vänlig famn.*

Så var det för mig att komma till Gud.

Jag kände att där hörde jag hemma.

*Det fanns en plats i Guds stora rum,
en plats som väntade på mig.*

Och jag kände: Här är jag hemma.

Jag vill vara ett barn i Guds hem.¹⁾

Det kristna livet är en relation, inte en prestation. Det bygger på Guds kärlek till oss och Hans nåd, som bland annat innebär oförtjänt favör.

Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig.²⁾

Tre pastorer satt och samtalade om bön och vilken böneposition de föredrog. Den förste hade lättast för att be om han knäppte sina händer. Den andre föredrog att under bönen böja sina knän och den tredje hade lättast att be när han gick fram och tillbaka i rummet. En elektriker som jobbade i rummet intill hörde samtalet och sa:

”Förlåt att jag avbryter, men jag måste få berätta om den gången jag hängde upp och ner i en elstolpe. Ena klätterskon hade lossnat och jag ropade till Gud om hjälp. Det är den starkaste böneposition jag upplevt och jag fick bönesvar.”

Bön handlar inte om teknik eller prestation eller att göra saker på ett visst sätt, utan om en relation och ett samtal med Gud, oftast mitt i vardagen.

1) Göte Strandsjö

2) Efesierbrevet 2:8-9

27

Efter 14 år med rullstol

Vilken triumf för Kenneth när han tog emot lastbilen från hjälpmedelscentralen i Örebro. Efter 14 år med kryckor, rullstol och permobil var han i den unika situationen att kunna hjälpa till att lasta av de för honom själv tidigare helt outhärliga hjälpmedlen. Nu behövdes de inte mer.

Olyckan

Fjorton år tidigare hade Kenneth råkat ut för en svår arbetsolycka. Han höll på att montera en ventilationshuv på ett kyrktak, när något gick fel, och han åkte på ryggen med huvudet före nerför taket och föll fyra meter rakt ner i den hårt frusna marken. Arbetskamraten som stod kvar på taket hann tänka: "Om han inte dör av fallet kommer ventilationshuvens att krossa honom." Märkligt nog bytte huvens riktning vid takkanten och hamnade bredvid Kenneth.

Kenneth själv minns tystnaden under luftfärden och den första tanken efter att han handlost slagit i marken. "Eftersom det är snö och is här kan jag inte vara i himlen. Alltså lever jag!"

Han kunde dock inte andas och rullade därför snabbt över från rygg till mageläge, gjorde armhävningar och stötte bröstkorgen mot marken för att på så sätt få igång andningen. Sedan vände han på sig en gång till för att röra på tårna och se om han blivit förslamad, men det hade han inte.

Det blev en lång sjukhusvistelse med att antal operationer och morfin för att dämpa de ohyggliga smärtorna. Han hade brutit bäckenbenet på båda sidor och skadat tre ländkotor.

Situationen var så svår att han undrade om det inte hade varit bättre att få dö. Kenneth säger att om han inte haft sin starka tro på Gud så hade han nog inte klarat av smärtan och alla svårigheter.

Efter två år fick Kenneth besked om att han hade 60 procents bestående invaliditet. Han hade blivit starkare, men tog fortfarande samma värktabletter mot den svåra smärtan. Kenneth gick med kryckor, men fick sitta i rullstol eller permobil när han skulle förflytta sig mer än hundra meter. Han förebrådde inte Gud för olyckan, men hade svårt att få ihop det. Livet som hade varit så positivt och bra förändrades totalt.

Radikal livsförvandling

Fjorton år efter olyckan hände så det som än en gång skulle förändra Kenneths liv radikalt. Genom åren hade många bett för hans helande, men han hade inte en tanke på att denna vanliga fredag skulle bli Guds tid att gripa in.

På lördagen skulle det vara en kvinnokonferens i deras hemförsamling i Örebro, och Kenneths fru Inga-Maj höll i trådarna. Jag skulle vara med bland talarna och därför anlände vi till kyrkan på fredagskvällen för att som vanligt ställa upp vårt bokbord. Kenneth och Inga-Maj öppnade för oss och hade gjort iordning något att äta. När jag undrade om Kenneth kunde hjälpa till att bära kartonger fick jag höra att han skadat ryggen, men inte hur allvarligt det var. Jag såg varken kryckor eller rullstol. Vid måltiden undrade jag om vi fick be för hans rygg. Genom åren har vi sett ett stort antal bli helade från ryggproblem.

Kenneth själv berättar nu vad som hände: "Jag satte mig på en stol, Anita höll i mina fötter och sa att det ena benet var kortare än det andra. Ja, sa jag, det vet jag och det står även i journalen. Man slöt en ring omkring mig och började be om ett helande. Plötsligt kände jag en stark värme omkring mitt högra smalben och sekunden efter så såg jag själv hur klackarna på skorna var i samma höjd."

Kort därefter hoppade Kenneth upp från stolen för att börja gå och det var då han märkte att han inte längre haltade och att höger fot reagerade snabbare än vad han var van vid.

Vi bad också att den stickande känslan i fotsulorna skulle försvinna, och återigen kände Kenneth den varma känslan och stickningarna förvann. Han hade svårt att sitta stilla den kvällen. Nästa morgon inleddes konferensen i den fullsatta kyrkan med berättelsen om miraklet som skett kvällen innan.

Den tuffaste fasen i Kenneths helande låg nu framför, eftersom han i 14 år ätit morfinbaserade värktabletter som är mycket beroendeframkallande. All smärta var borta och nu väntade "avgiftning".

Inga-Maj hade ett halvår tidigare bokat in en veckas utlandsresa med avresa efter helgen. Hon säger att Gud hade förberett alltihop, för hon hade inte klarat av att vara hemma under den här tiden. Då hade hon kört honom till psyket, men Gud hade andra tankar. Efter en mycket svår period av "avtändning" med alla dess symptom var nu Kenneths frihet ett faktum. "Hade det inte varit för Jesus så hade jag inte klarat det", säger han. Två månader senare fanns inte ett spår kvar av tablettberoendet.

Ber nu för andra

Inga-Maj säger: "Jag har fått en ny man. De svåra åren med medicinen gjorde honom personlighetsförändrad. Han var

som i en annan värld, ofta både arg och irriterad. Nu har jag fått tillbaka den man jag en gång gifte mig med och som nyblivna pensionärer har vi tid att ta full revansch på de svåra åren. Vi får också uppmuntra och be för många andra, och vi får dela berättelsen på många platser.”

Under sommaren var Kenneth med som förebedjare på en konferens. En man i 80-års åldern kom fram till honom och bad om förbön för sina höfter, där han hade svår smärta. Läkare hade sagt att båda höfterna behövde bytas ut. Efter att Kenneth bett för honom ropade mannen: ”Nu fick jag hörseln tillbaka, det bad vi ju inte ens för. Det var längesen jag hörde så här bra.”

Glad gick mannen därifrån, och hur det gick med höfterna vet vi inte.

28

Din vän för alltid

En mamma hade bjudit hem gäster på middag. När de satt runt bordet och skulle äta, vände sig mamman till sin dotter och frågade:

”Kan du be bordsbönen?”

Flickan tvekade.

”Nej, jag vet inte vad jag ska säga.”

”Säg bara vad du hört mig säga”, sa mamman.

Då lyste flickan upp, knäppte sina händer och bad: ”Gode Gud, varför bjöd jag hit alla dessa människor på middag?”

Under en lång tid jobbade jag med barnboken *På Riktigt* och är därför uppfylld av många härliga livsberättelser. Vad säger du om den här som också har bön som tema. Till skillnad från den förra vet vi att följande berättelse är helt sann.

”*Kattapulten*”

En pastorsfamilj i England hade skaffat sig en kattunge. Som alla kattungar gillade den att klättra, och en dag hamnade den högst upp i ett träd. Där satt den och kunde inte ta sig ner.

Pappan i familjen fick en idé. Han backade fram bilen, band ett rep runt trädstammen så högt han nådde, och fäste sedan repet i bilens dragkrok. Tanken var att böja ner det

klena trädet för att kunna nå upp och rädda kattungen. Planen lyckades dock inte, repet lossnade och trädet blev som en katapult som slungade iväg den lilla kattungen genom luften. Den var sedan försvunnen till allas förtvivlan.

Två veckor senare gick pastorn på hembesök hos en familj i kvarteret. Innanför dörren möttes han till sin stora förvåning av den försvunna kattungen. Mamman berättade direkt om det otroliga som hade hänt ett par veckor tidigare. Sonen hade länge önskat sig en kattunge. En dag ute på gräsmattan när frågan åter kom upp, svarade mamman: "Då får Gud själv skicka en kattunge från himlen." Pojken böjde sitt huvud och bad. Några minuter senare händer det otroliga; en kattunge kommer farande genom luften och landar vid pojkens fötter. Nu var det omöjligt att säga nej längre! Familjen hade från den dagen en liten söt kattunge. Pastorn hade inte hjärta att berätta sin del av historien.

Att inte passa in

Jag skulle vilja presentera en god vän till mig som heter Carina. Hon är en sprudlande, smittande livsglad person, med familj och barn. Hon arbetar som lärare men jobbar också med barn och ungdomar på fritiden.

Så här såg hennes uppväxt ut. Hon vill berätta vad som förändrade den:

"Som barn var jag rädd för stenar. Ja, inte stenarna i sig, men smärtan när de träffar kroppen. I dag tycker jag om att gå längs en strand, plocka vackra, släta stenar och hålla en slät sten i min hand.

Jag och min familj kom som flyktingar från Chile 1987, i en tid då det var ovanligt att ha långt svart hår och ett efternamn som inte var typiskt svensk. Människor tittade på oss när vi var ute därför att vi var annorlunda. Första åren i skolan var jättejobbiga! Mina föräldrar kunde inte svenska,

och jag hade inte en enda kompis i skolan. Barn drog mig i håret, kallade mig fula saker och kastade sten på mig.

Men det fanns en elevassistent som var snäll mot mig. När hon var i närheten beskyddade hon mig.

Under mellanstadietiden hade jag väldigt få vänner, men jag fick en vän från Iran. Vi var båda annorlunda och det var nog därför vi blev vänner.

Det var en väldigt tuff tid för mig! Jag undrade ofta var jag hörde hemma någonstans. Det finns nog många barn som bär på samma fråga och som lider av att andra har bestämt att de inte passar in. Man känner sig verkligen ensam i en sådan situation.”

En vän för livet

”Jag har alltid trott på Gud och i min familj är vi vana att gå i kyrkan. Men när jag var tolv år hände något som gjorde att min tro förändrades.

Vi var på besök i Chile och jag följde med mina kusiner på ett kristet utomhusmöte. När vi satt där och lyssnade på mannen som talade, kände jag att Gud var där.

’Du kan lära känna Jesus ikväll’, sa han.

I den stunden vände jag mig om där vi satt och där såg jag ett starkt ljussken.

’Titta! Ser ni?’, utbrast jag till mina kusiner.

De vände sig om men såg ingenting. Jag tittade igen, och då var det som om ljuset var större och starkare. En tredje gång vände jag mig om och det var inget tvivel om att Gud var där. Jag hörde mannen som predikade igen:

’Kom och lär känna Jesus. Gör honom till Herre i ditt liv!’

Då ställde jag mig upp, och rusade fram. Jag ville ha Jesus som vän. Sedan den kvällen är han det. Händelsen då jag såg ljusskenet kunde jag inte förstå fullt ut. Men jag

förstod att det var viktigt och att Gud ville visa mig att Han är verklig.

När vi kom tillbaka till Sverige igen, var jag inte längre ensam. Efter denna händelse önskar jag att jag kunde säga att allting löste sig. Att jag fick massor med kompisar och att min ensamma tid var över. Men så blev det inte. Jag var fortfarande mest ensam på rasterna, men jag hade fått en annan trygghet. Jag visste att Jesus var med mig. Han blev min rastkompis och en vän för livet.”

Du kan också få en vän för livet, någon som är med dig under alla omständigheter, bär dig genom alla svårigheter och delar både din glädje och din sorg.

Gud har själv sagt: "Jag skall aldrig lämna dig eller överge dig." Därför kan vi frimodigt säga: "Herren är min hjälpare, jag skall inte frukta. Vad kan en människa göra mig?"¹⁾

Jesus säger:

Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.²⁾

1) Hebreerbrevet 13:5-6

2) Matteusevangeliet 28:20

29

Google Earth

Herrens ögon överblickar jorden

Min make Erik och jag hade kommit hem från en tre veckors intensiv rundresa i Kina. Huvudet var fullt av intryck som skulle bearbetas, och kroppen behövde ställa om sig till svensk tid igen. Mitt i allt detta skulle en krönika skrivas och huvudet kändes helt tomt. Både idéer och ork saknades.

I aftonbönen bad jag en kort bön till vår Herre om Hans tankar för krönikan.

Erik, som gillar att leka med ord, sa på skämt: "Du kan väl skriva ett kapitel från Krönikeböckerna, (två bibelböcker i Gamla Testamentet). Det som skulle vara ett skämt blev ögonblickligen som ett ord från ovan, och jag visste att jag skulle berätta om personliga erfarenheter av sanningen i en vers i 2:a Krönikeboken ¹⁾.

Jag fascineras av bibelord som talar om ögon. Här handlar det om Herrens ögon som överblickar hela jorden för att Han med sin kraft skall hjälpa dem som i sina hjärtan håller sig till Honom. Om man dessutom inte själv kan ha vidare koll på läget är detta helt fantastiskt.

Det finns ett dataprogram som heter *Google Earth* där man skriver in en gatuadress från någonstans i världen, och beroende på vilket land det är, får man fram en bättre eller sämre bild av det hus man söker. En dag när jag satt

¹⁾ 2 Krönikeboken 16:9

och tänkte på bibelordet om Herrens ögon som överblickar jorden, bad jag Erik gå in i programmet och sedan ta tid på hur fort det gick att få fram min son Michaels hus i USA. På tio sekunder dök det upp på skärmen och han såg huset både uppifrån och från gatan. Därifrån kunde man flytta sig fram och tillbaka och till och med gå in i grannens trädgård. Helt fascinerande! Vilken värld och vilken teknik!

Google Earth har dock inte en chans mot Herrens ögon. Google har inte dagsfärska bilder, för man kan se Michaels gamla trädgårdsmöbler, och dessutom visar det bara utsidan. Herren ser till vårt inre.

Höjdpunkten på resan till Kina

I Kina bor en fjärdedel av jordens befolkning och man kan verkligen säga att det kryllar av människor där. Ändå kan Gud hålla reda på varenda en av dem! Det sägs att det finns mer än hundra miljoner kristna i Kina. En dag mötte vi en mamma med en fyraårig pojke som inte kunde gå. Hon bad oss att be för pojken. Hans fötter var inåtvända, han gick på tå, benen rörde sig onormalt i höfterna och han ramlade hela tiden. Tänk att Herrens ögon såg denna mamma och hennes lille pojke mitt i detta stora land! Efter en enkel bön fick vi bevittna hur fötterna vreds till normalt läge och hela fotsulorna stod på golvet, höftlederna blev normala och för första gången i sitt liv sprang han iväg och lekte med andra barn. Det blev utan tvekan höjdpunkten på Kinaresan. Kinesiska muren, förbjudna staden, terrakottaarmén och silkesmarknaden hade inte en chans mot detta!

Guds ögon vakar över mig

Jag berättar ofta om ett tillfälle då vår familj bodde i en ganska liten lägenhet i Lund, och vi behövde större plats, särskilt som den verksamhet jag då hade krävde sitt utrymme.

En dag såg vi en annons i tidningen om en villa till uthyrning utanför Lund. Huset var stort och även tomten, men hyran var låg. Allting lät helt perfekt. Det kändes som om det var vårt hus. De som var intresserade skulle svara per brev till tidningen.

Tre-fyra dagar senare vaknade jag tidigt på morgonen med ett ryck. Jag hade glömt svara på annonsen! Åh, som jag grämde mig över att ha glömt det som kändes så rätt för oss! Det var säkert för sent, men jag skrev ändå ett brev där jag berättade om oss som familj och vårt intresse av att hyra huset.

En vecka senare ringde mannen som satt in annonsen och frågade om vi fortfarande var intresserade. Det visade sig att han hade bestämt i förväg att det brev som låg överst i högen skulle få erbjudandet. Han var nämligen inte intresserad av att läsa en massa brev. Det hade kommit cirka 350 svar! Men eftersom jag "glömt" att svara omgående, kom vårt brev in sist och lades högst upp i högen. Vi bodde i det här huset i sex år. Bara Gud kunde känna till alla detaljer och orkestrera det hela på ett sådant sätt.

Jag älskar löftet från Bibeln:

*Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra, jag vill ge dig råd och låta mitt öga vaka över dig.*¹⁾

Tänk att Gud vill låta sitt öga vaka över oss!

Vilket löfte!

¹⁾ Psaltaren 32:8

30

Porten till den himmelska friden

Allt annat än himmelsk frid

En varm sommarkväll befinner vi oss vid Himmelska fridens torg i Peking. Tillsammans med många andra tittar vi på den enorma bilden av Mao Zedong placerad över porten till Den förbjudna staden. Den kallas "Porten till den himmelska friden". Under 500 år hade Kinas kejsare haft sitt säte där och det var förbjudet för vanligt folk att komma in. Torget, som är världens största, 880 x 500 meter, har sedan år 1919 varit platsen för revolutioner och är allt annat än "himmelsk frid".

Gudsrelationen bär genom allt

Efter denna turistinformation kommer nu mina egna reflektioner. I mitten av 1900-talet förbjöd Mao Zedong utöandet av kristen tro i Kina. Man beräknar att det då fanns cirka 700.000 kristna. Det hade byggts 19 kristna universitet, cirka 600 sjukhus och många tusen skolor, förutom ett stort antal kyrkor över hela Kina. Nästan alla kyrkor stängdes och universitet, skolor och sjukhus tog staten över. Man fick betala dyrt för sin kristna tro. Förutom mångåriga fängelsestraff fick ett stort antal människor betala med sina liv.

Mao Zedong lyckades dock inte utplåna de kristna i Kina, därför att Gudsrelationen bär genom allt. I Bibeln kan vi läsa mycket om förföljelser. Jesus säger att liksom

människor har förföljt Honom skall vi bli förföljda, men Han har lovat att vara med oss. Kinas kristna är ett tydligt bevis för detta. Efter 60 år finns det idag mer än 100 miljoner kristna och Kina är utan tvekan det land i världen som idag har det största antalet. Det finns cirka 55.000 officiella kyrkor, som kallas "Tre-självs-kyrkan" och sannolikt fyra gånger så många husförsamlingar.

Många har undrat vad denna "explosion" av kristen tro i Kina beror på. Undersökningar har gjorts från olika håll, och svaren pekar på att ungefär hälften har blivit personligt kristna, efter att de, eller någon i familjen, upplevt ett fysiskt helande som svar på bön.

Väckelsen går fram överallt, även bland Kinas "nyrika". I en av storstäderna möttes vi på flygplatsen av ett härligt par i 40-årsåldern. Frun, som har en hög position i bankvärlden, blev kristen för tre år sedan. Maken, som är VD för ett stort företag i staden, tog emot Jesus lite senare. Nu berättar de frimodigt om Jesus och hur Han förvandlat deras liv.

Porten till den verkligt himmelska friden

Låt mig återknyta till "Porten till den himmelska friden" och bilden av Mao Zedong. Vi kan idag konstatera att han misslyckades fullständigt.

Porten till den verkliga himmelska friden, som idag mer än 100 miljoner kineser gått in genom, är inte Mao Zedong.

Jesus säger:

*Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa.*¹⁾

1) Johannesevangeliet 14:27

Istället för Den förbjudna staden i Peking, vill jag berätta om den Himmelska staden, som enligt Bibeln alla som tagit emot Jesus välkomnas till.

En välkänd sång som nästan alltid finns med bland önskesånger har den här texten:

*Som en härlig gudomskälla,
rik och mäktig, djup och stor,
är den kärlek, nåd och sanning,
som i Jesu hjärta bor.*

*Han har öppnat pärlporten,
så att jag kan komma in.*

*Genom blodet har Han frälst mig
och bevarat mig som sin.¹⁾*

Guds ord beskriver himlen så här:

Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit, och havet fanns inte mer. Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud ... Och jag hörde en stark röst från tronen säga: Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo hos dem och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem. Och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta.²⁾

Legender

En uppdiktad historia (en legend) handlar om en man som var väldigt rik och gärna ville ha med sig något till himlen efter det här livet. Han diskuterade med vår Herre och lyckades förhandla sig fram till att få ta med sig en väska.

1) Johannes Alfred Hultman

2) Uppenbarelseboken 21:1-4

Efter att ha funderat länge kom han fram till att guldtackor skulle vara det lämpligaste.

När så hans dagar var slut och han stod vid himlens port sa Sankte Per: "Du får inte ta med dig något hit in."

"Jo", sa mannen, "jag har fått Guds tillåtelse att ta med en väska."

Sankte Per gick då med på det, men han och änglarna runtomkring blev väldigt nyfikna på vad som fanns i väskan. När locket öppnades utbrast man: "Va, har du tagit med dig gatsten till himlen!" (Bibeln säger att himlen har gator av guld.)

En annan historia handlar om mannen som kom till himlens port. Det krävdes 100 poäng för inträde och Sankte Per bad honom redovisa vad han hade.

Han svarade: "Jag har varit äldste i församlingen i många år."

"Det blir två poäng", sa Sankte Per.

"Jag har varit gift med samma kvinna i 50 år och aldrig tittat åt någon annan", sa mannen.

"Det blir tre poäng", sa Sankte Per.

Mannen fortsatte att berätta att han jobbat med föräldralösa barn i Sydamerika och hjälpt till att bygga barnhem. Det nedslående svaret blev: "Det blir tre poäng."

"Men vem kan då komma in i himlen, då är det ju helt omöjligt!"

"Ja, just det," blev svaret. "Det är bara nåd!"

"VÄLKOMMEN IN I HIMLEN!"

31

Änglar på uppdrag

Under hela mitt vuxna liv har jag dagligen bett Gud sätta änglavakt runt mig och min familj. Som synskadad har jag naturligtvis extra behov av beskydd.

Hisnande luftfärd

På försommaren fick jag uppleva ett oförklarligt ingripande i mitt liv. Min make Erik och jag var på besök hos barnen i Virginia i USA. I sonen Michaels hus finns en brant källartrappa som saknar övre trappavsats. Tröskeln är alltså översta trappsteget. Dessutom saknades ledstången på ena sidan. Efter elva trappsteg kommer en smal avsats, sedan en betongvägg och ytterligare några trappsteg till höger. Vid tidigare besök i det huset, stod grinden till källartrappan öppen och vi hittade en av Michaels pojkar, då 1-åriga Clayton, liggande tyst och orörlig på magen nedanför trappan. Mamman rusade förskräckt ner till Clayton som då satte sig upp glad och nöjd – utan minsta ljud. Vi är övertygade om att en ängel burit honom ned för trappan.

Nu två år senare gjorde jag själv samma resa ned till källaren när jag var på väg till toaletten som är bredvid trappan. Jag öppnade fel dörr, dörren till den branta, smala källartrappan, och i full fart klev jag rakt ut i luften. Erik hittade mig liggande på magen över de sista två trappstegen till höger. Efter att han kollat allt och konstaterat att jag inte hade ont någonstans tog han och Michael mig, på min

egen begäran, under armarna och ledde mig till sängen. Jag hade fått en hjärnskakning och kommer därför inte ihåg något från de följande två timmarna. Jag fick senare veta att jag trots detta hade varit vaken och pratat. En CT-scan på sjukhuset konstaterade att det inte fanns några blödningar och jag fick beskedet att jag bara behövde ta det lite lugnt.

Trots att jag var iklädd shorts och kortärmat hade jag inte ett enda blåmärke eller skrubbsår. Det enda synliga och kännbara minnet av den hisnande färden är några stukade fingrar. Tack gode Gud! Inte ens ont i huvudet! Utan änglars hjälp hade jag nog i bästa fall brutit armar och ben.

Vid nästa besök monterade min make Erik den saknade ledstången för att göra trappan säkrare.

Flera av mina vänner har nu berättat om en anhörig eller bekant som ramlat nedför en liknande trappa och förolyckats eller blivit totalförslamade.

Min frisörs styvfar däremot måste ha fått en änglatransport när han mitt i natten ramlade utför källartrappan. Han fick en stukad lilltå som minne, och både han, mitt barnbarn och jag fick en tyst "flygtur" utan dunsar och skrik.

Flög ut ur bilen på motorvägen

Händelsen påminner mig om berättelsen i en av mina tidigare böcker, *Änglavakt*, om 2-åringen som vid 90 kilometers hastighet, på den livligt trafikerade vägen mellan Alingsås och Göteborg, föll ut ur bakluckan på familjens minibuss.

Efteråt berättade hans 4-årige bror hur en stor vit ängel hade fångat lillebror, snurrat runt i luften två gånger och sedan ställt honom på körbanan. Bakomvarande bilist stannade och lyfte upp pojken och lämnade honom till pappan. Det råder ingen tvekan om att ängeln såg till att tid och rum stod stilla. Efter tre dygn på observation på

sjukhuset hittade man bara ett blåmärke i pannan och en stukad tumme.

Ty han skall ge sina änglar befallning om dig att bevara dig på alla dina vägar. De skall bära dig på händerna, så att du inte stöter din fot mot någon sten.¹⁾

Himlens nummer

Änglavakt är inget som kommer automatiskt, och det är inget som bara sker av "ren tur" som i lotterier. Jag tror inte på "turen" eller "ödet", utan på en högst levande och personlig Gud som griper in i människors liv för att hjälpa oss i nöden när vi uttryckligen ber om det. Gud tvingar sig aldrig någonsin på någon mot dennes vilja.

Men jag har också den erfarenheten att Gud, trots människors ovilja att be honom om hjälp, ändå många gånger griper in för att i sin barmhärtighet och kärlek rädda liv. Kanske har en troende person fått en inre maning under bön till Gud – ibland utan att någonsin få veta vad som hänt, eller vad som blev resultatet av bönen.

Det är viktigt att i nödsituationer kunna telefonnumret till larmcentralen, 112. Minst lika viktigt är "himlens nummer", 5015. Det syftar på Psaltaren 50:15 där det står:

Ropa till mig på nödens dag, så skall jag rädda dig, och du skall ära mig.

Man ber aldrig till änglarna, utan till deras Skapare och Herre. Det är Gud som är änglarnas uppdragsgivare.

Lova HERREN, ni hans änglar, ni starka hjältar som utför hans befallning, så snart ni hör ljudet av hans befallning.²⁾

Det finns till och med en varning utfärdad i Bibeln för änglatillbedjan.

1) Psaltaren 91:11-12

2) Psaltaren 103:20

Om du vill veta mer om alla löften, som Gud ger till den som vill ha gemenskap med honom, kan du slå upp din Bibel och läsa Psaltaren 91¹⁾. Hela den psalmen handlar om hur Gud ger oss beskydd och på olika sätt bevarar oss. Den har rubriken "Tryggheten under den Högstes beskydd", och löftena gäller alla dem som säger: "I HERREN har jag min tillflykt och min borg, min Gud som jag förtröstar på." Många människor läser dagligen den 91:a psalmen, tackar Gud för de underbara löften som ges om beskydd och har fått se hans trofasthet. Soldater har haft den med sig ut i fält, och många har den med sig när de påbörjar en resa.

En sak är viktig att förstå! Gud tvingar aldrig sin hjälp på någon människa, utan vi har alltid vår fria vilja. Du väljer själv om du vill svara på Guds inbjudan till gemenskap med Honom.

Gud längtar efter att möta dig, ge dig av sin kraft och uppmuntra dig.

När denna krönika skrevs hade tre månader gått sedan min "flygtur" utför källartrappan. Fingrarna gjorde sig fortfarande påmind och jag fylldes av tacksamhet att inget värre hade hänt.

Som pensionär kan man ju undra om man snart har gjort sitt, men händelsen har sporrat mig. Gud måste ha mycket mer kvar för mig att utträta, och då säger jag JA!

1) Psalm 91, se sid 211

Helad från whiplashskada

Läkarna hade ingen förklaring till det som hade hänt med Lena på en av Junias kvinnokonferenser 2009. Trots alla resurser och undersökningar hade de inte kunnat hjälpa henne.

En vacker höstmorgon var Lena på väg till jobbet. Plötsligt hoppade en hjort upp framför bilen och krocken gick inte att undvika. Till följd av olyckan fick hon en allvarlig whiplashskada. Hennes liv förändrades dramatiskt.

Fram till olyckan hade Lena levt ett helt vanligt liv med ett tryggt äktenskap, heltidsarbete som sjukvårdslärare, två barn, åtta och elva år gamla, och några hundar. Familjen hade många vänner och en fin gemenskap i kyrkan.

Men allt förändrades på ett ögonblick.

Lena gav dock inte upp utan envisades med att fortsätta på sitt dagliga arbete direkt efter olyckan, trots att hon hade svåra smärtor. Efter ett år sa hennes läkare: "Om du inte sjukskriver dig på halvtid så kommer du att vara sjukpensionär innan du är 50 år!"

"Nej", tänkte Lena, "det händer inte mig".

Trots denna envishet blev hon tvungen att acceptera en heltidssjukskrivning och efter några år blev hon sjukpensionär.

Lena fick gå igenom många olika utredningar, smärttester, arbetsneurologiska tester, fysiska och psykologiska tester, alla dessa med mycket dåliga resultat. Smärtan

påverkade både hennes koncentration och hennes minne. Lena skulle aldrig mer kunna arbeta på grund av den ständiga smärta hon hade. Behandlingar och läkemedel hjälpte inte i någon större utsträckning.

Lena berättar: "Jag upplevde det som att jag under fem år levde i en egen värld vid sidan av min familj och övriga människor, en värld helt fylld av smärta både fysiskt och psykiskt.

Jag kunde inte följa med till kyrkan. De hårda bänkarna gjorde att jag måste ligga till sängs 3-4 dagar efteråt. Barnens utveckling och aktiviteter gick mig helt förbi under den här tiden.

Vi fick också uppleva vad 'nöd och lust' betyder i ett äktenskap. Min man var och är fantastisk, han körde barnen till deras aktiviteter och tog hand om det mesta som måste fungera i en familj.

Jag kunde utföra en del hushållssysslor, som städning och att sortera tvätt, men det tog lång tid, och att stoppa tvätten i tvättmaskinen och sedan lägga in den i torktumlararen klarade jag inte alls.

Under senvintern 2009 ringde en släkting från Bohuslän som hade liknande problem och berättade att hon varit på en förbönsgudstjänst där Anita Barker Andersen erbjöd förbön för olika besvär. Släktingen hade fått förbön och blivit helad! 'Men käre Gud, nu är det väl min tur', tänkte jag.

I april 2009 åkte en väninna och jag från Landskrona till Kungsbacka för en Junia-konferens där bland annat Anita skulle tala. Jag hade bestämt mig för att nu skulle jag också bli helad. Det kanske låter märkligt, men så var det.

Under eftermiddagen erbjöds förbön för sjuka och jag gick fram och berättade vad mitt problem var. Anita och

hennes man Erik bad för mig och jag kände hur hjärtat började slå i en himmelsk rytm och att Jesus nu hade gjort mig frisk. Jag bara visste detta! Det var ingen 'konstig upplevelse' utan en sann upplevelse av att Jesus rörde vid mig där och då. Från och med den dagen är jag fri från min whiplashskada och alla dess följder.

Under tiden som gått sedan miraklet inträffade har mitt liv förändrats totalt. Jag har alltid haft en tillit till Gud och hans makt, men nu blev den en påtaglig verklighet för mig."

Hösten 2009, 48 år gammal, började Lena läsa diakoni på distans. Kroppen hade Gud helat, nu behövde själen och det andliga livet också rehabiliteras. Diakonikursen fick bli en bro ut i arbetslivet för Lena.

Trots lång tid utanför arbetsmarknaden fick Lena på ett förunderligt sätt jobb som sjuksköterska på en arbetsplats hon jobbat på under 1990-talet. Med ett schema på 50% och enbart kvällar, precis som hon önskat. Även här hade Gud ett finger med i spelet.

Barnen har fått tillbaka sin mamma, maken har fått tillbaka sin hustru och samhället har fått en sjuksköterska med nya erfarenheter i livets skola.

Det som hände påverkade inte bara Lena och hennes familj utan även vännerna och till och med läkarvetenskapen.

Under de sex svåra åren har Lena ofta läst orden:

*Om jag bara får röra vid hans mantel blir jag frisk.*¹⁾

Hon berättar att hon bad många timmar där hemma och brukade sträcka ut sin hand för att liksom röra vid hörntofsen på Jesu mantel.

¹⁾ Matteusevangeliet 9:21

Det står också:

Överallt där Jesus gick in, i städer, byar eller gårdar lade man de sjuka på de öppna platserna och bad att de åtminstone skulle få röra vid hörntofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev friska.¹⁾

Lena säger: "Nu har jag fått röra vid Jesu mantel och kraften har utgått från den store Läkaren. Jag kan inte annat än ödmjukt och med stor tacksamhet ge all ära till Gud. Mina läkare menar bestämt att detta inte kan vara något annat än just ett mirakel."

¹⁾ Markusevangeliet 6:56

33

Hoppa högt

Ombyggd go-kart

Min pastorsfamilj besökte vid ett flertal tillfällen en kristen kursgård i Finland. Under en kurs på vintern hade deras femåriga dotter åkt go-kart ute på isen och klarat det med bravur.

På sommaren var det dags igen men nu var go-karten ombyggd. Gas och broms hade fått byta plats. Dottern trodde att hon kunde köra den och lyssnade därför inte på instruktionerna. Istället för att bromsa gasade hon alltså ännu mer. Till sin mors stora fasa åkte hon rakt mot sop-tunnorna vid ett uthus, vände och körde över några buskar, mellan några bilar och ut på en smal väg. Där gick en nybliven pensionär som skulle resa till Afrika på missionsuppdrag. Hon gick och bad och tackade Gud för det som hänt på kursen. Flickan hade ingen chans att väja utan var i full fart på väg mot den pensionerade kvinnan bakifrån. Kvinnan hörde plötsligt Gud säga: "Hoppa!" Hon hoppade rakt upp i luften, och exakt då passerade en go-kart mellan hennes ben!

Flickans storebror hann till slut ikapp go-karten och fick stopp på den bara en och en halv meter från familjens bil. Pastorsfrun gick skakad fram till kvinnan och tackade för att hon hoppat.

"Ja", sa kvinnan, "jag har lovat Gud att jag alltid ska göra vad han säger och att jag ska göra det på en gång.

Men han har aldrig förut bett mig hoppa så jag hoppade för glatta livet!”

Om hon hade frågat: ”Varför?”, istället för att omedelbart lyda, hade hon blivit skadad och inte kunnat åka på sin Afrikaresa. Tack gode Gud för lydiga pensionärer och för Guds kraft som höll henne kvar i luften några extra sekunder! Det var ett bra samarbete!

Jag tror att inte ens Michael Jordan hade kunnat hoppa så högt att det räckt för go-karten att passera. Det var verkligen ett mirakel!

Personligen fascinerar jag av denna berättelse av mer än ett skäl. Alla reagerar vi på olika sätt. Själv hade jag nog på det tilltalet hoppat ner i diket, men missionären hoppade så högt hon kunde och Gud höll kvar henne i luften tills faran var över. Det såg nog ganska komiskt ut.

Det lilla vi själva kan göra

Vi kan inte förstå hur Gud gör mirakel men ett är säkert, Han utgår ofta från det lilla vi själva kan göra och förmerar det. Detta kan vi läsa om i många bibeltexter, till exempel i berättelsen om pojken som skänkte sin matsäck med fem bröd och två fiskar. Jesus välsignade den så att den räckte till 5000 män med kvinnor och barn. Det blev dessutom tolv korgar över.

Men allt började med att en liten pojke gjorde det lilla han kunde.

I 2:a Kungaboken i Bibeln läser vi många berättelser om profeten Elisa. Vid ett tillfälle kastade Elisa ett stycke trä i vattnet för att en yxa skulle flyta upp. Elisa använde något han hade tillgängligt för stunden och bad Gud göra ett under med det. Träbiten blev instrumentet som Gud använde för att bevisa sin kraft och förmåga.¹⁾

1) 2 Kungaboken 6:1-7

Vid ett annat tillfälle hjälpte han en fattig kvinna med pengar. Han frågade henne vad hon hade hemma. Kvinnan svarade att hon inte hade något annat än en flaska olja. Elisa uppmanade henne att låna tomma kärl av grannarna och fylla dem med olja från flaskan. Oljan fortsatte att rinna tills alla lånade krukor var fyllda. Kvinnan sålde sedan oljan och kunde betala sina skulder.¹⁾

Det finns många löften i Bibeln om att Gud vill hjälpa oss i våra omständigheter. Lägg märke till att det alltid finns en koppling till bön och överlåtelse. Gud tvingar inte sin hjälp på någon. Om man hellre vill klara sig själv får man göra det.

Här är några av löfena:

*Kasta din börda på HERREN, han skall uppehålla dig.
Aldrig skall han låta den rättfärdige vackla.*²⁾

*Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand.*³⁾

Femåringen som åkte go-kart är nu själv trebarnsmamma. Hon har fått erfarenheter för livet och tar med sig löfena om Guds hjälp in i föräldrskapet. Det kan säkert komma att behövas.

1) 2 Kungaboken 4:1-7

2) Psaltaren 55:23

3) Psaltaren 139:5

34

Tack för livet

Många av oss vet exakt var vi befann oss när vissa dramatiska världsnyheter inträffade. För mig gäller det mordet på John F Kennedy, Elvis Presleys död och attentatet den 11 september på Twin Towers. En fjärde sådan händelse, som etsat sig fast i mitt minne, inträffade i början av mars 2009 då Erik och jag befann oss i Thailand.

Omskakande nyhet

En timme innan vi åkte till det sista Bangkokmötet på tisdagskvällen nåddes vi av budet att det hade brunnit i pastorsparets, familjen Gnistes, hem. Alla kunde ta sig ut, men Håkan var allvarligt brännskadad och fördes i ambulanshelikopter till Linköpings brännskadeavdelning, där man tar hand om de svåraste brännskadorna.

Håkan och Gunilla Gniste, pastorsparet som jag har arbetat tillsammans med i 22 år, även grundarna av församlingen Fristaden där jag varit anställd i många år, var skadade. Var detta verkligen sant? Det var helt ofattbart! Skulle Håkan överleva sina svåra brännskador? Jag måste erkänna att under kvällens predikan var en del av mina tankar hos Håkan, och i avslutningen ledde jag de 500 mötesbesökarna i en gemensam bön för Håkan och familjen. Halv tre på torsdagsmorgonen lyfte vi från Bangkoks flygplats med China Air, för att förenas med församlingarna i Uddevalla där kampen för familjen Gniste tog vid.

Morgonen den tredje mars 2009 hade familjen vaknat av att det brann på övervåningen. Håkan, Gunilla och fem tonåringar var i huset. Snabbt kom alla ut oskadade, utom Håkan, som brinnande försökte ta sig ned för trappan lyssnande till Gunillas rop. Brännskador i ögonen gjorde att han inte kunde se något. Gunilla tog ett steg in i huset, drog ut sin man och fick då själv lättare brännskador. Håkan fördes i helikopter till brännskadeavdelningen i Linköping, där han svävade mellan liv och död. Han hade andra och tredje gradens brännskador över cirka 85 procent av kroppen. För att någon ska överleva med så svåra skador, brukar man göra en beräkning enligt en formel: procenttalet plus åldern får inte överstiga 100. Eftersom Håkan var 55 år och brännskadan så omfattande, gav läkarna inget hopp.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal

Dagarna efter branden tänkte Gunilla: "Vi får ha begravningen för Håkan i Uddevalla kyrka. Ingen annan lokal rymmer alla som kommer."

"Nej", tänkte hon! "Håkan är en gudsman och han har mycket kvar att göra. Han ska leva!"

Strax därefter såg hon för sin inre syn hela kyrkan fylld av människor i ljusa färger. Hon tänkte: "Vi ska i stället ha en tacksägelsekonsert i Uddevalla kyrka."

Grunden Gunilla stod på var tacksamheten över att alla var vid liv. När hon såg sig i spegeln, kände hon inte igen sig på grund av brännskadorna. Rapporten om att Håkan överlevt ännu en dag, blev ytterligare ett: "Tack Jesus!" Den enda sång som hon orkade sjunga den första tiden var "Blott en dag, ett ögonblick i sänder ...". Då fylldes hela hennes inre av tröst och kraft, inför nästa dag.

Håkan berättade att när personalen på akuten lade honom på britsen och satte på syrgasmasken så var hans sista

tanke innan han somnade in: "Herren är min herde ... Om jag än vandrar i dödsskuggans dal fruktar jag inget ont, för du är med mig ..."

När han efter två-tre månader vaknade upp levde samma ord fortfarande inom honom.

Gunilla har sedan 30 år tillbaka alltid vaknat med psalm 23 inom sig, som en daglig överlåtelse, innan hon stigit upp ur sängen. När hon i ambulansen gick igenom herdepsalmen kom en förvissning: Håkan gör samma sak i sin ambulans.

Herdepsalmen

*HERREN är min herde,
mig skall intet fattas.*

*Han låter mig vila på gröna ängar,
han för mig till vatten där jag finner ro.*

*Han vederkvicker min själ,
han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull.*

*Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag intet ont,
ty du är med mig.*

Din käpp och stav, de tröstar mig.¹⁾

Håkan är ett mirakel

Med hjälp av skickliga läkare och Den Store Överläkaren, Gud Själv – kom Håkan hem till familjen efter 225 dagars sjukvård på tre olika sjukhus. Behandlingar och operationer fortsätter, men han rör sig ute bland folk igen och delar frimodigt med sig av sin tro.

Fjorton månader efter branden kom den mycket uppskattade tacksägelsekonserten i den fullsatta Uddevalla-kyrkan. Syner som hade burit Gunilla genom den svåra

1) Psaltaren 23

tiden fick hon nu se i verkligheten. En kyrka fylld till brädden av glada, tacksamma människor där hon och Håkan står och tackar alla efter konserten.

Barnens konsert kom senare ut som en mycket uppskattad CD-skiva. Här följer några rader ur en recension: "Denna musikaliskt begåvade familj slår det gnistor om på många sätt. Från att ha varit nära att gå förlorade då deras hem brandhärjades, väcker de nu hopp hos andra utifrån sina erfarenheter. Livekonserten innehåller sånger som burit familjen Gniste under den svåra tiden. När man lyssnar fylls man av en förunderlig känsla av glädje och tacksamhet ..."

Familjen Gniste, finner en stor glädje i att få uppmuntra och ge andra hopp. Ett bibelord uttrycker det så här:

... barmhärtighetens Fader och all trösts Gud, han som tröstar oss i all vår nöd med den tröst vi själva får av Gud. ¹⁾

Då får också svårigheter en mening trots att de verkar så meningslösa. Jag kan uppmuntra någon annan som har det svårt, och den personen kan ta det till sig, eftersom han eller hon förstår att man vet vad man pratar om. Med andra ord, allt kan vändas till något gott.

1) 2 Korintierbrevet 1:3-4

35

Guds omsorg i en svår tid

Hjärntumören

Efter en skullröntgen fick min goda vän June, 53 år gammal, beskedet att hon hade en hjärntumör som var 4x5 cm. Hon fick åka hem och vänta på kallelse till operation på Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg.

När June ett halvt år senare berättar om hela det märkliga förloppet, börjar hon med att säga: "Jag vet inte varför detta drabbade mig, men en sak vet jag, att detta som var så ont vändes till något gott."

Oro inför operationen

Efter beskedet om en hjärntumör tänkte hon: "Detta kan inte hända mig, jag vill inte vara med, vill bara försvinna." Hon kände sig helt utlämnad och övergiven. När hon blev inlagd på Sahlgrenska sjukhuset hade hon kvällen innan operationen ett samtal med kirurgen, som berättade att det var ett stort ingrepp eftersom tumören satt så djupt. Han berättade också att stora blödningar och olika former av förlamningar kunde bli följderna av ett sådant ingrepp. Hon kunde inte komma ihåg allt han hade räknat upp. June frågade också läkaren vad som skulle bli följderna om hon inte opererades. "Då dör du", blev svaret. I den stunden greps June av panik och hon kände att hon måste gå ut för sig själv och be till Gud. Hon satte sig på en bänk utomhus och tänkte på operationen. Hon tog på sig solglasögonen för

att dölja tårarna som rann. June undrade vem som skulle ta hand om hennes dotter om hon inte skulle överleva. Det fanns så många obesvarade frågor. Hon ville se sin 10-åriga dotter och barnbarnen växa upp. I sitt inre ropade hon till Gud om hjälp.

Guds tajming

Efter en stund på bänken kom hon på att man på avdelningen kanske undrade vart hon tagit vägen. Väl inne i entrén fick hon se pastorn från sin församling i Uddevalla. "Nej, jag orkar inte prata med någon nu", var första tanken, men när hon skulle gå förbi, sa något inom henne: "Så kan man inte göra."

Hon ropade på honom och de började prata. Strax kom ytterligare en pastor, från England, som hon också kände. Båda hade just besökt den brännskadade pastorn Håkan Gniste. En halv minut tidigare eller senare så hade vi missat varandra, konstaterade de. Det här var ingen slump utan Guds stora omsorg. De hade bett för June i församlingen, men visste inte när hon skulle opereras. Hon bor tolv mil från Uddevalla. De satte sig och bad tillsammans. De bad särskilt att ingen av de följder som läkaren talat om skulle bli verklighet. De lade operationen och allt i Guds händer. June berättar att hon efteråt kände en sådan lättnad och frid inom sig, ja, nästan en glädje.

Inga biverkningar

När June vaknade upp efter den åtta timmar långa operationen kom läkaren för att kolla om hon kunde prata. Det kunde hon, och hon kände inga besvär alls, inte ens huvudvärk. Hon kände varken smärta eller obehag ens när bedövningsmedel och mediciner gått ur kroppen, vilket förvånade personalen som gång på gång frågade henne om

detta. Läkaren sa att han inte hade sett någon vara uppe och gå så tidigt efter en så omfattande operation och inga av de biverkningar som läkaren förberett henne på inträffade. June bara visste att det var Gud som låg bakom allt detta.

Rumskamraten

En ung kvinna som tidigare haft cancer och nu fått en hjärntumör lades in på samma rum. Hon försökte vara positiv, men oron lyste i hennes ögon – hon hade ju små barn där hemma. Kvinnan undrade hur June kunde må så bra, bara några dagar efter operationen. June var inte van att tala om sin tro, men berättade nu om förbönen och om Guds kärlek till oss människor. Hon kände sig också manad att fråga sin rumskamrat om hon ville ta emot Jesus och utan tvekan svarade kvinnan omedelbart "ja". De skyndade sig att be en enkel bön tillsammans innan personalen skulle komma. Tårarna strömmade ner för kvinnans ansikte och hon var så tacksam över att ha mött June. Hon påpekade också att hon aldrig skulle tagit till sig detta från någon annan och trodde att det var menat att hon skulle möta June. "Gud visste", sa hon. Strax därefter kom läkaren in och skickade hem den unga kvinnan tillfälligt eftersom de inte hann röntga henne den dagen.

June fick livet tillbaka

Junes efterkontroller visade att allt var bra. Hon är så tacksam för Guds trofasthet och citerar bibelordet:

"Jesus Kristus är densamme igår och idag och i evighet".¹⁾

Hon säger: "Jag upplever en stor tacksamhet till Gud. Han har gett mig livet tillbaka och även om det inte alltid

¹⁾ Hebreerbrevet 13:8

känns som att Gud är närvarande så är Han det. Friden och hoppet jag känner på insidan har jag sannerligen inte åstadkommit själv. Jag har fått se vem Gud är, vem jag är och vad Han klarar av. Jag har sett Hans storhet.”

June vet hur tryggt det är att lägga allt i Guds händer, Han som känner till allt om oss.

Vi som känt June i bortåt 15 år ser en markant förändring i henne. Kommentarer från omgivningen är: ”Mer glad och positiv, mer frimodig och utåtriktad. Hon är som en annan människa, har fått ett nytt liv – ett helt annat 'go', större initiativförmåga.”

Till och med detta som var så ont kunde Gud vända till något gott!

36

Vad speglar du dig i?

Någon hade på internet hittat en trevlig och tänkvärd åldersanalys som blev ett roligt inslag på en födelsedagsfest. Jag har inte lyckats att hitta författarens namn, men tar mig ändå friheten att översätta *The purple hat*:

Den lila hatten

3 år: Hon tittar sig i spegeln och ser en drottning.

8 år: Hon tittar sig i spegeln och ser Askungen.

15 år: Hon tittar sig i spegeln och ser "den fula systemen" – Mamma, jag kan inte gå till skolan och se ut så här!"

20 år: Hon tittar sig i spegeln och ser: "För tjock, för smal, för kort, för lång, för rakt, för lockigt" – men bestämmer sig för att gå ut i alla fall ...

30 år: Hon tittar sig i spegeln och ser: "För tjock, för smal, för kort, för lång, för rakt, för lockigt" – men bestämmer sig för att hon inte har tid att fixa till det så hon går ut i alla fall ...

40 år: Hon tittar sig i spegeln och ser: "För tjock, för smal, för kort, för lång, för rakt, för lockigt" – men säger: "Jag är åtminstone hel och ren" – och går ut i alla fall.

50 år: Hon tittar sig i spegeln och ser "jag är" – och går vart hon vill.

60 år: Hon tittar sig i spegeln och påminner sig om alla människor som inte ens kan se sig i spegeln längre – och går ut och erövrar världen.

70 år: Hon tittar sig i spegeln och ser visdom, glädje och kapacitet – och går ut och njuter av livet.

80 år: Hon bryr sig inte om att titta i spegeln. Sätter bara på sig sin lila hatt och går ut för att leva livet.

Kanske skulle vi ta tag i den lila hatten lite tidigare?

Vilken ålder är du i? Själv tillhör jag 60+. Det är lite komiskt med tanke på beskrivningen av just den åldern att jag faktiskt tillhör dem som inte längre kan se sig själv i spegeln. I mitt fall beror det ju på att jag saknar centralsyn men trots det vill jag gå ut och erövra.

Jag har sedan många år hittat ett annat sätt att se mig i spegeln. Till det yttre får jag hjälp med att matcha kläder, men att fixa håret och sätta på lite rouge går bra även när man blundar. Förresten, min nyblivna make är till yrket besiktningsman. Han brukar besiktiga håret innan jag går ut.

Allt är inte som det ser ut

Här kommer en historia från England.

En småbarnsfamilj var ute på en biltur och fick bensinstopp. Oturligt nog hade de inte ens en bensindunk med sig.

Pappan var dock inte rädlös för i bakluckan fanns en potta. Han gick till en närliggande mack och fyllde pottan med bensin. När han sedan fyllde biltanken stannade en förbipasserande limousin. En man från Mellanöstern rullade ner rutan och sa: "Jag ger inte mycket för er religion i det här landet, men jag beundrar er tro!"

Du är unik, inte en kopia

Skämt åsido, låt oss fundera på att spegla djupare dimensioner än bara det yttre. Nu tänker jag på dimensionen in- anför skinnet, det som egentligen är du.

Gud har skapat oss till original. Det finns inte två människor som är identiskt lika. Det sägs att det inte ens finns två snöflingor som är lika. Vilken Skapare!

Du är skapad unik av Gud! Fienden vill att vi ska bli dåliga kopior av någon annan, och därför är samhället fullt av trender och förebilder som man ska försöka efterlikna. Detta gäller särskilt i ungdomsvärlden.

Under de formbara åren präglas självbilden starkt av olika förebilder. Den som speglar sig i idoler, kompisar eller reklam ligger oftast illa till. Ordet idol, kommer förresten från grekiskan, och betyder avgud.

Har man till allt detta också utsatts för mobbning och fått stå ut med negativa och nedlåtande ord om utseende och förmåga, får man lätt en förvrängd bild av sig själv. Den bilden stämmer inte alls med de original som Gud skapat oss till.

För några år sedan träffade jag Linda som berättade för mig om hur hon i tio år led av anorexia. Bakgrunden var bland annat mobbning, felaktig självbild och en längtan efter att bli sedd. Svårt sjuk tillbringade hon i omgångar långa perioder i psykiatrisk vård.

Så kom vändpunkten när hon under en 10-veckorsperiod regelbundet fick samtal och förbön.

Linda säger: "Jag kommer aldrig att glömma när en av mina självvårdare hämtade en spegel och jag var tvungen att titta mig själv i ögonen. Hela jag skrek av ångest och vanda. Men att övervinna detta och sedan kunna titta mig i spegeln och se något vackert var helt fantastiskt ... Under bönen kom friden och glädjen in i mitt liv och jag bara visste att jag är FRI!!"

Linda har fått ett helt nytt liv och jobbar nu för att hjälpa andra!

Ett gott råd! Förlåt de människor som sagt dumma saker om och till dig. Be Gud hjälpa dig att släppa orden om att du skulle vara för lång, tjock, smal, dum, knäpp och så vidare. Sluta jämföra dig och börja spegla dig i din Skapare och vad Han anser om dig.

Du är ju skapad till Hans avbild!

En liten flicka satt i morfars knä och smekte honom på kinden, tittade noga på hans djupa rynkor och sa:

"Morfar, har Gud skapat dig?"

"Ja, lilla vännen, det har han", blev svaret.

"Har Han skapat mig också?" sa flickan och kände noga på sin egen mjuka, släta kind.

"Ja visst har Han det!"

"I så fall har Han verkligen blivit bättre på det", konstaterade hon.

Spegla dig i Guds ord

Läs de underbara orden i psaltaren:

Du har skapat mina njurar, du sammanvävde mig i moderlivet. Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Ja, underbara är dina verk, min själ vet det så väl. Benen i min kropp var inte osynliga för dig, när jag formades i det fördolda, när jag bildades i jordens djup. Dina ögon såg mig när jag ännu var ett outvecklat foster. Alla mina dagar blev skrivna i din bok, de var bestämda innan någon av dem hade kommit. Hur outgrundliga är inte för mig dina tankar, Gud, hur stor är inte deras mångfald! Skulle jag räkna dem är de fler än sandkornen. När jag vaknar är jag ännu hos dig.¹⁾

1) Psaltaren 139:13-18

Spegla dig i dessa verser och tillåt Guds plan att få formas i ditt liv, oberoende av vad människor har sagt, tyckt och tänkt! Gud vill dig väl och Hans plan för dig är bara god. Hans ögon såg dig, när du ännu knappt var formad!

Alltså, redan under de första veckorna, innan ens dina föräldrar visste om dig, hade Gud en plan för ditt liv. Han älskar det oplanerade barnet lika mycket som det planerade, Gud har inget anseende till person!

Så tänker Gud om dig och du mår bäst om du tänker som Han gör.

37

Fri från skuld

Vem har stulit Gud?

En ensamstående mamma hade bekymmer med sina två pojkar. De var fem och sju år gamla och busade och bråkade väldigt ofta. De behövde en pappa. Hon önskade att en man kunde tala allvar med dem och frågade därför sin pastor.

Pastorn funderade på vad han skulle säga till pojkarna och bestämde sig för att prata med dem om att Gud ser allt man gör.

När de träffades på pastorns kontor frågade han dem:
"Var är Gud?"

Pojkarna blev alldeles tysta och pastorn frågade igen:
"Var är Gud?"

Då tog sjuåringen sin lillebror i handen, och rusade ut. Han sprang och sprang och sprang. När han lugnat ner sig, frågade lillebror:

"Men vad är det?"

"Fattar du inte?" sa storebror. "De har slarvat bort Gud ... och nu tror de att det är vi som har tagit honom!"

Dåligt samvete kan verkligen ställa till det!

Vi är alla ofullkomliga människor som gör våra misstag i livet. Många kan i stunder av självrannsakan ärligt erkänna att man plågas av skam, skuld och självförakt som en följd av misstag tidigare i livet. Gud vet hur mycket det kan påverka oss och vill hjälpa oss till förlåtelse och frihet.

Varför så trött

En kvinnlig läkare från en annan ort, hade beställt tid för ett själavårdssamtal. Hon var väldigt trött och hade tagit ledigt en vecka för att vila upp sig. En läkare med allt vad det innebär av stress, långa arbetspass och dessutom omsorg om familj och barn, kan ju ha många anledningar att känna sig trött.

Innan den för mig tidigare helt okända kvinnan kom till samtalet, bad jag Herren att ge mig nycklar in i hennes situation. Då visade Jesus för min inre syn en bild med väldigt höga granar och en krokig väg. Jag hörde också orden "död" och "begravning". Bilden ritades upp på ett papper med orden skrivna på baksidan. Efter att vi hälsat på varandra och bätt en inledande bön, visade jag teckningen och frågade vad som hänt på denna plats. Samme Jesus som gett mig bilden, tolkade de enkla strecken för henne.

"Det är Sydamerika!" utbrast hon och fortsatte: "Detta skulle jag aldrig ha berättat, om inte Herren plockat fram det!"

Dödsolyckan

Som nyutexaminerad läkare hade hon rest till Sydamerika för att delta i ett missionsarbete i tre månader. En dag åkte hon och några andra missionärer med en lastbil, och kvinnan satt i förarhytten där hon berättade roliga historier. Chauffören skrattade till, missade en kurva och bilen for i diket. En kvinnlig missionär som satt på flaket, ramlade av och bröt benet.

Den unga läkaren konstaterade att benbrottet orsakade att kroppen gick in i ett chocktillstånd, vilket krävde snabb åtgärd. Tyvärr stod de utan resurser, men lyckades ta sig till sjukhus. Där fanns dock ingen som ville lyssna till en ung, blond kvinna som försökte tala om hur man skulle

behandla ett benbrott. Och missionären dog! Missionären, som var svenska, begravdes redan dagen därpå. De andra på missionsstationen hade nog av sin egen sorg, så någon tröst fanns inte att få för den unga läkaren, som lade locket på och inte längre pratade om det som hänt.

Försökte gottgöra skulden

Inom henne fanns det en stark känsla av skuld: "Det var mitt fel att hon dog, för jag avledde chaufförens uppmärksamhet med mina historier och jag såg inte till att chocken hävdes", resonerade hon. För att gottgöra sin skuld, skickade hon senare utrustning till ett helt sjukhus i det landet, men ingenting kunde ta bort de skuldkänslor hon bar på.

Skuld och självförakt gör att man känner det som om man inte förtjänar något gott. Kvinnan kunde inte längre sätta gränser eller säga nej när det behövdes. Som en följd av detta blev hon utnyttjad och slutkörd. Hon fick nu en möjlighet att förlåta sig själv för det som hänt i Sydamerika. Vi bad att chocken efter händelsen, skuldkänslor och självförakt skulle släppa. Efteråt mådde hon betydligt bättre och Gud gav henne nya krafter. Ett problem kvarstod dock. Hon hade svårt att ta till sig att Gud hade förlåtit henne. På en konferens i Svenska Kyrkan en tid senare talade Gud genom prästens ord som var riktade direkt till henne: "Du var med om en hemsk upplevelse då du var 29 år – Herren har förlåtit dig!" Från den stunden var hon helt fri!

Förlåten

När man är förlåten och renad, får man göra som aposteln Paulus – han som hade förföljt kristna och hade många människors liv på sitt samvete.

Han skriver:

... jag glömmer det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus. ¹⁾

Grämlse, självförakt, skam och skuld för gamla misslyckanden är nedbrytande för både kropp och själ. I samtal med människor har vi sett att detta ställer till oerhört mycket problem för den psykiska och fysiska hälsan. Gud vet detta, och Han vill att vi ska göra upp med det. Men det handlar inte om att sopa det under mattan och förtränga det. Det handlar om att förlåta oss själva och lämna det gamla bakom oss.

Befriande ord:

Tänk inte på det som har hänt, bry er inte om det som förr har varit. Se, jag gör något nytt. Redan nu visar det sig. Märker ni det inte? Jag ska göra en väg i vildmarken och strömmar i öknen. ²⁾

Detta blir möjligt först när det gamla är uppklarat.

Jag vill sluta med en härlig barnhistoria:

En flicka frågade sin mamma: "Mamma du har så fint mörkt hår, men varför sticker det fram en del vita hårstrån också?"

Utan att riktigt tänka sig för tog mamman tillfället i akt och sa: "Det är när du inte lyder och gör som jag säger som jag får sådana hårstrån."

Flickan var tyst en liten stund, sedan utbrast hon: "Men mamma, hela mormors hår är ju vitt!"

1) Filipperbrevet 3:13-14

2) Jesaja 43:18-19

38

I himlen är vi väntade

Så här stod det i dödsannonsen efter en känd kristen ledare som flyttat hem till Herren:

HERRENS ängel slår sitt läger omkring dem som fruktar honom och han befriar dem. Smaka och se att HERREN är god. Salig är den människa som flyr till honom.¹⁾

Vid dödsögonblicket

Att det är en mycket laddad stund när någon ligger på dödsbädden, det vet vi nog alla som har varit med om när någon kär vän eller släkting lämnat jordelivet. Det är också många som har väldigt speciella upplevelser kring dödsögonblicket.

Ett par goda vänner till mig, har berättat följande händelser:

Britta låg för döden i november 2007, och hennes dotter Marita höll henne i handen. Hon satt och bad för sin mor, och upplevde att dörren till rummet öppnades och att änglar strömmade in. Det var som om en himmelsk välkomstkommitté var på ingång. Hon tittade på klockan och den var 16.15 när fyra änglar ställde sig vid Brittas säng. Änglarna höll en vit klädnad på sina utsträckta armar, och hela rummet fylldes av en ljuvlig atmosfär. Knappt tio minuter senare, tog Britta sina sista andetag och Marita kände hennes sista pulsslag i handen.

¹⁾ Psaltaren 34:8-9

Hon lät tårarna komma, men då såg hon inom sig hur hennes mor stod vid sängen, iklädd den vita dräkten, prydd med guld och pärlor. Något av det vackraste Britta visste i livet var guld och pärlor. Hon såg också hur änglarna ställde sig i två led, från sängen till dörren, och hennes mamma började gå fram emellan dem. Vid dörren stod Jesus, och när Britta kom fram till honom, sträckte han ut sina händer emot henne och hälsade henne: "Välkommen hem, Britta!" Sedan vände de sig om och Jesus lade sin arm om Brittis axlar och de gick in i en stor sal av guld och ädelstenar. Längst bort syntes en port av guld, och när de kommit en bit på väg, öppnades porten. Utanför var en klarblå himmel, och där försvann de ut. När denna syn var över för Marita, tackade hon Gud och insåg att i himlen är vi väntade!

I Bibelns sista bok, Uppenbarelseboken, står det om den vita dräkten och den himmelska skaran:

*Därefter såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder och med palmlblad i händerna.*¹⁾

Änglar i rummet

Lotta berättar här om sin morfar som blev 92 år gammal:

"Han fick lunginflammation på julafton och lades in på sjukhus. Jag bodde inte på samma ort så jag frågade Gud om jag skulle åka till morfar. Då upplevde jag att det var livsnödvändigt för morfar att jag kom till honom, så jag gav mig av till sjukhuset. Under bilfärden påminde Gud mig om Psalm 23 i Bibeln som handlar om Den Gode Herden.

¹⁾ Uppenbarelseboken 7:9

När jag kom fram till sjukhuset hade han haft en svår natt och var ganska svag. Han orkade inte prata så mycket. Jag funderade över hur jag skulle kunna leda en kanske döende man till tro, särskilt som vi hade haft en ganska häftig konfrontation några år tidigare om saken. Men då upplevde jag att jag skulle fråga honom om han ville gå hem till Gud. På frågan svarade morfar faktiskt: "Ja!" Vi bad bönen *Fader vår* tillsammans, men jag kände mig lite osäker på om det var tillräckligt som frälsningsbön. Så jag bad tyst för mig själv att Gud skulle ge en bekräftelse på det, genom att skicka änglar till oss.

Morfar befann sig nästan i dvala, men plötsligt spärade han upp sina ögon och tittade runt omkring sig i rummet. På olika platser stannade blicken till och så viskade han svagt:

"Änglarna är här, änglarna är här!"

För att försäkra mig om att jag verkligen hört rätt, upprepade jag:

"Ja morfar, änglarna är här!"

Då såg morfar på mig nickade och sa:

"Ja, änglarna är här!"

Jag såg inte änglarna, men det gjorde morfar. Däremot kände jag närvaron mycket starkt. Det här blev ändå inte slutet för morfar. Han fick en vecka på sig att fundera igenom sitt liv och säga adjö till sin familj och sina vänner, innan han gick hem till Herren. När vi kom in i rummet efter att han dött, låg Bibeln på bordet, uppslagen på Psalm 23 och jag fick läsa den för hela familjen. Då förstod jag också att det Gud hade velat tala om för mig i bilen, på väg till sjukhuset på självaste julafton, var att Jesus också var morfars Herde. Gud var med honom "i dödsskuggans dal", och han skulle "få bo i HERRENS hus evinnerligen".

Vilken underbar lovsång

Min pappa, 88 år gammal, blev påkörd av en bil och blev svårt skadad. Han låg medvetslös under tre veckor och en del av tiden nedsövd. Det första han sa när han vaknade var: "Vilken underbar lovsång!" Jag är säker på att han hade fått en försmak av himlen. Strax efter detta fick han flytta hem till Herren.

Du omsluter mig på alla sidor

Den sista tiden, efter en lång tids sjukdom, och särskilt sista veckan av sitt liv, ville min bror Sigge höra bibelkören "Du omsluter mig på alla sidor, och Du håller mig i Din hand", hämtad från Psaltaren ¹⁾. Den sjöng vi som familj många gånger och läste Psalm 23 ur Bibeln. Vilken styrka och tröst det gav mitt i det svåra.

*HERREN är min herde, mig skall intet fattas.
Han låter mig vila på gröna ängar,
han för mig till vatten där jag finner ro.
Han vederkvoicker min själ,
han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull.
Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag intet ont, ty du är med mig.
Din käpp och stav de tröstar mig.
Du dukar för mig ett bord i mina ovänners åsyn.
Du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över.
Idel godhet och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar,
och jag skall bo i HERRENS hus evinnerligen.²⁾*

1) Psaltaren 139:5

2) Psaltaren 23

39

Medaljer och segerkransar

Olympisk guldmedaljör

En hel värld fascinerades av 16-åriga Gabby Douglas, reserv i USA:s gymnastikteam, när hon på OS i London tog två guldmedaljer. Jag minns SVT-kommentatorns replik under tävlingen om hennes glada och avslappnade utstrålning.

Senare såg vi en intervju med henne på CBN News. På frågan vad hennes tro på Gud betydde för henne under OS svarade hon bland annat att hon mediterade på ett bibelord varje dag för att hämta kraft. "När ni ser på mitt ansikte under tävlingarna, rör jag på läpparna – jag ber, jag älskar att be när jag tävlar! Jag har alltid gjort det. Det ger mig säkerhet och lyfter min självkänsla."

Hon avslutar sin intervju med att säga: "I'm in a win-win situation, I send up the glory to God and He sends down the blessing to me." Jag är i en vinnarsituation, jag ger äran till Gud och Han sänder välsignelse över mig.

Vilken frimodighet och vilket föredöme hon är denna lilla, mörkhyade 16-åring, som blivit dubbel guldmedaljör!

Styrka och livsglädje

I skrivande stund är det Paralympics i London. Vilka fantastiska prestationer! Mina tankar går till min vän Lena Maria Klingvall. Hon föddes utan armar och med ett vänsterben som bara är hälften så långt som det normallånga

högerbenet. När hon var tre år började hon simma, och vid 15 års ålder tränade hon regelbundet, särskilt i fjärlssim. År 1986 vann hon två SM-medaljer. Samma år blev det två guld och ett brons på VM och hon slog två världsrekord. 1987 tog hon fyra guld. Vid Paralympiska spelen i Seoul 1988 blev hon fyra. I och med det avslutade hon sin idrottskarriär och ägnade sig helt åt musiken. Tio år senare sjöng hon vid invigningsceremonin på Handikapp OS i Nagano.

Idag är Lena Maria ett folkkärt namn över stora delar av världen. Hennes utstrålning och livsglädje går inte att ta miste på, och hennes sång och trosvisshet sprider hopp och en sund syn på handikapp. Hon skäms inte heller för att tala om att hennes styrka och livsglädje kommer från Gud.

Man kan ställa sig frågan – vem är egentligen handikappad? Faktum är att varken Lena Maria eller jag upplever oss själva som handikappade. Ofta är personer som fastnat i bitterhet och självömkan mer begränsade i livet än många med funktionshinder.

Livet handlar inte om fantastiska prestationer

Jag vill berätta om en ung man som blev ett starkt föredöme för mig och gav mig nytt mod.

Det hände när min första bok just hade kommit ut efter tre års arbete. Som synskadad sedan tonåren och icke datoranvändare var detta ett stort mirakel.

Mellan jul och nyår, precis när jag började slappna av efter en hektisk tid av julförsäljning, blev jag överväldigad av fruktan. "Hur ska jag kunna leva upp till alla människors förväntningar? Hur ska jag klara av att redogöra för allt som står i boken? Och alla kallelser som börjar komma! Nu vill jag nog inte vara med längre!", tänkte jag. Jag kände mig oerhört liten och otillräcklig – jag som själv inte läst en bok sedan tonåren.

Gud vet precis hur Han ska ta oss i varje situation, så också denna gång. På den kristna TV-kanalen "God Channel" sändes en intervju med en 28-årig kille i USA, som bara vägde 21 kg. Han var född med en muskelsjukdom och kroppen utvecklades inte som den skulle. Huvudet var det enda i normalstorlek, och ansiktet såg snyggt och trevligt ut. Resten av kroppen var sammantaget inte mycket större än huvudet och lemmarna helt förvridna. Han satt fastspänd i en hög elrullstol, men hans ansikte lyste! När jag fick höra att han skrivit en bok, är predikant och ber för sjuka, blev jag alldeles överväldigad. Jag tänkte: "Om jag är liten och begränsad, så är den där killen ännu mindre. Kan han bli använd av dig Gud, så kan jag."

Om vi nu återknyter till OS så handlar ju livet inte om att göra fantastiska och beundransvärda prestationer. Några få ägnar en kort tid av sitt liv åt detta, men för oss alla gäller att hitta våra egna livsuppgifter.

Du vet väl om att du är värdefull ¹⁾

Att du är viktig här och nu

Att du är älskad för din egen skull

För ingen annan är som du

Det finns alltför många som vill tala om

Att du bör vara si och så

Gud Fader själv, han accepterar dej ändå

Och det kan du lita på.

Du passar in i själva skapelsen

Det finns en uppgift just för dej

Men du är fri att göra vad du vill med den

Säga ja eller nej.

¹⁾ Du vet väl om att Du är värdefull /Ingemar Olsson

Bibeln talar om tävlingar där alla kan vara med och vinna. Aposteln Paulus säger:

Men alla som tävlar underkastar sig i allt hård träning – de för att vinna en segerkrans som vissnar, vi för att vinna en som aldrig vissnar.¹⁾

Mot livets slut skriver Paulus:

Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den skall Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst.²⁾

Vill du också få en segerkrans i himlen?

1) 1 Korintierbrevet 9:25

2) 2 Timoteusbrevet 4:7-8

40

Mirjam, 18 år, blev blind

Mirjam, sporttjejen som älskar amerikansk fotboll och spelar i killarnas lag, berättar i sin bok *Sedan blev allt svart* vad som hände henne under andra året på gymnasiet våren 2012. Jag citerar:

”Jag skall berätta om en händelse som totalt förändrade mitt liv. Den förändrade också min syn på livet, både genom smärta och genom glädje.

Jag blev helt blind!

Att bli blind är något som jag och säkert många med mig, skulle tycka vara värre än att dö. Att ha den ovissheten att man kanske aldrig får se ljus igen. Det har varit en resa som för mig har varit mycket svår med sjukhus, smärtsamma undersökningar och behandlingar. När jag missade så mycket i slutet av tvåan på gymnasiet var det många lärare och bekanta som sa till mig att jag borde gå om ett år 'för mitt eget bästa.' Men jag hade bestämt mig och jag tänkte inte låta sjukdomen hindra mig. Jag tänkte kämpa och ta studenten med min klass!”

Vad hade hänt?

Just tillfrisknad efter en kraftig öroninflammation fick Mirjam en tuff tackling i en träningsmatch i amerikansk fotboll. Den orsakade en kraftig fotskada och så blev det kryckor.

Fyra dagar senare, när hon vaknade på morgonen, var allt bara suddigt på vänster öga. Efter ytterligare några

dagarna var hon nästan helt blind på båda ögonen. Läkarna konstaterade så småningom att hon hade fått en allvarlig synnervsinflammation. Ingen visste något om hennes utsikter att få synen tillbaka.

Miriam berättar: "När jag tänker på allt jag gått igenom under den här tiden, då kan jag ändå tycka att det var bra att det hände. Visst kan det låta underligt, att man kan tycka att det kan vara till något gott med all den smärta jag fått och att min syn försvann. Men vet du vad, jag har faktiskt fått en mer tacksam och ödmjuk syn på livet och den vill jag också förmedla vidare till dig ...

Jag hoppas att min bok inte bara handlar om hur svårt jag har haft det under den här tiden. Jag har lärt mig något av det och inte bara grävt mig djupare i mina sorger och tankar om hur synd det är om mig.

Trots att den här resan nu har pågått i nio månader och trots att läkarna inte kan säga om jag någon gång kommer bli helt återställd, önskar jag att det ska lysa igenom hela min bok av det hopp och den tacksamhet jag känner."

Projektarbete

Boken blev Mirjams projektarbete på gymnasiet. Det hon från början egentligen hade tänkt göra som projektarbete var att åka till en skola i Tanzania och hjälpa barn som behöver lite extra hjälp. Där skulle hon tillbringa fyra veckor. Nu blev det en bok i stället.

Mirjam säger: "Ända sen jag var liten och fortfarande idag, är det min dröm att få åka till Afrika och hjälpa dem som har det svårare än jag. En dag ska jag övervinna mitt handikapp och åka dit som fullt seende!"

Boken kom ut innan påsk 2013, ett år efter synskadan. Det var hennes sista termin på gymnasiet. Hon blev då inbjuden till andra skolor för att berätta om sina erfarenheter

och hela klassuppsättningar av boken köptes in. Mirjam är en tonåring som får förmedla hopp och tacksamhet till sina jämnåriga mitt i det svåra.

Synen har sedan ett halvår tillbaka förbättrats så pass att hon kan läsa översta raden på syn-tavlan.

Tron och hoppet

Mirjam fortsätter: "Tron är och har varit en styrka i mig under hela den här tiden. Jag har liksom alltid haft en barnatro, men det var inte förrän allt detta hände mig som jag fick sätta min tro på prov. Jag kände att den verkligen höll att luta sig mot. Jag behöver inte kriga för min tro eller försvara den om någon skulle hacka på mig. Jag vet att den har hjälpt mig och väldigt, väldigt många andra människor. Du tycker säkert att jag är helknäpp när jag säger att något som man inte kan ta på kan vara så levande för mig.

Till alla er som inte tror på att det finns mirakel, ni läser ju just nu om en som har varit med om flera mirakel."

I första kapitlet berättar Mirjam hur hon som ettåring fick en två cm stor propp i hjärtat. Läkarna trodde inte att hon skulle överleva. Även när proppen var upplöst var det lilla hjärtat kraftigt förstorat och mycket svagt. Nu återstod endast hoppet om ett mirakel. Föräldrarna fick styrka, tro och hopp genom bibelordet:

*Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser.*¹⁾

En övertygelse växte fram hos dem att Mirjam skulle få leva. Många var med och bad under åren som följde och så småningom kunde läkarna bekräfta hennes helande.

1) Hebreerbrevet 11:1

Som ung tonåring blev Mirjam sparkad i ansiktet av en häst. Mirakulöst nog finns endast ett litet ärr kvar vid ögonbrynet.

Mirjam igen: "Svåra saker händer de flesta människor men man får en annan styrka att ta sig igenom svårigheterna när man vet att man har någon på insidan, någon som peppar och hjälper en.

När det är saker som händer utom ens kontroll, så vet jag att jag aldrig är ensam. Och det ger en tacksamhet och ett hopp som går över allt annat. En frid som inte går att förklara men som är där mitt i stormen."

Synligt och osynligt

Eftersom jag själv blev synskadad som 15-åring och bara har två procents syn har jag en särskild förståelse för Mirjam. Vi kämpar båda med optiska hjälpmedel och huvudvärk mm, men tänk att vi båda drivs av en önskan att skriva och berätta för andra om vårt hopp och var vi hämtar kraften från.

Den andliga synen är för mig mycket viktigare än den fysiska, och jag skulle aldrig vilja byta bort min Gudsrelation mot fysiskt friska ögon.

Jag fascineras av bibelord som handlar om ögon och syn. Ett av mina favoritord som ger mig en väldig trygghet är:

Herrens ögon överblickar hela jorden, för att han ska kunna stärka dem som av hela sitt hjärta håller sig till honom.¹⁾

Det står i Bibeln om Mose:

Därför att han liksom såg den Osynlige, härdade han ut.²⁾

1) 2 Krönikeboken 16:9 (Bibel 2000)

2) Hebreerbrevet 11:27

Några verser senare får vi uppmaningen:

Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare ...¹⁾

Både Mirjam och jag har fått uppleva verkligheten av dessa löften. Och för dig som läser och säkert också har utmaningar i livet ber vi med Paulus ord från Bibeln:

Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till ...²⁾

En nutida författare säger:

När du lever ett osynligt liv med Kristus, den Osynlige, blir Gud synlig för din nästa.³⁾

Ett år efter studenten har Mirjam tio procents syn och har genom ett mirakel fått tillbaka färgseendet. Hon är uttagen till damlandslaget i amerikansk fotboll och har varit på sitt första träningsläger – kanske har du sett det på TV. Nu är det utbildning på lärarhögskolan som gäller med bland annat idrott som inriktning.

1) Hebreerbrevet 12:2

2) Efesierbrevet 1:18 (Bibel 2000)

3) Peter Halldorf

41

Kreativitet och stress krockar

Sjutton kameler

I ett land där rikedom ofta bestod i hur många kameler man hade bodde en man som hade sjutton kameler och tre söner.

Mannen dog och hade skrivit ett testamente om hur kamelerna skulle fördelas. Äldste sonen skulle få hälften av kamelerna vilket blir 8 och $1/2$. Andre sonen skulle få $1/3$ av kamelerna vilket blir 5 och $2/3$ dels kamel. Yngste sonens arvslott var $1/9$ vilket skulle bli 1 och $8/9$ dels kamel.

Bröderna kunde inte räkna ut hur de skulle kunna dela arvet. En av dem föreslog att de skulle stycka några kameler, men idén lades ner. Styckade kameler har knappast något värde.

En släkting som hört om deras olösliga problem kom på besök. Allt han ägde var en kamel och den hade han tagit med sig. "Jag ger er min kamel så har ni 18 och kan lösa problemet", sa han. Efter stora protester accepterade de gåvan – hans enda kamel.

Nu blev det plötsligt väldigt enkelt. Hälften av 18 är 9, $1/3$ av 18 är 6 och $1/9$ av 18 är 2. Den fascinerande ekvationen är $9+6+2=17$. Bröderna kunde nu ge tillbaka kamelen till släktingen.

Detta är en illustration på dina och mina olösliga livsekvationer. Gud sände sin ende son Jesus och när vi accepterar denna Guds gåva till oss och räknar in den i våra liv, går det att lösa ekvationerna.

Jag har många gånger i livet haft "17 kameler" och är oerhört tacksam för "den artonde". Det fascinerande är att när man tar emot den gåvan och hjälpen från ovan får man alltid något över att ge till någon annan.

Kreativitet och skaparglädje

Någon berättade den här fyndiga illustrationen om kamelerna, och plötsligt bubblade skaparglädjen upp i mig. Vi har ju alla kreativitet nedlagd i oss på ett eller flera områden. Musik, blomsterarrangemang, sömnad, träsnide, målning, skriva dikter eller fina brev, berätta sagor, baka eller laga fina middagar, dekorera, spela teater – ja, listan kan göras lång!

Min tvillingsyster och jag har båda kreativa yrken. Gunvor är konsthantverkare. Innan jag i tonåren blev synskadad gillade jag att rita, måla och jobba i trä. Mitt bästa ämne i skolan var teckning. (Jag åkte ur tjejernas syslöjd i sjuan för att jag busade för mycket. Bestrafningen var killarnas träslöjd – och det var mycket roligare)!

Med bara några procents syn fick kreativiteten ta sig nya uttryck. Det har blivit ett liv med kreativ kommunikation. Då förstår du kanske varför jag gillar berättelsen om kamelerna för att förklara något som är svårbegripligt.

Vilka gåvor och talanger vi än har så gäller vissa gemensamma regler på det kreativa området. Kreativitet och stress krockar. Oftast är det svårt att skapa under press, om man inte har det som yrke och har lärt sig att hantera stressen.

Det evangeliska nervsystemet

Under många år hade jag svårt att förstå mig själv. Ett stort antal produktioner har blivit till genom åren: böcker, ljud- och videoinspelningar med mera. Men nästan alla grundidéerna har kommit när jag varit på semester eller tagit det lugnt.

Ute i naturen har de flesta idéerna fötts. Längre trodde jag att det var fel på mig som inte kunde koppla av. Så hörde jag en föreläsning av sjukhusprästen Dr. Erik Ewalds. Låt mig citera några rader ur det han kallar *Det evangeliska nervsystemet*¹⁾.

”Vår Skapare har byggt in ett ’evangeliskt nervsystem’ i vår kropp som vi ska lära oss att utveckla och ta vara på.

Vi är skapade med två stora nervsystem i kroppen. Det centrala nervsystemet som gör att jag kan tala och gestikulera och det autonoma nervsystemet som håller mitt hjärta i gång, gör att andningen fungerar helt automatiskt och att min kroppstemperatur håller sig någorlunda konstant.

Det autonoma nervsystemet har två underavdelningar – sympaticus och parasympaticus.

Sympaticus hormon heter adrenalin. Det är ett stresshormon – i både positiv och negativ bemärkelse. Det hjälper mig till ansträngningar och prestationer men kan också orsaka slitage och stressjukdomar om det går för långt.

Parasympaticus hormon heter acetylkinin. Detta hormon reglerar vårt immunförsvar och verkar för avspänning, vila och sömn. En läkare berättade för mig en gång att detta acetylkinin är så viktigt att om nerverna slutar att producera det så inträder döden mycket snart. Det parasympatiska nervsystemet står också för intuition och kreativitet. Jag kan alltså inte vara en verkligt skapande människa om jag inte är i vila.

Nu förstår vi kanske varför Gud har inrättat en livsrytm med natt och dag i våra liv. Vi måste vila och koppla av, vi måste respektera livets lagar. Det parasympatiska nervsystemet behöver tid att fullgöra sin funktion. Det kan inte göra det på nolltid.”

Så långt Dr. Ewalds.

¹⁾ Det finns frihet s.167 /Anita Barker

När jag hörde detta förstod jag varför mina kreativa ideér sprudlade när jag kopplade av. Jag har sedan dess satsat mycket mer på vila och rekreation för att kunna vara kreativ i mitt skrivande.

Jesus säger:

Kom till mig alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.¹⁾

Erik Ewalds tolkar Jesu ord så här: *Kom till mig alla som har adrenalinpiskat blod så skall jag ge er parasympatisk vila.*

I en engelsk översättning, Amplified Bible, som ger alternativa översättningar av grundtexten, översätts ro för själen så här:

... relief and ease and refreshment and recreation and blessed quiet for your souls.

Tillbaka till där vi började: Kämpar du med sjutton kameleler? Den artonde förändrar livsekvationen totalt!

Följande historia beskriver den "artonde kamelen" på ett annorlunda sätt:

"Det var en kille som gick i skolan i ett annat land. Där fick man betyg tidigt. Pojken gillade inte skolan. Han kom hem med sina betyg, och de var inte alls bra. Mattebetyget var särskilt dåligt.

'Om du inte skärper till dig sätter vi dig i klosterskolan', sa pappan. Den skolan var känd för att vara väldigt strikt och barnen fick mycket läxor.

Där på en vägg fanns det ett stort krucifix som föreställde Jesus på korset. Pojken hade aldrig hört talas om Jesus och korset.

¹⁾ Matteusevangeliet 11:28

När han efter en termin på klosterscholan kom hem med sina betyg, hade han fått toppbetyg i matte.

Pappan kunde inte tro sina ögon.

‘Hur har du kunnat skärpa till dig så här mycket, min son?’

‘Jo’, svarade pojken, ‘när jag kom till skolan första dagen och tittade upp på väggen, förstod jag att de menade allvar med matte. Där hade de spikat upp en kille på ett plustecken och det ville ju inte jag vara med om!’ ”

Det blev ju heltokigt men korset är faktiskt ett plustecken!

Jesus säger:

*Jag har kommit för att de skall ha liv, ja, liv i överflöd.*¹⁾

¹⁾ Johannesevangeliet 10:10

42

Miraklet i Rydaholm

Mannen i permobilien

Kerstin är uppvuxen i ett varmt kristet hem. När hon var sju år gammal inträffade något med hennes pappa Bertil som skulle förändra hennes liv under flera år.

Kerstins pappa Bertil jobbade som möbelsnickare och fick svåra förslitningsskador i nacke, rygg och axlar på grund av tungt arbete. Han blev så svårt sjuk att han inte längre kunde fungera normalt.

”Han kunde inte göra saker som andra pappor gjorde”, säger Kerstin. ”Jag kommer knappt ihåg att han var ute och körde bil, vi var aldrig ute och cyklade tillsammans och vi var sällan på semester.”

Bertil blev allt sämre, tvingades sluta arbeta och blev sjukpensionär.

Han hade många hjälpmedel. För att inte huvudet skulle dras nedåt och klämma nervtrådarna i nacken, hade han stödkrage. I många år gick han med kryckor, använde korsett, trehjuling, rullstol och griptång. Men de flesta i det lilla småländska samhället kände honom som mannen i permobilien och den blev Bertils räddning i många lägen. Med den kunde han ta sig runt i byn och den bröt isoleringen som annars kunde komma på grund av hans handikapp. Trots att han var sjuk så var han ändå en mycket positiv person. När han var ute på sina rundor i samhället med permobilien pratade han mycket med folk. Men för Kerstin

som var yngst i familjen kändes det jobbigt att folk tittade på hennes pappa när han kom körande. Blickar kan göra så ont.

Det var kämpigt för Kerstin att växa upp med en sjuk pappa och hon var dessutom ofta rädd att förlora honom. En dag när hon kom hem från skolan, mötte hon sin mamma, Hanna, som berättade att pappan var så sjuk att de var tvungna att åka till sjukhuset med honom direkt.

”Det var svårt, för jag visste ju inte om jag skulle få ha kvar min pappa”, säger Kerstin.

Dagen då Bertil blev helad

En vecka i augusti 1984 var det tältmöten i frikyrkan Elim i Rydaholm. Pastor Egon Sandström predikade och det var många från byn som hade samlats för att lyssna. Flera personer blev helade under gudstjänsterna och Bertils fru, Hanna, hade berättat för Egon om sin mans sjukdom. Egon uppmanade Hanna att ta med sig en kassett hem med uppmuntrande ord från Bibeln om Guds helande kraft som han hade talat in.

Hanna gjorde som Egon sagt och snart låg Bertil hemma i villan och lyssnade medan Hanna satt i stolen bredvid. Bertil blev fylld av tro när han hörde om alla löften från Bibeln om Guds makt att hjälpa.

På onsdagen, den 24 augusti 1984, var Bertil med på tältmötet. Han satt i sin rullstol och lyssnade till vittnesbörd från flera personer som blivit helade. När predikan var över inbjöds de som ville uppleva Guds kraft i sina liv på olika sätt att komma fram till förbön. Bertil satt kvar nere vid utgången, men flera av hans vänner kom fram till honom för att be att Gud skulle göra honom frisk.

Egon Sandström kände sig manad att gå ner till Bertil och be för honom. Väl framme sa Egon att de först skulle

be att Bertil skulle bli uppfylld med den Helige Ande. Därefter lade Egon händerna på Bertil och en varm ström gick rakt igenom Bertils kropp. Han började röra på huvudet, det han inte kunnat innan, och de som stod runt honom lossade på hans stödkrage. Kraften fortsatte att verka och plötsligt sprätte det till i Bertils ben och han fick kraft i sina armar.

Alla som stod runt omkring honom kunde känna kraften på ett starkt sätt och flera av dem föll omkull. Plötsligt reste sig Bertil från rullstolen, men Egon sköt snabbt tillbaka honom av rädsla för all uppståndelse som ett helande kunde medföra. Istället kördes Bertil hem från tältmötet. Väl framme vid trappan till hemmet lämnade Bertil sin rullstol och gick utan stöd och hjälp själv uppför trappan, något han inte gjort på femton år. Alla som var med när detta hände fylldes av glädje och tacksamhet till Jesus för att Bertil blivit helad.

När Kerstin kom hem vid halv tolv på kvällen satt hennes mamma och pappa fortfarande uppe. De sa att de inte kunde gå och lägga sig nu när Bertil hade upplevt ett så starkt helande. De berättade också att de varit ute och gått arm i arm som ett nyförälskat par bland villorna i Rydaholm, något de inte gjort tillsammans på många år.

Stor uppståndelse

Ryktet om vad som hade hänt i Rydaholm spred sig som en löpeld och folk kunde knappt tro att det var sant. Nu tittade man inte på Bertil för att han körde permobil, utan för att han kunde gå själv. Efter femton år med enorma smärtor och tio år i rullstol kunde Bertil gå rak i ryggen, som om hans kropp aldrig någonsin plågats av sjukdom.

Någon dag efter helandet lånade Bertil sin svärdotters cykel och Kerstin som aldrig hade varit ute och cyklat med

sin pappa, fick för första gången cykla en runda med honom. Någon vecka senare åkte Bertil tillsammans med sina söner till ett samhälle som ligger en bit från Rydaholm och köpte två nya cyklar, en till sig själv och en till sin fru Hanna. Den ena cykeln lade de i bilen och den andra tog Bertil och cyklade de åtta kilometerna till Rydaholm.

Kerstin: "Det var helt otroligt att se hur han blev snabb i allt, han öppnade dörrar åt folk, ville vara hjälpsam, han var så tacksam och ville så väl med andra."

Några dagar senare åkte hela familjen till Bertils föräldrar och när de kom hem igen lekte Bertil för fullt med alla barnbarnen.

"Det var helt fantastiskt att se hur han lekte med barnbarnen. Det hade han aldrig kunnat göra tidigare. Han sparkade boll, lyfte upp dem och snurrade runt med dem."

Nu är både Bertil och Hanna hemma hos Herren, men när Kerstin ser tillbaka på tiden med en sjuk pappa fylls hon ändå av tacksamhet.

"Att få se ett helande med egna ögon var underbart. Att sedan få en ny pappa, det är jag så tacksam över att jag fick uppleva."

Jag besökte Bertil i Rydaholm strax efter hans helande, vi filmade bland annat när han cyklade. Den dagen hade Bertil, 75 år gammal, just målat fönstren på andra våningen, och stått på en stege utan problem. Många år av svår yrsel och förlamning var ett minne blott.

Lova HERREN, min själ, och glöm inte alla hans välgärningar, han som förlåter dig alla dina synder och botar alla dina sjukdomar ... ¹⁾

1) Psaltaren 103:2-3

43

Oavsett omständigheter vill jag glädja mig

I en tid när det finns så mycket negativt i samhället, så mycket att klaga på och vara upprörda över vill jag fokusera på något som är livsförvandlande: Tacksamhet.

Förlorade talförmågan

Låt mig berätta om en äldre dam jag träffade i en kyrka där jag talade. Hon berättade att hon levt med Herren hela sitt liv. En dag fick hon en propp i hjärnan, som bland annat resulterade i att hon miste talförmågan, och när hon försökte skriva blev det bara streck.

All förmåga att kommunicera hade slagits ut. De anhöriga kallades till sjukhuset, utgången var mycket oviss.

På kvällen när hon var ensam på rummet, knäppte hon sin vana trogen händerna för att tacka Gud innan hon somnade. Det hade hon, oberoende av omständigheterna, gjort i hela sitt liv. Det fantastiska hände – när hon började tacka Gud fick hon tillbaka talförmågan.

Det finns kraft i att tacka Herren!

... tacka Gud under alla livets förhållanden. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus.¹⁾

1) 1 Tessalonikerbrevet 5:18

Katastrofsommar för odlingarna

En av mina medarbetare har ett lantbruk med inriktning på bär och grönsaker och har ofta flera hundra säsongsanställda arbetare.

Hon berättar: "Med en produktion under bar himmel är vi oerhört sårbara för väder, vind och temperatur. Ett år när vårarbetet just var avslutat och allt hade kommit igång så fint, både det sådda och det planterade, kom det en vårstorm av värsta slag mitt under den allra känsligaste tiden.

Den späda morotsblasten och sockerbetsplantorna piskades sönder i den flygande sanden, squashplantorna bröts av stormen och bladen på bärbuskarna perforerades av sanden och vinden! Vi kunde bara hjälplöst se på – inget fanns att göra. Skulle det finnas något att skörda denna sommar? Hur skulle vi kunna täcka de kostnader vi redan lagt ut?

Just när stormen rasade som värst ringde Anita och undrade hur vi hade det. Jag berättade om vår förtvivlade situation och hon gav oss ett ord från Bibeln. 'Jag vet inte exakt hur det är formulerat, men jag känner att det är till er,' sa hon.

Ja, fikonträdet blomstrar inte mer, och vinträden ger ingen skörd, olivträdets frukt slår fel, och fälten alstrar ingen gröda, fåren rycks bort ur fällorna och inga oxar finns mer i stallen.

Likväl vill jag glädja mig i HERREN och fröjda mig i min frälsnings Gud.

Herren, Herren är min starkhet, han gör mina fötter som hindens och låter mig gå fram över mina höjder.¹⁾

Orden 'Likväl vill jag glädja mig', blev den sommaren ett Guds tilltal att överleva på. Efter den första svåra

¹⁾ Habackuk 3:17-19 (Rev. 1917 års översättning)

stormen följde flera stora bakslag i produktionen, bland annat drabbades bärfälten av svåra mögelangrepp. Men det räckte att säga 'likväl' när det blev tufft – det välkända missmodet hade aldrig en chans att infinna sig – orden 'likväl vill jag glädja mig' blev som en skyddande mur. Trots alla svårigheter den sommaren blev det ekonomiska resultatet helt oväntat bättre än på flera år.

Men framför allt har jag sedan dess fått en frid i vardagen. Jag vågar lita mera på att Gud verkligen har omsorg om våra liv och vårt företag. HAN är inte beroende av omständigheter som väder och vind och marknadskrafter och för mig gäller det att komma ihåg:

LIKVÄL vill jag glädja mig i Herren och fröjda mig i min frälsnings Gud. Herren, Herren är min starkhet, han gör mina fötter som hindens och låter mig gå fram över mina höjder.

Man kan lätt må dåligt både fysiskt och psykiskt om omständigheterna är svåra.

I vårt mänskliga perspektiv påverkar omständigheterna ofta vår hälsa. Men Gud kan ge oss helt andra perspektiv på tillvaron.”

Att elda när det regnar

För en del år sedan, när vi bodde i ett hus med en stor trädgård, hade jag klippt fem fruktträd. Det blev en stor hög med grenar och dessutom ett halvtruttet helt träd.

På min lediga dag skulle jag elda upp allt detta. Det var snart den första maj och sedan blev eldning förbjuden. Problemet var bara att det ösregnade den dagen och därför gick det inte att elda. Vi gjorde ett ärende utanför stan på morgonen och såg då någon som brände en hel skogsbacke. Detta var nytt för mig och jag blev nyfiken. Jag fick höra att

om man eldar när det regnar, sprider sig inte elden. Sagt och gjort, jag köpte en dunk bensin och dränkte in våta och gröna grenar. Jag märkte att om man inte ger upp i början innan det våta blir varmt, brinner det sedan bra. Under eldningen kom det tre störtskurar och en hagelskur. Omöjligt att elda?

Nej, har man bara det rätta bränslet som inte påverkas av omständigheterna, så går det!

Det är också viktigt för oss att det "andliga, inre livet", med sin kraftkälla från den Helige Ande, påverkar oss mer än de omständigheter vi befinner oss i.

Jag vill på nytt påminna om Paulus som skriver Filipperbrevet i ett fruktansvärt fängelse, fyllt av misär och elände. Han skriver:

Jag säger inte att jag har saknat något, för jag har lärt mig att vara nöjd med det jag har. (... med de omständigheter i vilka jag är!¹⁾)

Jag kan leva enkelt och jag kan leva i överflöd. Med allt och med alla förhållanden är jag förtrogen. Jag kan vara mätt och jag kan vara hungrig, leva i överflöd och lida brist. Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.²⁾

I samma bibelbok läser vi om hur det går till att hämta kraften från Herren:

Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. Låt alla människor se hur vänliga ni är. Herren är nära. Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önsknningar genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och tankar i Kristus Jesus. För övrigt bröder, allt som

1) 1917 års översättning

2) Filipperbrevet 4:11-13

*är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, ja, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, tänk på allt sådant.*¹⁾

Åkallan – att ropa till Gud om hjälp.

Bön – själen behöver få prata av sig inför Gud, sätta ord på allt det svåra. Bön är att föra samtal med Gud, och du kan med fullt förtroende och all förväntan vända dig till Honom – oavsett vad det gäller.

Tacksägelse – du kan med full tillförsikt tacka Gud för bönesvaret innan det har kommit! Han har ju lovat bönhöra dig, och han är mäktig att göra allt han lovat. Detta ger en frid som övergår allt förstånd.

Redan innan svårigheterna har börjat försvinna kan magnerverna börja lugna ner sig, yrsel och illamående släppa och sömnlöshet försvinna, eftersom den Helige Ande förmedlar frid och själslig styrka!

*... och tacka Gud under alla livets förhållanden. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus.*²⁾

1) Filippobrevet 4:4-8

2) 1 Tessalonikerbrevet 5:18

44

Morot, ägg eller kaffeböna

Jag hörde talas om en mamma vars dotter kom till henne och berättade hur svårt livet kändes för henne. Hon var så trött på att alltid kämpa och slåss – så fort ett problem såg ut att lösas dök nästa upp. Hon visste inte hur hon skulle kunna orka och hon var färdig att ge upp.

Ett praktiskt exempel

Hennes mor tog henne till köket och fyllde tre kastruller med vatten. I den första lade hon några morötter, i den andra ägg och i den tredje omalda kaffeböner. Hon satte på plattorna och lät dem alla koka i 20 minuter.

Modern tog sedan upp morötterna och äggen i var sin skål och öste upp kaffebönorna tillsammans med vattnet i en tredje skål. Hon bad nu dottern känna på morötterna – de var mycket slaka och mjuka. Sedan bad hon henne ta ett ägg och dela på det – det var verkligen hårdkokt. Slutligen bad hon dottern att känna på kaffebönorna och smaka på vattnet som bönerna låg i.

”Vart vill du komma mamma?” undrade dottern.

Hennes mor förklarade att alla tre ingredienserna varit under likadana omständigheter – kokande vatten – men följderna hade blivit helt olika.

När morötterna lades i vattnet var de hårda och motståndskraftiga men efter tiden i vattnet hade de blivit slaka och helt utan motstånd. Äggen var från början ömtåliga och det yttre

skalet hade skyddat det som var inuti, men efter kokningen blev innanmätet hårt. De omalda kaffebönorna var annorlunda. Efter en tid i det kokande vattnet var de oförändrade men omgivningen, vattnet, hade blivit något helt nytt.

”Min dotter, vem är du och hur reagerar du när svårigheterna knacker på din dörr?

Är du som en morot, ett ägg eller som kaffebönorna?

Moroten var från början så stark och självsäker men smärta och svårigheter fick den att förlora sin styrka och motståndskraft.

Äggets från början väl skyddade smidiga, mjuka inre, blev hårt och stumt. Det yttre ser likadant ut men det inre blev fyllt av hårdhet.

Kaffebönorna förändrade omständigheterna – det kokande vattnet, upphovet till smärtan, blev till utsökt smakrikt kaffe.”

Hur kan jag bli som kaffebönorna?

Mitt liv som synskadad har bjudit på många olika omständigheter, och så är det också för min familj och mina barn. Vi har alla omständigheter som pressar oss, jag har mina och du har dina. Man kan inte jämföra och se vem som har den största pressen för det är ju individuellt hur mycket man tål.

Hur kan jag bli som kaffebönorna?

Som kristen är jag i ett förmånligt läge för jag kan hämta styrkan från ovan.

Paulus säger:

Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er.¹⁾

Detta skriver Paulus när han sitter i fängelse, under omänskliga förhållanden. Hur är detta möjligt? Så här låter Paulus egen förklaring:

1) Filipperebrevet 4:4

Jag säger inte att jag har saknat något, för jag har lärt mig att vara nöjd med det jag har. Jag kan leva enkelt och jag kan leva i överflöd. Med allt och med alla förhållanden är jag förtrogen. Jag kan vara mätt och jag kan vara hungrig, leva i överflöd och lida brist. Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.¹⁾

Ta lärdom av örnarna

Profeten Jesaja säger:

Han ger den trötte kraft och ökar den maktlöses styrka. Ynglingar kan bli trötta och ge upp, unga män kan falla. Men de som hoppas på HERREN får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar. De skyndar iväg utan att mattas, de färdas framåt utan att bli trötta.²⁾

Vi har mycket att lära oss av örnarna som flyger högt över alla stormar. De är inte som hönorna som mest sprätter, kacklar och flaxar runt.

Min goda vän Lilian Andersson har studerat örnarna i många år och skrivit flera böcker om parallellerna mellan dem och vårt kristna liv.³⁾

Jag vill avsluta med en lärdom: Varje morgon innan örnen börjar flyga går den över sina fjädrar med näbben och rensar bort skräp. Örnen gnuggar också näbben mot en fettkörtel som utsöndrar olja, och smörjer på det sättet in fjädrarna. Detta gör att vattnet rinner av när han till exempel dyker efter fisk.

Om vi skall lyfta med vingar som örnar behöver vi också ta en stund av förberedelse på morgonen – hämta styrka från Guds Ord och bön – så att säga rensa och smörja upp vår fjäderskrud!

1) Filipperbrevet 4:11-13

2) Jesaja 40:29-31

3) *Kungens örnar*, en bok om andlig mognad och *Vardagskristendom*, ur örnens perspektiv, Relevant Media.

45

Förlåta istället för att hata

Tvålfabrikören

Två män var ute och gick. Den ene ägde en tvålfabrik och den andre var predikant. Mannen med fabriken hånade de kristna och sa:

”Det där med kristen tro gör ju absolut ingen nytta, se på alla krig, allt våld och elände. Kristendomen har ju trots allt funnits i mer än tvåtusen år. Den gör ju absolut ingen nytta!”

Just då gick de två männen förbi en liten pojke, som satt i en vattenpöl och lekte. Han var mycket smutsig.

Predikanten pekade då på pojken och utbrast:

”Titta på den där pojken! Du säger att tvål fungerar. Så mycket tvål som du har i din fabrik och så mycket tvål som finns i hela världen och trots det är den där pojken så smutsig. Tvål gör ju ingen nytta!”

”Ja, men tvål måste man använda”, sa mannen med tvålfabriken, ”annars fungerar den inte!”

”Just det”, sa predikanten. ”Exakt så är det!”

Tvål som livsstil

På samma sätt som du och jag måste använda tvål och vatten för att bli rena utvändigt, måste den kristna tron tillämpas i våra dagliga liv så att det förändrar oss på insidan.

Centrum i kristen tro finns i orden i det som kallas ”lilla Bibeln”:

Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.¹⁾

Jesus dog på korset för att vi skulle kunna bli förlåtna, fria och hela – men inget sker automatiskt. Vi har fått en egen fri vilja och Gud som är kärleken själv tvingar oss inte till någonting. Det som förlöser och förändrar våra liv är kraften i det kristna budskapet om förlåtelse.

Vår dagliga "tvål" är när vi lever i försoning och förlåtelse.

Vi får be Gud om förlåtelse när vi gör våra felsteg.

Vi får med Guds hjälp förlåta oss själva, istället för att gräma oss och tycka illa om oss själva.

Vi får med Guds hjälp förlåta andra människor som gör oss illa.

Det här handlar naturligtvis om en livsstil eftersom varje ny dag är en utmaning.

Tvål måste man använda, annars gör den ingen nytta!

Bibeln säger:

... visa medkänsla och var vänliga mot varandra, erkänn ert behov av varandra, och behandla varandra med mildhet och tålmod. Ha överseende med varandras brister, och förlåt den som har gjort er något ont. Herren Jesus har ju förlåtit er, och därför måste också ni förlåta varandra. Men det viktigaste av allt är att ni älskar varandra ...²⁾

Världen blir en bättre plats om vi förlåter varandra istället för att hata och hämnas.

1) Johannesevangeliet 3:16

2) Kolosserbrevet 3:12-14 (Nya Levande Bibeln)

*Do not merely desire peaceful relations with God, with your fellowmen, and with yourself, but pursue, go after them!*¹⁾

Ha inte bara en önskan om fridfulla relationer med Gud, dina medmänniskor och dig själv, utan sträva, ja jaga efter dem. (Fritt översatt)

Hyllning till Nelson Mandela

Efter hans bortgång har en hel värld hedrat minnet av Sydafrikas förre president Nelson Mandela, som en av världens främsta ledare genom tiderna. Hans livsbudskap i både ord och handling var försoning och förlåtelse.

¹⁾ 1 Petrus brev 3:11 (Amplified Bible)

46

Vad är kärlek?

Små saker med stor kärlek

För fredspristagaren Moder Teresa var kärlek att ingen skulle behöva dö ensam på Calcuttas gator. Hon sa bland annat: "Alla kan inte göra stora saker, men alla kan göra små saker med stor kärlek."

För amerikanskan Heidi Baker var kärlek att inget gatubarn i Afrikas då fattigaste land, Mocambique, skulle dö på gatan. Som filosofie doktor med talarengagemang utöver världen var hon en mycket upptagen kvinna, mitt i karriären. Då talade Gud till henne och hennes man, piloten Roland, att sälja allt och flytta till Mocambique med familjen. Så snart hon fick möjlighet satte Heidi sig vid vägkanten och omgavs snart av gatubarn. Hon vann deras förtroende genom att visa dem kärlek. Oberoende av hur illa medfarna de var, erbjöd hon dem ett hem och de fick följa med i hennes lastbil till barnhemmet.

Detta har nu pågått i 18 år. Barnhem, skolor och sjukhus har byggts och nu bor cirka 7.000 barn på hennes olika barnhem. Där får de mat, kläder och skolundervisning, men framför allt får de kärlek.

Jag blev fascinerad av Heidi Bakers berättelser när hon i somras besökte Sverige och jag har tagit del av hennes bok *Driven av Guds kärlek*.¹⁾

¹⁾ Gospel Media/Sjöbergs förlag 2012 (www.sjobergsforlag.se)

16-åriga Magdalena som går humanistlinjen på gymnasiet i Uddevalla fick i höstas uppgiften att hålla ett fyra minuters tal över ämnet: "Vad kärlek är för mig." Inför lärare och 28 klasskompisar höll hon följande tal som gav henne högsta betyg och stor uppskattning.

Vad kärlek är för mig

"Kärleken är ingen känsla. Kärleken är ingen film, ingen bok, ingen sinnesstämning. Kärleken är en person. Kärleken har ett namn. Hans namn är Jesus. Den största kärlek som jag någonsin mött och den största kärlek som någonsin kommer att finnas är Hans kärlek.

Guds kärlek är nådefull, förlåtande och självupppoffrande. Han älskade oss så mycket att Han sände sin ende Son till jorden för att leva som en människa, gå runt och älska människorna, få utstå massvis med lidande och hån, bli uppspikad och dömd till att dö på ett kors för att sedan uppstå igen så att vi skulle kunna lära känna Gud. Till och med när Jesus hängde på korset så bad Han Gud att förlåta dem som hade dömt Honom till korsfästelsen för att Han älskade dem så mycket. Hans nåd och kärlek är obegränsad och går så mycket längre än vi kan tänka oss.

Så här står det i Romarbrevet i Bibeln:

Knappast vill någon dö för en hederlig människa – kanske vågar någon gå i döden för den som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, medan vi ännu var syndare.¹⁾

Vi gör alla fel. Vi gör alla sådant som vi inte borde göra. Vi har alla stunder då vi känner att vi inte räcker till. Vi vänder oss gång på gång bort ifrån Gud. Men trots det så älskar Gud oss! Även när vi har gett upp om oss själva så

¹⁾ Romarbrevet 5:7-8

har inte Han gett upp om oss. Även när vi ser oss själva som värdelösa så är vi värdefulla i Guds ögon. Han ser oss som sina älskade barn och längtar efter att vi ska komma till honom. Han väntar på oss när vi går ifrån Honom och Han omfamnar oss med öppna armar när vi kommer till Honom, oavsett hur mycket fel vi har gjort.

När jag var liten var min farmor min bästa vän. Hon dog när jag var åtta år. Det gjorde att jag gick bort ifrån Gud, jag stängde inne mig i mig själv och pratade inte med någon. Jag var trasig. Jag var på botten. Så var det ända fram tills när jag som 12-åring kom tillbaka till Gud. Då började Gud att bygga ihop mig och göra mig hel igen. Under tiden när jag var borta från Gud så kändes det verkligen som att Han inte var med mig, men nu inser jag att Han var med mig och att Han bar mig under den tiden. Utan Gud så är jag övertygad om att jag inte skulle ha klarat av att gå igenom det. Men Hans kärlek är så stark att Han aldrig lämnar oss! När Gud känns långt borta så är det för att vi ser åt ett annat håll än på Honom. Det är aldrig Han som ser bort från oss. Gud ger aldrig upp hoppet om oss, inte ens när vi är på botten.

Oavsett om ni än så länge har haft det lätt eller svårt i livet, oavsett om ni har kvar hoppet eller om ni har tappat hoppet, oavsett om ni ser er själva som värdefulla eller inte, oavsett om ni känner att ni behöver vara på ett visst sätt för att duga eller inte, oavsett om ni längtar efter något större än det ni hittills upplevt eller inte, oavsett om ni tror att ni är i behov av Gud eller inte, oavsett om ni tror på Gud eller inte, ja, oavsett allt, så har Gud alltid älskat dig. Oavsett allt, så älskar Gud dig. Oavsett allt, så kommer Gud alltid att älska dig!"

47

Värderingar

Årets Kristna Kvinna

Det starkaste exemplet jag sett på Guds människosyn där vi alla har samma värde, är följande upplevelse.

Jag träffade en kvinna i USA för många år sedan. Hon och hennes man besökte oss i Sverige, och vi hälsade på dem i Colorado. Båda var CP-skadade. Makens ena kroppshalva var spastisk, så att ena benet och ena armen fungerade dåligt. Han hade också svårt att tala. Frun hade en skada som gjorde att hon också hade svårt att tala, och orden kom med ett väsende ljud. Både ansiktet och kroppen var hoptryckta – hon var ingen skönhet till det yttre.

Paret älskade Jesus, och de arbetade med kristen litteratur. Hon skrev informationsmaterial om olika handikapp, och besökte skolor och talade om CP-skador med mera. Denna kvinna blev av en kristen veckotidning i USA utvald till "Årets Kristna Kvinna". Man valde inte en av skönhetsdrottningarna eller TV-stjärnorna, utan en som inget var i världens ögon. Den kvinnan speglade sig i Guds ord och fick där sin inre styrka, skönhet och drivkraft!

Från Guds perspektiv

Ytterligare några tankar kring rätta värderingar:

Efter detta livets slut kommer vi att möta Gud, och den dagen finns det vissa saker Han inte kommer att fråga om.

1. Gud kommer inte att fråga vad för sorts bil du körde. Han kommer att fråga hur många du erbjöd skjuts som inte själva hade bil.
2. Gud kommer inte att fråga hur stort ditt hus var, men hur många du välkomnade i ditt hem.
3. Gud kommer inte att fråga hur mycket kläder du hade i din garderob, men Han kommer att fråga hur många du hjälpte med kläder.
4. Gud kommer inte att fråga hur mycket du tjänade som mest, utan om du tummade på ärligheten.
5. Gud kommer inte att fråga vilken titel du hade, utan om du gjorde ditt bästa på arbetet.
6. Gud kommer inte att fråga hur många vänner du hade, utan hur många du var en vän till.
7. Gud kommer inte att fråga dig i vilket område du bodde, men hur du behandlade dina grannar.
8. Gud kommer inte att fråga efter din hudfärg men efter din karaktär.
9. Gud kommer inte att fråga dig varför det dröjde så länge innan du tog emot frälsning. Kärleksfullt kommer Han att föra dig till ditt himmelska hem.

Med allt som händer i världen och i vårt eget land, vet vi bättre än någonsin hur fort man kan förlora allt "jordiskt".

Det är dags att satsa på det som har evighetsvärde.

Om jag nu är hjälpsam, generös och osjälvisk så fullföljer jag det Gud har ämnat – att jag får vara ett redskap för Honom här på jorden. Det välsignar både mig själv och andra.

Det är dock inte detta som samlar poäng för en "biljett" till himlen.

Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig.¹⁾

Frälsning är en personlig relation med Jesus som börjar med en bön om syndernas förlåtelse, till exempel så här:

Herre Jesus, jag behöver Dig!

Jag har gått min egen väg och syndat emot Dig och gjort det som är fel i Dina ögon.

Tack för att Du har dött och uppstått för mig.

Förlåt mig mina felsteg och misslyckanden!

Nu öppnar jag mitt hjärta för Dig och tar emot Dig som min Herre.

Ta över ledningen i mitt liv och gör mig sådan Du vill att jag ska vara.

Amen

Amen är ett riktigt bra ord. Det betyder "Låt det ske!"

I Bibeln står det:

Men om vi bekänner våra synder för Gud, håller han sitt löfte och är god mot oss, så att han förlåter oss våra synder och tvättar oss rena från allt ont vi har gjort.²⁾

Nu kan du tacka för att du är förlåten och för att du tillhör Jesus. Man blir inte ett Guds barn för att det känns på ett speciellt sätt utan för att Gud har lovat det.

TACK JESUS ATT JAG TILLHÖR DIG!³⁾

1) Efesierbrevet 2:8-9

2) 1 Johannes brev 1:9 (Nya Levande Bibeln)

3) Vill du veta mer, kan du gå in på www.jesus.se

Jesus sade till honom:

*Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till
Fadern utom genom mig.¹⁾*

En nervös liten kille skulle på en söndagsskoleavslutning läsa orden: "Jesus är vägen, sanningen och livet."

Istället blev det: "Jesus är sannerligen ivägen hela livet."

Ja, det var faktiskt tänkvärt, för Jesus kommer man inte förbi.

Någon annan har sagt: "Jesus är vägen till sanningen om livet." Det är också sant och tänkvärt.

¹⁾ Johannesevangeliet 14:6

Fångad av hopp

Fångad av en stormvind, så hette sången som Carola vann schlagerfestivalen med. I 15-årsåldern fångades jag av något annat än en stormvind – jag fångades av hopp.

Långa rader av ögonläkare

Ögonläkarna hade inte gett mig särskilt mycket hopp, mänskligt sett. Till synes oändliga rader av läkare och läkarkandidater skulle undersöka min ögonbotten. Jag skulle titta stort in i den upplysta förstöringslinsen utan att blinka. Man hade inte sett denna ögonsjukdom hos en ung människa tidigare, och ingen visste om jag skulle bli helt blind. Det såg ut som den vanliga ögonsjukdomen som äldre kan få, "gula fläcken", då man förlorar centralsynen. Men jag hade dessutom fullt av små hål över hela näthinnan. I brist på andra möjliga diagnoser, fick jag beskedet att jag led av "senil makular degeneration". Min synskada upptäcktes innan optiska hjälpmedel kunde erbjudas. Man befarade att ansträngning av ögonen kunde försämra synen, därför fick jag inte fortsätta gå i skolan.

Många tuffa utmaningar

Livet har inte varit enkelt. Det har bjudit på många tuffa utmaningar, men orden "fångad av hopp" sammanfattar allt. Vad som än har hänt mig i livet, har något inom mig rest sig upp och jag har tänkt att med Guds hjälp ska jag klara

detta också. Källan till denna styrka kan jag inte skryta med i mig själv.

Det är min högsta önskan att få förmedla hopp till Dig som läser detta.

Du behöver inte heller ge upp och du kan också få ett rikt och spännande liv. Från samma källa där jag själv ständigt får kraft, kommer också hela tiden inspirationen att ge hoppet vidare till andra. Gud vill hjälpa dig också.

Redan då min synskada befann sig på ett tidigt stadium, fick jag ett bibelord:

*De blinda skall jag leda på en väg som de inte känner, på okända stigar skall jag föra dem fram. Jag skall göra mörkret framför dem till ljus och det som är ojämnt till jämn mark. Detta är vad jag skall göra, och jag skall inte överge dem.*¹⁾

Fylld av hopp

Det är bara att konstatera, att detta Guds löfte har hållit genom hela livet.

När jag ser tillbaka på mitt liv, kan jag se att jag alltid varit fylld av hopp.

Det har inte samma innebörd som när man hoppas på fint väder i morgon, eller hoppas att man vinner en miljon på lotteri. Det är heller inte en allmän, vag förhoppning om att bli frisk snart.

Under vigselceremonier brukar man läsa från "Kärlekens lov" som avslutas med orden:

*Nu består tron, hoppet och kärleken, dessa tre, men störst av dem är kärleken.*²⁾

I våra vigselringar står det "Tro, hopp och kärlek".

1) Jesaja 42:16

2) 1 Korintierbrevet 13:13

Det står i bibelordet att tro hopp och kärlek ska bestå, och då förstår vi att det inte handlar om mänskliga dimensioner utan övernaturliga – och det vill vi välkomna i våra liv.

Det lilla brudsmcket jag fick av Erik var ett hjärta, ett kors och ett ankare i en guldkedja. Det är fint, men det lilla ankaret fastnar överallt, som en fiskekrok.

Ankaret som en symbol för hopp kommer från Bibeln. Det står om Jesus och korset, och sedan följer orden:

I detta hopp har vi ett tryggt och säkert själens ankare ...¹⁾

Det för oss ända in i himlen.

Hoppet krokas fast i löftena i Guds ord.

Så har det varit för mig genom livet. När en svårighet har dykt upp och jag har bett Gud om hjälp – Han som är mitt Hopp – har oftast ett bibelord kommit i mina tankar och stannat kvar där. Det är vid dessa ord som min själ har kastat ankare och låtit mig få en fast punkt i tillvaron, även när allt annat har vacklat. Genom hela livet har jag bett Gud om ett ord när jag stått i utmanande situationer, och det ordet har sedan burit mig hela vägen igenom.

Gud är trofast

Medan jag skrev biografien som heter *Fångad av hopp*, som berättar om många svåra saker i mitt liv varvat med starka Gudsingripanden, fylldes jag av en sådan tacksamhet. Gud är trofast!

Jag vet vilka tankar jag har för er, säger HERREN, nämligen fridens tankar och inte ofärdens, för att ge er en framtid och ett hopp.²⁾

1) Hebreerbrevet 6:19

2) Jeremia 29:11

Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekräftelse, ty den som har gett oss löftet är trofast. ¹⁾

Paulus bad en viktig bön som vi kan be för oss själva idag:

Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till ... ²⁾

Gud, ge mitt inre öga ljus, så att jag kan se vilket hopp Du har kallat mig till!

1) Hebreerbrevet 10:23

2) Efesierbrevet 1:18 (Bibel 2000)

Avslutning

Det osynliga och den Osynlige

Som du förstår är det mycket i mitt liv som är osynligt eller åtminstone diffust och suddigt.

Om jag bara skulle leva i det naturliga skulle livet vara grått, begränsat och fokuserat på omöjligheter. Men tillsammans med Jesus och Hans Ord har jag fått ett mycket rikt och spännande liv.

Han kan göra detsamma för dig!

Se det osynliga, bokens titel, syftar på olika saker. Att vara tacksamma istället för att klaga, och att se det positiva istället för allt negativt som händer. Vi har berättat om många oförklarliga händelser som pekar på gudsingripanden ofta genom änglars hjälp. Att vara fångad av hopp handlar främst om att dina inre ögon öppnas så att du ser det hopp som finns i Jesus.

”Med blicken på den Osynlige” känns som ett motto för mig. Jag har skrivit om det tidigare, men skulle vilja förklara det lite mer.

Tankarna kommer från ett kapitel i Bibeln som handlar om trons hjältar. Där står det bland annat om Mose och allt han var med om – särskilt svårigheterna.

Hans hemlighet var denna:

*Därför att han liksom såg den Osynlige härdade han ut.*¹⁾

1) Hebreerbrevet 11:27

I det följande kapitlet står det om vem den Osynlige är:

*Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare ... Tänk på honom ... annars tröttnar ni och tappar modet.*¹⁾

*Jag lyfter mina ögon upp till bergen. Varifrån skall min hjälp komma? Min hjälp kommer från HERREN, som har gjort himmel och jord.*²⁾

Bergen representerar faror och svårigheter. Du har kanske också berg omkring dig? Gör som psalmisten, säg: "Min hjälp kommer från Herren."

Om du inte redan har inbjudit den Osynlige att gå med dig och vara din Hjälpare kan du göra det med en enkel bön om frälsning.³⁾

Till sist vill jag citera en välkänd psalm:⁴⁾

*Långt bortom rymder vida,
längre än solar går,
högre än stjärnor tindrar,
den bedjandes suckar når.
Anden från stoftets världar
lyfter sitt vingepar,
klappar på himlaporten
och söker sitt hem, sin Far.*

*Trång är all världen vida,
hjätplös var jordisk vän.
Själén får ro och fäste
allena i himmelen.*

1) Hebreerbrevet 12:2-3

2) Psaltaren 121:1-2

3) Se Frälsningsbönen sid 199

4) Text: Augusta Charlotta Lönborg, 1895. Musik: Julius Dahlöf, 1906

Mörkaste natt skall ljusna,
bittraste kval få ro,
lär du dig blott att vandra
på bönernas himlabro.

Ringaste barn som beder
lever oändligt tryggt,
mäktar långt mer än hjälten
som starkaste fästen byggt.
Måtte vi aldrig glömma,
var vi i världen går,
att till Guds eget hjärta
den bedjandes suckar når.

Några av de mest kända psalmerna i Psaltaren

Psalm 23 Den gode herden

¹ En psalm av David.

HERREN är min herde, mig skall intet fattas.

² Han låter mig vila på gröna ängar,
han för mig till vatten där jag finner ro.

³ Han vederkvicker min själ,
han leder mig på rätta vägar
för sitt namns skull.

⁴ Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag intet ont,
ty du är med mig.

Din käpp och stav de tröstar mig.

⁵ Du dukar för mig ett bord i mina ovänners åsyn.
Du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över.

⁶ Idel godhet och nåd skall följa mig
i alla mina livsdagar,
och jag skall bo i HERRENS hus evinnerligen.

Psalm 34 Ingen behöver leva i fruktan

¹⁻² Jag vill lova Herren, vad som än händer. Jag ska alltid tala om hans härlighet och nåd. ³ Jag vill prisa honom för vad han gjort. Alla modlösa kan

- fatta mod igen. ⁴ Låt oss prisa Herren tillsammans och göra hans namn känt. ⁵ Jag ropade till honom och han svarade mig, och han befriade mig från all min fruktan.
- ⁶ De som ser upp till Herren kommer att stråla av glädje, och de kommer aldrig att bli besvikna.
- ⁷ Det var precis vad som hände med mig. Jag orkade inte längre, och då ropade jag till Herren och han hörde mig. Han räddade mig ur alla svårigheter, ⁸ för Herrens ängel ställer sig skyddande bredvid den som tar Gud på allvar.
- ⁹ Pröva Herren, och upplev själv hur god han är! Se hur han slösar sin barmhärtighet på alla dem som litat på honom! ¹⁰ Frukta Herren, alla ni som tillhör honom, för alla som gör det har allt de behöver.
- ¹¹ Ibland finner inte ens unga, starka lejon något byte, men de som söker Herren behöver aldrig sakna någonting.
- ¹² Barn, kom och lyssna, och låt mig få undervisa er om hur viktigt det är att lyda Herren och leva för honom! ¹³ Vill ni få ett långt, innehållsrikt liv?
- ¹⁴ Tänk då på vad ni säger! Ljug aldrig! ¹⁵ Vänd er bort från all ondska, och ställ era liv i det godas tjänst! Försök att leva i frid med alla! Ansträng er verkligen för att göra det!
- ¹⁶ Herrens ögon vakar intensivt över alla dem som lever så, och hans öron uppfattar när de ropar till honom.

(Levande Bibeln)

Psalm 91

Tryggheten under den Högstes beskydd

- ¹ Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmåktiges skugga,
² han säger: "I HERREN har jag min tillflykt och min
borg,
min Gud som jag förtröstar på."
- ³ Han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från den förödande pesten.
⁴ Med sina fjädrar skall han övertäcka dig,
under hans vingar skall du finna tillflykt.
Hans trofasthet är sköld och skärm.
- ⁵ Du skall inte frukta nattens fälor,
inte pilen som flyger om dagen,
⁶ inte pesten som går fram i mörkret
eller farsoten som härjar vid middagens ljus.
- ⁷ Om än tusen faller vid din sida,
ja, tio tusen vid din högra sida,
så skall det inte drabba dig.
- ⁸ Med egna ögon skall du se
hur de ogudaktiga får sitt straff.
- ⁹ Ty du har sagt att HERREN är ditt skydd,
du har gjort den Högste till din tillflykt.
- ¹⁰ Ingen olycka skall drabba dig,
ingen plåga närma sig din hydda.
- ¹¹ Ty han skall ge sina änglar befallning om dig
att bevara dig på alla dina vägar.
- ¹² De skall bära dig på händerna,
så att du inte stöter din fot mot någon sten.
- ¹³ Över lejon och huggormar skall du gå fram,
du skall trampa ner unga lejon och drakar.

14 "Han håller mig kär och jag skall befria honom,
jag skall beskydda honom,
ty han känner mitt namn.

15 Han ropar till mig och jag svarar honom.
Jag är med honom i nöden, jag skall rädda honom och
ge honom ära.

16 Jag skall mätta honom med långt liv
och låta honom se min frälsning."

Psalm 103

Lovprisning till Herren för hans godhet

¹ Av David.

Lova HERREN, min själ, ja, hela mitt inre
skall prisa hans heliga namn!

² Lova HERREN, min själ, och glöm inte alla
hans välgärningar,

³ han som förlåter dig alla dina synder
och botar alla dina sjukdomar,

⁴ han som återlöser ditt liv från förgängelsen
och kröner dig med nåd och barmhärtighet,

⁵ han som mättar ditt begär med sitt goda,
så att du blir ung på nytt som en örn.

⁶ HERREN handlar rättfärdigt
och skaffar rätt åt alla förtryckta.

⁷ Han lät Mose veta sina vägar,
Israels barn sina gärningar.

⁸ Barmhärtig och nådig är HERREN,
sen till vrede och stor i nåd.

⁹ Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt.

- ¹⁰ Han handlar inte med oss efter våra synder
och lönar oss inte efter våra missgärningar.
- ¹¹ Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd
över dem som fruktar honom.
- ¹² Så långt som öster är från väster låter han våra
överträdelser vara från oss.
- ¹³ Som en far förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig HERREN
över dem som fruktar honom.
- ¹⁴ Ty han vet hur vi är skapade,
han tänker på att vi är stoft.
- ¹⁵ En människas dagar är som gräset,
hon blomstrar som markens blommor.
- ¹⁶ Vinden drar fram över dem och de är borta,
deras plats känner dem inte längre.
- ¹⁷ Men HERRENS nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom
och hans rättfärdighet intill barnbarn,
- ¹⁸ när man håller hans förbund
och tänker på hans befallningar och följer dem.
- ¹⁹ HERREN har ställt sin tron i himlen,
hans konungavälde omfattar allt.
- ²⁰ Lova HERREN, ni hans änglar, ni starka hjältar som
utför hans befallning,
så snart ni hör ljudet av hans befallning.
- ²¹ Lova HERREN, ni alla hans härskaror,
ni hans tjänare som uträttar hans vilja.
- ²² Lova HERREN, ni alla hans verk,
överallt där hans välde är.
- Min själ, lova HERREN!

Psalm 121

Hjälpen finns hos Herren

- ¹ En vallfärdssång.
Jag lyfter mina ögon upp till bergen.
Varifrån skall min hjälp komma?
- ² Min hjälp kommer från HERREN,
som har gjort himmel och jord.
- ³ Inte skall han låta din fot vackla,
inte slumrar han som bevarar dig.
- ⁴ Nej, han som bevarar Israel,
han slumrar inte, han sover inte.
- ⁵ HERREN bevarar dig, HERREN är ditt skydd
på din högra sida.
- ⁶ Solen skall inte skada dig om dagen,
och inte månen om natten.
- ⁷ HERREN skall bevara dig från allt ont,
han skall bevara din själ.
- ⁸ HERREN skall bevara din utgång och din ingång
från nu och till evig tid.

Psalm 139

Herren vet allt och är överallt

- ¹ För sångmästaren, en psalm av David.
HERRE, du uttrannasakar mig och känner mig.
- ² Om jag sitter eller står, vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
- ³ Om jag går eller ligger, utforskar du det,
med alla mina vägar är du förtrogen.
- ⁴ Innan ett ord är på min tunga,
vet du, HERRE, allt om det.

- ⁵ Du omsluter mig på alla sidor
och håller mig i din hand.
- ⁶ En sådan kunskap är mig alltför underbar,
den är så hög att jag ej kan förstå den.
- ⁷ Vart skall jag gå för din Ande,
vart skall jag fly för ditt ansikte?
- ⁸ Om jag far upp till himlen, är du där,
bäddar jag åt mig i dödsriket, är du där.
- ⁹ Tar jag morgonrodnadens vingar,
gör jag mig en boning ytterst i havet,
- ¹⁰ skall också där din hand leda mig
och din högra hand fatta mig.
- ¹¹ Om jag säger: "Må mörker falla över mig
och ljuset bli natt omkring mig",
- ¹² så är mörkret inte mörkt för dig,
natten skall lysa som dagen
och mörkret vara som ljuset.
- ¹³ Du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i moderlivet.
- ¹⁴ Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad.
Ja, underbara är dina verk, min själ vet det så väl.
- ¹⁵ Benen i min kropp var ej osynliga för dig,
när jag formades i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup.
- ¹⁶ Dina ögon såg mig när jag ännu
var ett outvecklat foster.
Alla mina dagar blev skrivna i din bok,
de var bestämda innan någon av dem
hade kommit.
- ¹⁷ Hur outgrundliga ¹⁾ är inte för mig dina tankar, Gud,
hur stor är inte deras mångfald!

¹⁾ *outgrundliga* Annan översättning: "dyrbara"

¹⁸ Skulle jag räkna dem är de fler än sandkornen.
När jag vaknar är jag ännu hos dig.

²³ Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta,
pröva mig och känn mina tankar.

²⁴ Se till om jag är på en olycksväg
och led mig på den eviga vägen.

Fader vår

Vår Fader, Du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske,
på jorden som i himlen.
Ge oss i dag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket.
Din är makten och äran i evighet.
Amen

Tidigare böcker av Anita Barker Andersen utgivna på OmegaSkrift

På Riktigt, barnbok, 2013

Om en Gud som bryr sig, 2011

Fångad av hopp, självbiografi, 2009

Änglavakt, 2008

Guide till helande, 2007

Naturligt Övernaturligt, 2004

Vad hände sen, 2003

Det finns hälsa och helande, 2002

Det finns frihet, 2000

Den bästa dagen, barnbok, 2000

1983-87 redaktör för sex småskrifter på
EFS-förlaget, Interskrift och Proklama

Varmt tack!

Tack till alla som delat sina berättelser i mina krönikor.

Tack till alla, som med textbearbetning, korrektur, layout med mera, gjort denna bok möjlig:

Erik Andersen, Marie och Roger Arnfjell,

Jörgen Edelgård, Carin Henrikson,

Ingrid Högman, Inger Johnsson, Lena Rosdahl,

Jenny Schwartz och Stig-Evert Thornberg.

Lena, som sedan 30 år tillbaka bearbetar mina handskrivna manus och skickar in alla mina krönikor, säger så här:

”Vi är flera medarbetare runt Anita som på grund av hennes handikapp får vara med och komplettera hennes arbete med det vi kan. På så vis får vi också dela glädjen och välsignelsen.”